

CON ONG

tuần báo trào phúng đối lập

(môn bài nhà nước cấp số 3716/TBTT/CHBCI)

SỐ 158

16 TRANG 20 TI

TUẦN LỄ TỪ 7-4

ĐẾN 14-4 1971

Chủ Nhiệm : NGUYỄN VĂN MINH

Đầu báp : MINH VÕ

Địa chỉ liên lạc : 54 VÕ TÁNH

— ỚNG NÓI : 93801

Wason
DS 531.
C 7444

những ai làm ngo và đồng minh với đồ tề

Chính vào cái hồi tưởng là kết thúc, vụ án Calley lại sôi nổi hơn khi nội vụ mới vỡ lở.

Cả thế giới kinh tởm những kẻ đã tàn sát dân lành ở Mỹ Lai, đòi truy tầm ra thủ phạm, để chịu sự xét xử của công lý. Nhưng khi thủ phạm bị phạt tù chung thân khổ sai, thì cả nước Mỹ xin khoan hồng cho Calley, coi Calley là kẻ vô tội. Ông Nixon, Tổng Thống Mỹ đã bắt chấp lệ và luật pháp can thiệp thô bạo vào quyền xét xử của tòa án bằng cách tạm tha Calley ngay sau khi anh đồ tề này bị

phạt tù.

Nixon phải trắng trợn làm một công việc mà cả đến phụ tá của Nixon cũng phải coi là không hợp pháp, chỉ vì muốn hốt phiếu trong cuộc bầu cử sang năm.

Khi phạt tù chung thân Calley, chắc chắn tòa án quân sự Mỹ đã phải có những yếu tố vững chắc chứng minh rằng Calley có tàn sát thường dân vô tội ở VN. Vậy thì, việc Calley tàn sát dân vô tội không cần bàn cãi nữa. Nhưng trách nhiệm vụ tàn sát ghê tởm trên thuộc về ai?

Nếu Calley tàn sát theo lệnh trên, thì cấp trên của Calley có tội, đương sự chỉ là một tù tòng phạm.

Nếu Calley tự ý tàn sát thì y phải gánh chịu hết trách nhiệm.

Nếu Calley tàn sát theo lệnh trên, thì thủ phạm chính là Johnson, là Nixon, và các tướng lãnh Mỹ như Hitler và các tướng lãnh Đức, Nhật, thời đệ nhị thế chiến.

Nhưng nếu Calley tự ý tàn sát, mà Nixon định cứu y để hốt phiếu, thì Nixon là kẻ đồng lõa, là đồng minh của đồ tề Calley

khi Nixon đánh nhắm mắt đồng lõa với Calley để hy vọng hốt phiếu, tức Nixon đã khuyến khích tội ác. Nói rõ hơn, đã khuyến khích tội ác xảy ra tại Việt Nam, mà người Việt Nam là nạn nhân. Người Mỹ đã coi những năm tháng mất tự do của Calley có giá trị hơn mạng sống của hàng trăm dân vô tội VN, trong đó có nhiều đàn bà và con trẻ.

Đau đớn nhất, là "tang gia", nơi có những thường dân vô tội bị tàn sát, đã hầu như làm ngo, nếu không nói rằng cố che đậy cho tội ác!

ĐỐI LẬP VỚI NHÀ NƯỚC

Nỗi buồn nhục tiều

Hai chữ "chìm xuống" gần đây đã được nhiều người trong nước lôi ra để nhét vào kết quả vụ án Mỹ Lai. Tin tức liên quan đến bản án tuần qua làm thật nhiều người VN buồn rầu và thất vọng. Chưa bao giờ người ta thấy thấm thía cái cảnh "một giọt máu đào hơn ao nước lã" cho bằng lúc này. Sinh mạng của hơn một trăm thường dân, trong đó có cả đàn bà, trẻ con, đã được đa số dân Mỹ đánh giá bằng sách phản đối bản án "khô sai chung thân" mà tòa án quân sự Hoa Kỳ đã buộc cho tên đồ tề Calley. Sự phản đối đã dâng cao đến nỗi, TT Nixon phát ngộp, không chịu nổi, bèn ra lệnh duyệt xét lại bản án và đưa Calley ra khỏi lao xá.

Bất cứ một người nào có, đôi chút lương tri trên thế giới cũng thấy ngay rằng những hành động hiện nay của dân chúng Mỹ, của TT Nixon trước vụ án Calley là những hành động thiếu công bằng. Người ta chưa quên chính nước Mỹ là nước đã treo cổ nhiều phạm nhân chiến tranh hồi Thế Chiến Hai hơn bất cứ nước tự do nào trên thế giới. Báo chí đã kể lại có một vị tướng Nhật bị giới chức quân sự Mỹ treo cổ vì các tội ác chiến tranh, do binh sĩ của ông gây ra mà ông không hề hay biết. Lối trừng phạt khắc nghiệt này đem so sánh với những biện pháp khoan hồng mà Calley đang được hưởng, quả là một sự mỉa mai mai mỉa đáng cho cái gọi là luật pháp công minh của một cường quốc văn minh vào bậc nhất thế giới. Phải chăng những oan hồn của hơn một trăm thường dân VN trong vụ thảm sát Mỹ Lai không đáng bằng một bản án "khô sai chung thân" dành cho tên đồ tề vì tên này là công dân ưu tú của 1 đại cường quốc, còn những người đã chết thì chỉ là những công dân 1 nước nhục tiều.

Từ trước, người Mỹ vẫn thường tự nhận họ sang Việt Nam là để phục vụ cho những mục tiêu "thiện chí và bất vụ lợi". Với vụ án Mỹ Lai vừa xét xử xong tuần qua, những mục tiêu này có đáng gọi là "thiện chí và bất vụ lợi" nữa không? Người ta cũng đang thắc mắc tự hỏi tại sao Calley là 1 cái bung xung, mà còn bị buộc tội khô sai chung thân vậy những người tạo nên cái bung xung đó tại sao lại không bị buộc tội tử hình, xử treo cổ như luật pháp quốc tế đã xử các tội nhân chiến tranh thời thế chiến thứ 2. Phải chăng luật pháp ở Hoa Kỳ cũng chỉ là một thứ luật pháp dành cho những kẻ tét riu, không quyền thế như ở VN?

Cuối cùng, đáng buồn hơn cả, là thái độ "cầm như hén" của Chính Phủ ta. Trong lúc dư luận thế giới và quốc nội xôn xao phàn bình hành động thiếu công bằng của nước Mỹ thì Chính Phủ ta lại nhất quyết tuân theo lời giáo huấn của cố nhân "im lặng là vàng". Phải chăng chính phủ vẫn giữ nguyên lập trường cũ, coi đây là một vụ "ngộ sát vì chiến tranh" chứ không là một cuộc thảm sát do một số lính Mỹ có bệnh khát máu đã đối với dân chúng làng Sơn Mỹ!

Chúng tôi đòi hỏi chính quyền hiện tại khai cấp bách bày tỏ phản ứng trước hành động thiếu công bằng của nước Mỹ dành cho một tên sát nhân đã bị chính tòa án nước họ buộc tội. Kẻ thù của chúng ta là CSBV đã lên tiếng ở bàn hội đàm Ba Lê rồi đây. Nếu chính phủ thích được dân chúng hiểu lầm là không yêu nước thương nòi, xót tình ruột thịt thì xin cứ tiếp tục im tiếng như cũ. Lịch sử sau này sẽ phê phán hành động biểu lộ "nỗi buồn nhục tiều" của quý vị.

Nên bầu cho ai?

Chỉ còn vài tháng nữa thôi, chắc hẳn bọn dân ngu khù đen xứ Giao Chỉ lại được thưởng thức những màn nâng bi cử tri rề rề do quý vị ứng cử viên Hạ Viện thủ đào kếp chính? Còn nhớ mùa bầu cử trước chính bọn này đã thủ thi với đồng bào thật nhiều câu ngọt như đường cát, mát như đường phèn, nào là xây nhà làm đường cho đồng bào, giúp đồng bào có cơm ăn áo mặc, chống bắt công tham nhũng cho đồng bào, và hàng lò những câu hứa hẹn thơm phức khác được tuồn ra. Đồi lại những câu đó, một số ứng cử viên đã được chọn làm đào kếp để suốt 4 năm chỉ diễn hàng trăm những màn bi hài kịch tại nhà hát lớn thời pháp. Vì say mê thủ mãi những vai buồn lậu, du dương, ăn cắp, cạo sừa công vụ lệnh xuất ngoại đầu súng như Django, đại đaso đào kếp đã quên khuấy cha nó mất những lời hứa hẹn với đồng bào cử tri của họ. Đều đến nỗi, sau gần trọn một nhiệm kỳ, bưng con mắt dậy, các ông bà dân biểu bỗng hoảng hốt vì thấy đồng bào thân mến của mình nghèo xơ nghèo xác. Và họ nghèo là vì những người đại diện cho họ đã đồng ý chấp thuận cho hình phủ mặc sức ban hành những bản nhạc song hành kiểm soát để lột cho tới chiếc váy cuối cùng của các bà nội trợ.

Nhưng kinh nghiệm chưa chắt trong quá khứ đã làm cho dân Giao Chỉ bây giờ khôn lỏi hơn trước nhiều. Một số các bà đang đóng vai nhà bếp đã bảo nhau rằng trong kỳ bầu cử Hạ Viện sắp tới họ khuyến khích con sẽ chỉ bỏ cho những ứng cử viên nào có bề ngoài giống cử tri và đã thực hiện trước một số những lời hứa với "đồng bào thân mến". Điều này có nghĩa là những ứng cử viên tràn trẻ hứa hẹn trong cuộc chạy đua vào nhà hát lớn sắp tới sẽ là những ứng cử viên lúc nào cũng trần xì một chiếc may ô và chiếc quần xà lỏn suốt ngày sơn nhà, sơn cửa và cầm cuốc làm đường cho đồng bào. Nhất định đồng bào sẽ tẩy chay bọn ứng cử viên áo quần láng coóng, đi đứng láng xang và va luôn miệng hứa những hứa cuối là đồng bào bỏ cho tôi thì sẽ được mỗi người một cái nhà, sẽ có cơm ăn áo mặc và không bao giờ còn bị cảnh tham nhũng bóc lột, bắt công hoành hành nữa.

Đó là vài ý kiến của khối cử tri bình dân mà người viết đã thu lượm được để kính tặng mấy vị ứng cử viên hạ viện trong tương lai. Từ nay tới đó, các ngài tập sơn nhà, làm đường đi là vừa, Các ngài cũng nên chịu khó làm quen trước với cách ăn mặc áo may ô, quần xà lỏn, vì dân chúng đang lo rằng cứ đà kiểm soát song hành thừa thắng xông lên để phát hành thêm giấy bạc 1000 như hiện nay thì lúc đó dân chúng chắc hẳn chỉ còn vớ ra đủ mỗi người một bộ đồ như vậy để mặc khi ra đường thôi. Bọn Con Ông để nghị toàn thể đồng bào trong nước hãy nhất quyết giữ nguyên ý định cao đẹp và đầy thực tế này. Nếu một nghị trường gồm toàn những vị đã từng làm thợ sơn, thợ mộc, thợ hồ phủ đồ rác chắt chắt nghị trường ấy sẽ bớt lời ong tiếng ve như nhà hát lớn của chúng ta ngày nay đã mang tiếng. Chỉ có những ông bà dân biểu đã từng sống qua những cảnh cơ cực như cử tri thì mới có thể coi họ tạm là những dân biểu sạch, không bị ông Trần hưng Đạo mua chuộc được.

đàn anh đòi lập với nhà nước đàn em đòi lập với nhà bếp

□ LÃO DƯƠNG

ĐẤU LÝ VỚI PHÚN

Người hiểu biết, không bao giờ cãi lý với đàn bà. Người xưa đã khuyên như vậy. Đàn bà, có tới hai cái mồm. Còn đàn ông chúng ta chỉ có một cái mồm và hai cái đầu để gật gù. Một mồm mà đấu với hai mồm, thì... thua là cái chắc.

Nhưng ông quan Năm, đầu tỉnh Gia Định lại không thua. Một cái mồm của ông, đấu với tám cái mồm đòi quyền sống, ông đã thắng một cách rất oanh liệt. Thật là một bậc kỳ nam từ, đáng được đúc tượng để làm gương sáng cho thế giới đàn ông.

Đất Gia Định, từ mấy tháng nay đã nổi danh có một Hội Đồng Nghị, om xòm nhất nước. Những tài tử đóng trong hãng phim Hội Đồng Nghị Gia Định, rất có tương lai tranh danh giải "ốt ca" giao chỉ năm nay. Các tài tử này đã đóng đủ các phim, từ phim cao bồi rút súng đến phim cõi trường... Bây giờ, có thêm một ông quan Năm đầu tỉnh nữa là đủ bộ. Người dân cử tài hoa thì phải có người Nhà Nước hào hùng. Hai lớp người đó sẽ làm cho con thuyền Gia Định lướt phăng phăng trong cơn sóng gió, và chắc chắn, sẽ không nặng nề như con thuyền Nghệ An.

Nhiều thầy địa lý thuộc cỡ Tả Ao, khi nhìn đất Gia Định, phải thán phục rằng đây là một nơi địa linh. Vùng An Nhơn, Ngã Ba chú íá, đườn chỉ chít như mật khu, đáng là nơi hàng long, phụ hồ. Đất Lăng Cha Cả, có phù thủy mũi lỗ mã xanh, nơi đào tạo những mầm non dân tộc chưa tới tuổi lấy thẻ căn cước đã biết đọc câu thần chú "ô kê". Miền Tân Phú có thiên thần áo đen trần giũ, nên vững như bàn thạch, có quyền đưa những bạc bạch phiến tài hoa như Chí Thiện vào tòa nhà lập pháp. Lại còn những động lễ đầy tiên non và những nơi mà các bậc hào hân hẹn nhau làm chiến trường sát phạt hay bắn khí. Bởi thế, đất Gia Định đáng được gọi là một nơi địa linh, để xuất ra những bậc nhân kiệt.

Thắng được tám cái mồm đòi quyền sống, ông quan Năm đầu tỉnh Gia Định đáng được coi là một bậc nhân kiệt. Hơn nữa, lúc đó, Ngài đã coi bỏ lớp nhung y, mặc khinh bào để đi lễ chùa. Ngài lại còn can đảm, đi lễ ở một nơi tịnh xá, được coi là đại bản doanh của nữ chúa Ngô Bá Thành, mà từ lâu ai cũng coi là hang hùm. "chốn ấy hang hùm chó mó tay". Ngài quan năm đầu tỉnh, không những đã mó tay vào hang hùm, mà còn thọc cả bàn tay vào. Chúng tôi cũng thấy hãnh diện, khi thấy Ngài đã thắng được phún, làm đẹp mặt cho giới nam nhi.

Ngài quan Năm đầu tỉnh Gia Định, đã tỏ ra chơi trội hơn ngài quan Năm, Giám Đốc Hãng Tin Nhà Nước. Giám Đốc Hãng Tin Nhà Nước chỉ dám đấu với ba cô, hay là ba bà. Ngài đầu tỉnh dám đấu với bốn bà. Hơn một phún, là đã tỏ ra hơn được một thành công lực. Tương lai của ngài hẳn khá. Rồi đây, chắc rằng Ngài sẽ tiến rất nhiều trên đường sự nghiệp võ lười.

"Nếu tôi mà hành quân ở Hạ Lào, lúc trở về, tôi sẽ hỏi thăm sức khỏe của bà ngay". Lời đầu của quan đầu tỉnh, nghe sang sảng và hào hùng biết là bao nhiêu. Phún Ngô Bá Thành định đưa lá đa ra đỡ mà không nổi, đành chỉ phát ngôn được một câu: "Nếu ông ứng cử Tổng Thống tôi sẽ có bầu cho ông!"

Chỉ tiếc rằng những vụ đấu võ lười hào hứng như thế mà lũ nhà báo chúng tôi không được tham dự. Hay là sự hỏi thăm sức khỏe, chỉ được biểu diễn ở những nơi kín đáo?... Lần sau, nếu có định đấu với nhau, xin quan đầu tỉnh cho chúng tôi biết, để chúng tôi còn tỏ lòng ngưỡng mộ, nhất là thấy cái cảnh quan Năm đầu tỉnh và phún Ngô Bá Thành đấu... cờ... người.

QUẠT MỒ

Ô hay sao mấy anh Mèo cứ chòm chòm ?

Lúc này với dân mít, Bờ lờ được coi như một quốc nạn. Không hiểu đó là tại dân mình vô đúng cái số "cái bang" hay là tại hồi sao bị gây chiểu mà càng những anh to đầu cả ng thay mặt dân làm chuyện tồi bại khiến hàng chục triệu người cứ phải tranh nhau lấy mo che mặt vì xấu hổ ?

Nhưng bờ lờ hay không bờ lờ vẫn là thuộc chủ quyền dân Mít chúng tôi, mặc mớ đêch gì đến mấy anh Mèo mà mấy anh cứ chòm chòm vô, sốt cả ruột.

Trước hết, nghe nói mấy chú dân biau "á phiến trắng", "vàng thoi" bị thộp cổ là do những bàn tay lông lá vén màn. Rồi cũng vẫn những bàn tay lông lá hình như lại sắp vô hộ mấy chú dân biau "á phiến" khác ở ngoài Đà Nẵng. Và chẳng bao lâu nữa, sẽ có vài chú dân biau lông lá sang đây nghe ngóng về bờ lờ để về "méc" cho cả nước Mèo nghe.

Lạ thật, chuyện bờ lờ ở xứ này hệ trọng đến mức nào mà được các anh Mèo sốt sắng tận tình chiểu cổ đến thế nhỉ ? Bộ mấy anh ấy tốt quá, muốn cho dân Mít này thoát khỏi đại nạn bờ lờ chăng ? Hay biết đâu chính mấy anh đã "xúi trẻ ăn cứt gà" rồi bị giờ cũng lại mấy anh "khui thùng rác" ra cho nó thối um, để mấy anh để bề đờ trò "ma nớp" trong cuộc bầu cử sắp tới ?

Giấy bạc một xín rất ích lợi

Thế là sau ba năm hết thanh minh lại đến thanh nga, hết cái chánh tin đồn này lại... phủ nhận tin đồn kia liên quan đến việc dự mưu phát hành giấy bạc một xín, ứnh bùng một cái, vừa rồi đây ông Tổng Tiền Nguyễn Bích Huệ chả hiểu sao bỗng lại nổi hứng... xác nhận rằng kho tiền của nhà nước quả đã có sẵn rất nhiều giấy bạc một xín, nghĩa là mỗi tấm có giá trị bằng mười

lần đực Tả quân Lê văn Duyệt, năm lần đực Quang Trung, Nguyễn Huệ, và hai lần Đực Thánh Trần.

Bởi vậy, vẫn theo ông Tổng Tiền khoe tiếp, giấy bạc một xín sắp phát hành sẽ là một loại giấy bạc giá trị kinh khủng, linh nghiệm kinh khủng, nên chắc chắn sẽ được lòng tui quí mền của toàn thể quốc dân đồng hồ... í quên đồng bào. Ngoài ra Tổng Tiền Nguyễn Bích Huệ còn mần một phát so sánh rất hách, rằng Mèo nó có loại giấy bạc một trăm đôn khiến ai cũng khoái nhất là tui gian thương buôn lậu thì lại càng thích hung lắm. Vậy tui gì Anamta không sai giấy bạc một xín để nâng cao giá trị tiền tệ bốn xứ hầu đui theo mông đít tui Mèo ?

Nhóm Con Ong hoàn toàn đồng ý với mọi lập luận sáng suốt của ông Tổng Huệ. Ngoài ra, theo một nguồn tin có bảo đảm thì cái bang Nguyễn Văn Chính miệt công trường Lam Sơn lại càng đồng ý hơn ai hết, vì với loại giấy bạc một xín thì thay vì mang một triệu bằng giấy năm bỏ chằng có thể ôm thành hai "tê" mỗi phùa xuất ngoại, tiện và gọn vô cùng.

Nhờ ơn mưa móc của bờ cu...

Trong khi hầu khắp đảo khắp trong gánh cả i tương nhà hát tây sơn sao lo lắng về hai cú ách xi dăng "vàng thoi" bạch phiến" thì đặc biệt chỉ có một mình nàng Kiều nhót đờ tức cô đào thương Mộng Tinh là số về ở bờ lạnh nhạt như không thêm lý tới những tai kiếp dồn dập đang xảy ra cho gánh hát của mình chút nào hết tội. Ấy là vì bao nhiêu tâm trí nàng Kiều còn mãi miết hướng về nơi tù ngục để tìm cách bênh vực cho những con người tội lỗi đang bị giam hãm trong vòng lao lý hầu đến bù tội lỗi. Nàng vừa lên tiếng trách móc chế độ lao tù của nhà nước Annam là dã man tàn bạo thiếu... dân chủ cần phải gấp rút sửa chữa để các tù nhân được ưu đãi hơn cả hạn như ban đêm phải cho tù nhân ngủ nệm mút ban ngày uống nước đồ bỏ và hàng ngày vợ chồng tù nhân phải được ra vô thông thả thăm nuôi nhau để bảo vệ hạnh phúc gia đình cùng tiếp tục sinh con đẻ cái cho dân số đồng đảo mau chóng vãn vãn...

Theo nguồn tin có bảo kê của đực phải viên Con Ong, đa số thân nhân của các tù nhân trên toàn quốc đã cảm động khóc vì sau khi được nghe câu bênh vực quê hóa của cô đào thương Mộng Tinh nhà hát Tây. Họ suýt soa khen loạn cô đào thương hơn từ phúc hậu quá, đáng... suy tôn quá.

Đặc biệt chỉ có bọn trời đánh không chết là nhóm Con Ong cảm thấy một cười về vụ tranh đấu xả láng này của nàng Kiều nhót đờ. Ngoài sự việc "tháng tám huỳnh huých đến nơi rồi" không kể, nơi biệt thự Chí Hòa kia nếu không có chim cu đồ đang chịu cảnh giam hãm thì sức mấy nàng Kiều thêm để mắt tới làm gì chứ đừng nói tới chuyện bênh vực này nọ cho tốn phí thì giờ vàng bạc hột soàn. Thiệt mà !

Cô hồn bắt làm chăng ?

Giữa lúc không khí nhà hát tây miệt công trường Lam Sơn còn đang ngọt ngào tang gia bối rối, giữa lúc hơn trăm đào kép gánh cải lương đang ngày đêm lo thay cho số phận mình có nhiều phần chắc chắn đi ở bờ lương vì cứ tri đã chán ngấy vì những thành tích quá lem nhem của trên ba niên quá... thì tuần rồi một anh lao công mần việc cho gánh hát bỗng bị cô hồn bắt chết tốt bằng cách làm cho té rụi từ lầu ba rơi bịch xuống đất.

Sau khi tai nạn vừa xảy ra, một thầy phù thủy rất cao tay đã lo dò tìm đến tòa soạn Con Ong để tiết lộ rằng anh lao công không may kia thực ra đã chết oan. Vì con ma nhà hát tây không nhằm bắt anh ta mà là nhằm bắt những người tội lỗi ngập trời kia.

Nhưng bữa đó con ma tính sai giờ, ra tay quá sớm nên chỉ anh lao công bị thiệt còn ngoài ra những đứa tội lỗi đều thoát hiểm hết tội, nhờ chúng có tật... dậy trẻ.

Nhóm Con Ong tò mò hỏi pháp sư những kẻ tội lỗi ấy là ai, xin nêu đích danh để liệt kê lên báo cho cả nước coi chơi, thì vị pháp sư chỉ mỉm cười đáp vẫn tất: Không khó, cứ lật báo của các thầy từ ít lâu nay cũng có thể đếm gần đủ mặt, lạ là phải nêu ra mồn cho hao tổn nước bọt.

Bản án "thông cảm"

Trong các loại bờ lờ, bờ lờ vàng thoi hột xoàn đồng hồ, đá lưá lịch cỏi trường, thuốc kích dâm, v.đều là có tội rất đáng đi nghỉ mát Chí Hòa nhưng tất cả vẫn còn là nhẹ nếu đem so với tội bờ lờ ma túy bờ lờ giấy bạc.

Bờ lờ ma túy vô xứ này tức là đề đầu độc bình linh đồng minh vĩ đại Cờ Huệ, và đầu độc thể hệ tương lai của dân Giao Chi. Tội đâm dao sau lưng này đáng... tưng bi li pháp !

Còn bờ lờ giấy bạc Trần Hưng Đạo sang Hoàng Công tức là đề bán cho mấy chú em Vi Xi, mấy chú ấy sẽ đem trở lại miền Nam này mua gạo, mua thức ăn, mua súng ống, mua radio, tivi cho cán binh của mấy chú xài, xài cho thơ thới hân hoan rồi sẽ phang lại lính của ta dân của ta. Cái tội này cũng là "đâm dao sau lưng" và đáng được păng păng!

Ấy thế nhưng với nhà dân biểu "thân chính" quyền đề buôn bạc" Nguyễn Văn Chính của chúng ta thì lại khác Nhà dân biau của chúng ta xách một va ly đầy nhóc Đức Trần Hưng Đạo bị vô quá tang nhưng đã được "thông cảm" tám chín tháng trời nay, và có lẽ Đền trời cũng quên luôn, nếu không xảy ra vụ mấy em Dân biau "á phiến", "vàng thoi" vừa mới sa lưới.

Vì vậy, nhà Dân biau "giấy bạc" đã phải vác chiế ra Tòa, nhưng có lẽ Ba Tòa Quan Lớn "thông cảm" với nhà dân biau làm cái nghề này đối rách quá lương lậu chẳng có bao nhiêu (có hơn một trăm xín mỗi tháng thôi mà), moi trót đại làm liều, nên Ba Tòa Quan Lớn "ca đờ" cho bản án nhẹ hăng "1 niên tù lơ lửng con cá vàng".

Đấy nhè ; bà con ráng mà nhớ lấy : làm đến dân biểu, đi bờ lờ một triệu bạc giấy bạc, chỉ bị có 1 niên tù treo th ôi đấy nhè Bà con ta nếu chẳng may có bờ lờ một vô tương tự và bị tùm, chắc Ba Tòa Quan Nhỏn sẽ chỉ phạt độ 1 ngày tù treo là nhiều. Phải vậy không, kính thưa Quý Cọu cầm can Công Lý ?

Muộn còn hơn không

Sau khi vụ bạch phiến đồ bề tùm lùm, kếp bạch phiến vô làm bạn với con ma vú dài, đám bang chúng viện từng dưới mới... giựt thốt cửa mình để mà sực nhớ rằng phong trào buôn bán và ghiền chất ma túy quả đã bành trướng ghê quá trong xã hội Anam. Do đó, đảng cái bang đã hồi hã giục nhau gấp rút thảo luận đề biểu quyết một đạo luật qui định việc bài trừ ma túy, đặc biệt là cần sa

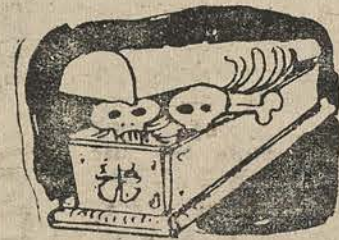
Còn nhớ cách nay ba bên năm, nghĩa là từ ngày đảng cái bang hiện thời mới được cấp giấy hành nghề, báo chí đã từng đề cập tới những nguy hại của cần sa cũng như đã từng nhắc khéo rằng có bàn tay "bác đàng, xía vô tiếp tế cần sa cho Anam cộng hòa. Nhưng sự đề cập và nhắc nhở ấy hầu như nước đổ đầu vịt, bắn súng bẻ tay người điếc nên rồi thời gian cứ trôi qua cần sa và các chất ma túy khác cứ ung dung tiêu thụ mỗi ngày một sâu rộng trong quảng đại quần chúng để đi tới kết quả rất đáng khích lệ là con số dân ghiền hiện nay đã gia tăng vô cùng đông đảo, cũng như những người làm giàu nhờ buôn bán ma túy cũng mỗi ngày thêm đông đảo... ngay cả trong giới cái bang.

Tuy nhiên, theo ý kiến nhóm Con Ong, mọi sự ở đời đều không tránh khỏi số. Anh ghiền ma túy chỉ vì số mệnh nó bắt thế. Ngài làm giàu nhờ buôn bán ma túy cũng là bởi từ vi định sẵn cả. Ông bị vô vì "chờ dùm" ma túy ăn công ấy là do cái cung tài lộc chớ để nên mới bị sao quả tạ nó triệt vậy mà, đừng kêu oan cho mất công. Cũng như đảng cái bang đến tận bây giờ mới nghĩ tới dự luật bài trừ ma túy cũng là vì số mệnh an bài từ trước. Muộn thật đấy, nhưng cũng còn hơn không,

Dám có một trận gió tanh mưa máu giữa hai thầy ?

Vụ xích mích giữa hai thầy Tâm Châu và Đức Nghiệp coi mỗi ngày càng thêm trầm trọng kinh khủng hơn. Mặc dầu xưa nay vẫn tự nhận là người theo sát ngay boong tinh thần từ bi của Phật, với đức nhân nhục hi sinh vô bờ vô lượng, nhưng tuần rồi đây, thầy Tâm Châu dường như đã không chịu nổi những đòn pháo kích tai quái của thầy Đức Nghiệp, nên thầy đã phải phát bồ đề tâm bằng một bản thông bạch nhằm cải chính luận điệu vu khống của đối phương về số tiền bán vật liệu xây cất hơn chục triệu bị... mất cắp, việc thầy là một người đạo gốc chăm phần chăm, và cuối cùng là việc cảnh cáo đối phương đừng có ngoan cổ, biết thân biết phận thì rút lui cho được việc kéo hồi bắt cặp đả, v.v...

Trong khi đó, thầy Đức Nghiệp nào phải tay vừa, bằng chứng chính thầy từng khoe rằng các thuộc hạ dưới trướng thầy đều có dất giở heo luôn luôn trong người, sẵn sàng "sủa" bất cứ lúc nào vào bất cứ ai toan tính mông xâm lăng. Hóa nên thầy Đức Nghiệp đã tỏ vẻ bình tĩnh vô cùng, thầy ung dung cười mỉm chỉ và tuyên bố theo đường lối bản hơi rằng còn lâu mới de, ít nhất cũng phải một năm nữa theo đúng nhiệm kỳ pháp nhiệm thì họa chẳng. Đồng thời, thầy Đức Nghiệp

bóc ma

cũng hống gió thách thức rằng nếu thầy Tâm Châu muốn xử dụng võ nghệ thì thầy cũng sẵn sàng hầu tiếp, không có ngần...

Theo nhận xét ngay tình của phái viên Con Ong : ít bữa nay khung cảnh VNQT đã vắng lại càng vắng hơn, phát từ không thấy một ai lưỡng lưỡng tới nữa, có lẽ vì họ muốn dành riêng cho hai thầy xử dụng làm bãi chiến trường chăng ?

Oan cho ông Ngoại Bi Ve quá

Ông ngoại bi ve, xếp lớn của ngành thông gian Giao Chi, mấy bữa vừa qua coi bộ cực nhọc hơi nhiều. Ông ngoại hết phải theo đực Dzua xuống Long Xuyên để dự lễ kỷ niệm ngày người cày có ruộng, lại tháp tùng ngài ngự ra tuốt Đông Hà dự lễ khao quân, mệt ơi là mệt. Chính bởi cái sự mệt mỏi liên tiếp đó nên ông ngoại có buột miệng "đụng chạm" chút đỉnh tới đảng cái bang, khiến tập thể bang chúng cảm thấy tự ái bị xâm phạm trầm trọng nên bên bảo nhau tìm kế hồi tội.

Nhóm Con Ong cảm thấy tội nghiệp ông ngoại vô cùng. Cái tội nghiệp thứ nhất là ông ngoại đầu sao cũng là một bộ lão đàng Cầu Mống, vì thương nước thương dân nên phải ra gánh vác thêm nhiệm vụ sếp lớn ngành thông gian. Đó là một cái mệt rất bự. Hai nữa, một người có tuổi lại mần đờn chức viên ngoại, xưa nay chỉ quen ngồi phòng gác máy mát mẻ, mà vì nhiệm vụ nên phải lê gót đi đến những nơi đầu sóng ngọn gió, nắng cực chang chang. Thêm một cái mệt bự nữa. Hai cái mệt rất bự đó cộng lại với nhau tất phải thành một cái mệt vĩ đại kinh khủng. Nếu vì cái mệt vĩ đại đó mà một người lớn tuổi như ông ngoại có buột miệng lỡ lời chút đỉnh, thiết tưởng cũng nên sinh sái, hưởng hồ chính ông ngoại lại từng cai chính là không hề dám xi và theo đường lối vô đũa cá nầm như bang chúng hiểu lầm. Bởi vậy đảng cái bang nếu cứ nhất định đòi ông ngoại phải ra trình diện để sùm nhau lại hạch hỏi nọ kia là không nên. Ông ngoại là người đàng hoàng nổi tiếng xưa nay, oan cho ông lắm.

Trên giàn hỏa Hội Đồng Báo Chí chưa thành hình 3 ông trong nghiệp đoàn ký giả Việt Nam bị thiêu chín

DĨ ĐỘC TRI ĐỘC

TIN... ĐỘC

DB CÂY KIỀNG ĐỒ TRỌNG NGUYÊN «đá Tướng» để nâng bi lính xin phiếu

SAIGON.— Gần tới mùa bầu cử lại Hạ Viện, nhiều Dân Biểu đang lo đi ca bài con cá, trong đó có dân biểu cây kiềng chuyên môn xin thuốc lá là Đ. Trọng Nguyên đã vừa ca một màn bay bướm. Cây kiềng đã ca tụng lính bằng cách đá tướng của lính. Cây kiềng đã phàn rã, cần phải xét lại quy chế tướng lính, vì quy chế này giành quá nhiều đặc quyền cho giai

cấp tướng, một giai cấp đã được sung sướng từ khuya. Dân biểu cây kiềng còn so sánh mức độ hy sinh giữa tướng và tá, úy rồi kết luận là mức độ hy sinh của tá, úy nhất là binh bét hơn tướng rất nhiều, do đó ưu đãi giai cấp tướng quá chỉ làm túi lủng lính, Dân biểu cây kiềng đòi phải «cách mạng áo cơm» cho lính ngay.

Dân biểu cây kiềng tướng nâng bi lính như vậy là chính trị cao, không ngờ chỉ gặp những phản ứng ngược lại, vì lính không cần nhờ dân biểu dạy mới biết đời sống của tướng hơn đời sống của lính biết bao xa và lại lính không sống gần dân biểu bao giờ, trong khi sống gần tướng hơn, theo lính tướng còn ra trận chống cộng trực tiếp, chứ còn dân biểu chỉ đánh võ mồm và đi buôn lậu. Lính còn đề nghị cho dân biểu đâm sau lưng lính đó. Lính cũng lưu ý dân biểu cây kiềng là đừng có mua phiếu của lính bằng cách «gây cảm thù giai cấp» trong quân đội, phá hoại tinh «huynh đệ chi binh». Bộ muốn tiếp tay với CS phá hoại tinh đoàn kết quốc gia sao.

TÁM KHUÔN MẶT LỚN

Đồng nghiệp Q. S vừa đăng hình 8 khuôn mặt lớn, mặt lợn cũng rữa của viên thùng rác Giao Chi, đó là 8 ông bà có thành tích buôn lậu. Con Ông thấy trong đó có các ông Phạm chí Thiện, Nguyễn quang Luyện, Nguyễn văn Chính, Nguyễn bá Lương, Nguyễn ngọc Nghĩa, Trần quý Phong, Trần duy Tự, Võ văn Mẫu, Phạm hữu Giáo tức Mặc Giao và bà Kiều nộng Thu. Theo đồng nghiệp thì các ông Nguyễn quang Luyện, Trần quý Phong buôn lậu vàng. Ông Phạm chí Thiện buôn lậu bạch phiến, cả ba ông này đều đắc cử ở đơn vị Gia Định, đất G.Đ của ông Lê văn Duyệt có lẽ phát. Sau đó là ông Nghĩa ăn cắp tượng Chàm, bà Thu cạo sừa sự vụ lệnh, cả hai ở đơn vị Thừa Thiên. Ông Lương buôn lậu đồ lót, ông Lương ở đơn vị Phước Long và là đương kim chủ tịch Hạ Viện Ông Mặc Giao nghi ngờ buôn lậu nhiều thứ, ông này ở đơn vị Biên Hòa gần nhà thương điên. Ông Mẫu buôn lậu á phiến, đơn vị Darlac. Ông Tự buôn lịch ở trường, ông này thuộc đơn vị Ba Xuyên. Ông Chính buôn giấy bạc ông ta ở Phú Bôn.

dân, vì nước của các ông trên cho đồng bào những nơi ông ấy đắc cử biết mà tháng 10 này nhặt thềm của các vị ấy mà bỏ vô thùng rác

Y. K. C. O.

TỎ

Những năm trước Tô Hùng Vương được mời về ăn giỗ trong sở thú, năm nay có lẽ vì thấy mời Tô về ngồi chung với khi và gấu như vậy không tiện người ta mời Tô về sân Văn động Hoa Lư địa điểm này tuy vẫn còn được gọi là sân vận động nhưng không còn là chỗ để thanh thiếu niên đến tập Si Pô nó đã trở thành một nơi để thiên hạ tổ chức mọi trò bảm bà lằng lằng trước người ta đưa xe máy đầu Nhứt Bồn trong sân Hoa Lư tháng này người ta mời Tô về đó ngồi chơi soi nước.

Mỗi lần giỗ Tô, hoặc giỗ Đức Thánh Trần, là một dịp để các ông già gân khản đờng áo dài, trịnh trọng biểu diễn trò... «cung, bát» và «a đọc văn tế». Kỳ giỗ Tô này, ban tổ chức còn tìm được hai ba bà già giết giặc đến Hát Châu văn cho Tô nghe. Còn một điều đáng nói nữa là sự có mặt rất đều, rất bền của công dân Nguyễn văn Thiệu trong các kỳ giỗ Tô Hùng Vương.

Tổng Thống Đệ nhị Cộng Hòa khác với Tổng Thống

Đệ Nhất Cộng Hòa nhất ở những ngày giỗ Tô. T.T. Ngô Đình Diệm năm xưa rất lạnh nhạt, nếu không nói là rất kỵ, việc giỗ Tô mà ông cho là làm cảm và trái nghịch với tinh thần Thánh Kinh, Sấm Truyền Gia Tô Giáo của ông. Theo Gia Tô Giáo, chúa sinh ra loài người theo như hình ảnh của Chúa. Còn tuyên kỳ về Tô Hùng Vương thì Tô tiên của chúng ta — và Tô tiên của cả ông Ngô đình Diệm, là loài... Rồng, tức loài vật. Ông Rồng này lấy một bà Tiên và đẻ ra một bọc trăm trứng... Nhận mình là con Rồng, cháu Tiên, dù chỉ nhận suông trên lý thuyết, tức đã chối bỏ phần nào sự kiện chứa nặn ra loài người theo hình ảnh chúa và Tổng Thống Đệ nhất CH cứng ngắc trong niềm tin của ông, Tổng Thống Đệ nhị CH mềm dẻo hơn. Ôngriet chia đôi cá nhân ông: sự tin tưởng riêng của ông là 1 chuyện, niềm tin chung của dân tộc lại là chuyện khác, là người theo đạo Gia Tô nhưng rất sốt sắng với tuyên kỳ con Rồng, cháu Tiên. Đó là một thái độ mềm rất hay ấy.

☆ CÓ CHUYỆN HAI ÔNG THANH THƯƠNG HOÀNG, TÔ NGỌC CHƠI TRÒ « MƯỢN BẦU HEO NẤU CHÁO » KHÔNG ?

SAIGON.— Hội Đồng Báo Chí chưa có ra đời theo lẽ nghi quan cách, vì bốn hội đoàn báo chí chưa xong thì «chôn giăng hồ» đã nổi lên những cơn gió tanh mưa máu. Nghiệp đoàn ký giả Nam Việt bầu xong liền danh vô Hội Đồng sớm nhất, dường như Nghiệp đoàn này bầu nguyên ban chấp hành nghiệp đoàn cho gọn, sau đó là hội chủ báo hàng ngày, trong ngày bầu, các chủ báo đã cãi nhau ý oang, tranh xuong thì bao giờ chẳng rữa, phe Tôn thất Đĩnh, Ngô công Đức bị phe Huỳnh thành Vj, Quốc Phong làm ma nớp đá văng đi vạn dặm, khiến Tôn tướng quân sùng sùng nổi giận bỏ phòng họp đi ra ngoài sau khi kể lẽ công lao thành tích đấu tranh? Thành phần hai hội đoàn trên người trong nghề người không zô. Nhưng anh em hai hội đoàn đó đã tai nạn mất nhâm kế bu nó.

Cơn gió tanh mưa máu chỉ thực sự nổi lên sau nghiệp đoàn ký giả Việt Nam bầu liền danh đưa 6 người vô hội đồng. Nghiệp đoàn ta có tới gần 400 đoàn viên, gồm không biết ký giả ở đâu ra mà làm thế, nhưng đi họp thì chỉ có mấy chục người thực thụ hành nghề, còn những ông ký giả ma, nhất là các bà ký giả ma, thường là vợ và con gái chủ báo quen thân với những ông trong ban chấp hành nghiệp đoàn thì vắng mặt. Ông chủ tịch nghiệp đoàn cũng là chủ tịch hợp tác xã kiến ốc Thanh thương Hoàng đã đưa ra một liên danh gồm đa số người là người trong ban chấp hành, liên danh này thành lập một cách âm thầm tới giờ bầu anh em mới biết, cuộc họp và bầu đa tổ chức thật vội vã, vội vã để những ai muốn thành lập liên danh ngay tại phòng họp dù có lập xong cũng khó mà mở chiến dịch vận động, trong khi các ông trong ban chấp hành đã vận động kỹ từ khuya, và sự việc đã diễn tiến đúng như các ông trong ban chấp hành dự liệu, liên danh của ông Đe húc Càn đã thành lập vội vã trong cái thế vơ bèo gạt tép,

để rồi tan theo bọt nước khi một hai người không thích ông Đe rút tên ra. Còn lại một liên danh, thứ liên danh «chánh quy» do ông Thanh thương Hoàng, lại một thứ Nguyễn bá Lương ra một mình, và đặc cử... với 37 phiếu. Cái hay là vừa bầu xong, thì «đại hội» cũng chẳng còn mống nào, một số lớn ký giả bước ra ngoài vừa đi vừa cười, «đơ quá» Một số khác nhận xét, trong liên danh vừa bầu trừ 2 ông Thái Lân, Sức Mây là xứng đáng, còn lại thì chề hết, người bị chề nặng nhất là ông Tổng thư Ký Nghiệp Đoàn, họ chề vì ông ta đã chơi kiểu «du ẽ pa pa» anh em.

Tướng rằng chỉ có thể là xong nhưng không ngờ ông Đe Húc Càn đã húc nặng hai phát liên trên báo Độc Lập và húc đích danh ông Hồng Dương, đương kim Tổng thư ký nghiệp đoàn, kể đó ông Bồ Hòn trên Báo Đen lại chơi xa láng ông Hồng Dương, chơi tận tình, chơi đến nơi đến chốn. Chưa hết cũng ông Bồ Hòn còn phang luôn cả hai ông chủ tịch Nghiệp Đoàn và ông Thủ Quỹ là theo như ông Hồng Dương nói? thì hai ông này đã chơi trò «mượn đầu heo nấu cháo», lấy tiền của anh em ký giả đóng góp mua đất, vay của chính phủ làm nhà đi kinh tài riêng. Chắc hai ông này sẽ phải lên tiếng để thanh minh thanh nga.

Rồi cũng cùng một lúc đó, một cuộc hội thảo của một số chủ báo, ký giả của cả hai nghiệp đoàn đã phang sự tổ chức hội đồng báo chí là một sự tổ chức đầy tinh chất lừa lọc, bịp, và phàn lại luật báo chí. Điều đáng chú ý là ông Sức Mây người đắc cử trong liên danh của ông Thanh Thương Hoàng đã «phản tỉnh» lên diễn đàn tố mọi âm mưu, vạch trên mọi tẻ lậu trong sự tổ chức đại hội và ông Sức Mây đã đi một đường tuyệt đẹp từ chức, chức vị hội viên tin giờ chót cho hay cả ông Thái Lân cũng đã rút tên...khỏi liên danh ông Thanh Thương Hoàng.

TIN VUI

Được tin bạn Trần Kiên Thêm đẹp duyên cùng cô Đoàn thị Thanh Vân Anh em Con Ông xin chúc hai bạn yêu nhau suốt đời người.

CHIA BUỒN

Hay tin trẻ: Cụ thân sinh bạn Thanh Chiêu NHỮ VĂN ÚY vừa từ trần tại Trung Chánh Học Môn Gia Định. Thanh thật chia buồn cùng Thanh Chiêu và tang quyến Xin cầu chúc hương hồn Cụ Ông sớm về cõi Phật CON ONG

NÓI LÁO MÀ CHƠI

Nói láo mà chơi, nghe 'o chơi'
Dàn dưa lất phất hạt mưa rơi
Chuyện đời đã chán thong buồn nhớ
Thơ thân nghe ma kể mấy lời
VU ONG SĨ TRINH

GÃ THÂM

sinh viên ta xuất ngoại du học lại không chịu trở về nước phục vụ khi thành tài, hoặc gia nhập các phong trào nếu không thânCộng ra mặt thì cũng kính chống chính quyền miền NamVN. Làm cho Sinh Viên Miền Nam VN có ác cảm, thù hận chính quyền Miền Nam này chính là bọn ma đầu ở Sở DuHọc. Bọn chúng làm tiền công khai... Nhưng hồi ơi, biết kêu gọi ai trừu trừ chúng bây giờ đây?? Bèn có ba lời thơ Con Cút rằng :

- ### Lậu
- Tuần báo Quyết Sống, một thứ l'ci paris Giao Chi, vừa phang lên trang nhất hình ảnh 10 mạng có máu lậu trong cái gọi là Tòa Nhà Lập Pháp! Dưới tức Hạ Viện. Theo bảng phon g... lậu của QS những nhân vật dưới đây được tờ này kể là có máu lậu rất nặng ,
1. — Đầu sỏ là DB Nguyễn Quang Luyện, đơn vị Gia Định, có máu lậu vàng.
 2. — DB Phạm Chí Thiện, cũng lại ở đơn vị Gia Định, lậu bạch phiến.
 3. — DB Nguyễn Văn Chính, đơn vị Phú Bồn lậu giấy bạc 500.
 4. — DB Nguyễn Bá Lương, đơn vị Phước Long, lậu đồ lót ngoại quốc (?)
 5. — DB Nguyễn Ngọc Nghĩa, đơn vị Thừa Thiên, lậu tượng Châm.
 6. — DB TQP đơn vị Gia Định, cũng lậu vàng.
 7. — DB Trần Duy Tự, đơn vị Ba Xuyên lậu lịch ở trường.
 8. — DB Võ Văn Mẫu, đơn vị Darlac, lậu Á phiến.
 9. — DB Kiều Mộng Thu, đơn vị Thừa Thiên lậu... cạo.
 10. — DB Mặc Giao, đơn vị Biên Hòa, nghi ngợ có vi trùng lậu.

Dù ta có lạc quan và có lòng tha thứ bạc la như Chúa Jesus, như Như Lai Phật Tồ, ta cũng không thể nào lạc quan trước hiện trạng bi thảm của ngành lập pháp nước ta, hoặc tha thứ cho bọn ma đầu đã lường gạt tất cả mọi người để nhẩy được vào Hạ Viện và trở tài lưu manh. Bọn khốn nạn dơ dáy ngoài sự tưởng tượng của chúng ta. Nhưng lần bầu cử vừa qua đã thừa thốt dân đi bầu, dân chúng đã chế di bầu vì họ không muốn bỏ phiếu cho những tên lưu manh... Những kỳ bầu cử vừa qua đã như vậy, những lần bầu cử tới đây rồi sẽ ra sao?? TT Thiệu mỗi lần nói chuyện với báo chí, với đồng bào cả nước, đều khoe ta thắng lớn trên khắp các mặt trận, mặt trận nào ta cũng thắng, nhưng tham nhũng, ăn cắp, và... lậu đầy rẫy khắp nơi. Chế độ do ông lãnh đạo xây dựng trên cơ sở ọp ẹp ấy làm sao có thể vững đủ rằng chiến sĩ ta háng hái đổ máu ngoài trận địa???

Thi nhau bắt địa

Có lần, một bạn đồng nghiệp của GT đã viết ở VN, chỉ còn những người lao động đi bộ, bán quần áo rách là còn trong sạch, đáng kính. Tất cả những kẻ ngồi xe hơi ở nhà lầu đều là bọn đáng khinh..."

Lời phán xét trên thoạt nghe có vẻ quá khích Nhưng cho đến hôm nay, khi nhìn thấy bọn ăn cắp, buôn lậu, tham nhũng... hoành hành gần như công khai trên khắp các địa hạt, kẻ viết những dòng này đau lòng mà thấy rằng có lẽ anh bạn đã nói đúng.

Tuần qua, người ta thấy lời ra ánh sáng một lũ tham nhũng mới : bọn tham nhũng ở cái gọi là Sở Du Học. Bọn này đòi tiền mãi lộ những gia đình muốn cho con đi du học ngoại quốc. Một phái đoàn Giao Chi đi thăm du học sinh trở về cho biết họ đã gặp những sinh viên nói với họ bằng những giọng căm phẫn — "... Bọn khốn nạn đã làm cha mẹ chúng em khổ sở, nhục nhã trăm điều... Chúng em căm thù bọn khốn nạn đã làm tiền trắng trợn chúng em trước khi để chúng em ra đi... Chúng em không bao giờ quên được nỗi khổ sở, nhục nhã của cha mẹ chúng em..."

Người ta vẫn lấy làm lạ rằng tại sao đa số

Phật, chúa thì ở quá xa...
Hồi ơi, sống với ta chỉ có toàn tham nhũng...
Ta bắt chước người thơ Trần văn Nhàng
Ta ngồi rù, ta gãi háng...
Nhưng buồn thay, cả đến cái... lẫn tẩn
Ta cũng không như người thơ, thấy... lẫn tẩn
Người thơ đã già khú để mà còn thấy
... lẫn tẩn, sao ta không thấy??
Tại sao? Vì sao??

A... Đúng rồi. Ta hiểu rồi...
Ta đã hiểu vì sao ta lại không lẫn tẩn...
Đó chính là bọn ăn cắp, bọn buôn lậu, bọn tham nhũng... đầy rẫy, lúc nhúc quanh ta... làm cho ta hết... lẫn tẩn thôi!!

Bài thơ con kút còn dài
Xin mời bạn đọc số này tuần sau.

Chú thợ uốn tóc thành Sài Gòn

Ngày xưa, thời các quan Phú Lãng Sa còn trị vì xứ này, bọn học trò được giảng dạy về văn chương Phú Lãng Sa, thường được nghe ca tụng vở kịch *Le Barbier de Séville*. Về này, như cái tên của nó, kể chuyện một chú thợ làm tóc — ngày xưa đàn ông Phú Lãng Sa cũng để tóc dài như đàn bà, cũng uốn ép đủ kiểu — chú thợ tóc này nhờ mồm miệng khéo léo ngang với tay chân, được vua quan vời đến làm tóc và chú can thiệp rất nặng vào tình hình chính trị, quan lại thời chú.

Đó là chuyện chú thợ làm tóc thành Séville. Bây giờ ở thành Sài Gòn cũng có một chú thợ làm tóc đàn bà nổi tiếng nhưng khác với chú thợ tóc thành Séville, chú thợ tóc thành Sài Gòn đang khổ sở, khốn nạn vì sự hục hặc nhau của các ông lớn.

Sở là chú thợ uốn tóc này (đường THĐ) làm tóc rất được các bà lớn, các cô hải lòng. Mệnh phụ phu nhân đến tiệm chú ngồi chung với các em đào hát cải lương và các em sến vừa leo lên giai cấp đi — vợ ngày — vợ tháng của Mèo.

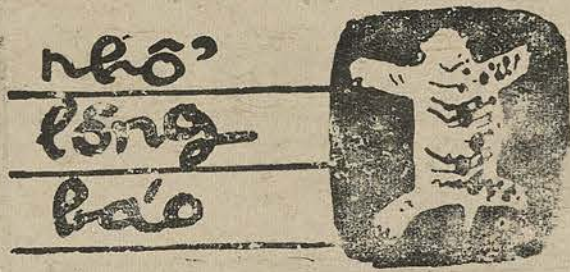
Chú thợ thâu tiền vô như nước và chỉ nhờ tài làm tóc, chú trở thành triệu phú.

Nhưng theo đúng truyền thống phải là người lại cái mới nổi danh được với nghề làm tóc phụ nữ và may y phục phụ nữ, chú thợ tóc thành Sài Gòn cũng... lại cái. Chú vừa lại cái vừa ho lao, chú lại có tiền nên chú rất sợ phải đi lính, và chú lại ở tuổi quân dịch.

Năm ngoái, chú đã chi vào khoảng một... Trung Đoàn Cựu Trần hưng Đạo... đi lính thay cho chú. Đề rồi năm nay chú vừa bị QC đến tận tiệm lũng bắt. Lý do : năm ngoái chú chạy chọt vị có quyền này và không cần chạy vị có quyền khác. Năm nay vị có quyền khác kia cho lính đến bắt chú đi lính để dẫn mặt chú, dẫn mặt luôn cả ông lớn đồng Bộ nọ...

Nhưng chú thợ tóc thành Sài Gòn cũng chưa phải đi lính ngay- Chú có Đức Thánh Trần phò hộ mà sợ gì?? Nghe nói chú vừa về được bà vợ bé của ông lớn... Tưởng đến tiệm chú làm tóc. Chú năn nỉ bà bé lớn xin bà về nói với ông lớn tha mạng chú, bà bé lớn hứa với chú cứ đi tìm đạm đừng sợ bà sẽ nói với ông lớn cho...vv...

Chưa biết ông lớn Tướng có bị bà bé làm mềm lòng và bỏ qua vụ này hay không, mời bạn đọc theo dõi Nói Láo Mà Chơi kỳ sau sẽ tiếp...

Loạn...

Tuần vừa qua, các bạn đọc Con Ong bạn nào cũng thừa cả đồng — bạn đọc phải nữ thì thừa cả thúng, cả met—thông minh, chắc đã nhận thấy một v. vừa lạ vừa loạn. Vụ ấy xảy ra ngay trên CO của chúng ta. Đó là vụ cùng phê bình vụ lộn xộn ở trường Minh Phụng : thầy giáo uýnh học sinh rồi bỏ học sinh đến trường uýnh lại thầy giáo, giáo chức tranh đấu làm tùm lum, tòa loa... anh Gã Thâm trong trang nói láo mà chơi thì đã kích việc thầy giáo khện học trò, cô Tiểu Ngọc trên mục ba tòa ông lớn cũng trên CO số đó lại quả quyết : thầy giáo có quyền khện học trò. Cô em đưa ra luật Phú Lãng Sa «droit de correction» để chứng minh việc thầy nên trò là hợp pháp luật. Nghe ghê thấy mồ...
Bạn đọc thân mến từng theo dõi C.O đời này chắc chắn không hề lấy làm lạ vì sự tréo căng ngồng trên, Vì C.O là một tòa soạn tuần báo dân chủ tự do nhất thế giới, mỗi tên thợ viết sinh sát, ăn xá, bỏ ống vua nho nhỏ có toàn quyền sinh sát, ăn xá, bỏ tù hay cưỡng hiếp thiên hạ trong phần lãnh thổ của mình. Nói theo danh từ quân sự quân khuthì n'ỉ tên thợ viết CO r là lãnh chúa. Và những vị lãnh chúa thường bất đồng ý kiến nhau. CO số dĩ mạnh là bán được nhiều số, sống ra rít trong lúc nhiều tờ khác có thể tài và nội dung giống với CO, đã theo nhau đi du lịch bằng xe ô tô Đức... Báo. rừ nhau bận sơ mi gô đi một đường hai năm mươi.
Cứ nói như thế này đủ thấy C.O làm toàn thể bạn đọc hải lòng : Đối với vụ trường MP, ý kiến của bạn đọc chắc chắn không giống hết nhau. Có bạn cho rằng các ông, bà, cậu, mợ giáo làm phách quá, coi thường, coi khinh phụ huynh học sinh và cần được tặng thưởng những bài học xứng đáng, những bạn đó hải lòng khi đọc bài Nói Láo Mà Chơi của Gã Thâm. Còn những bạn nào quan niệm rằng giáo viên phải có đòn tay chân mới trị nổi bọn thứ ba sau quỳ và ma, tức thầy giáo có quyền đánh học trò và phụ huynh đã cho con đến trường học, lại còn sót con, đi đánh thầy giáo là bậy... thầy đều hải lòng khi đọc bài Ba Tòa Ông Lớn của Tiểu Ngọc.

Sự đời 10 chuyện thì có 9 chuyện phải trái mơ hồ như thế. Đừng buộc chết sự thật nào mà mình cho là thật vào sự đời. Cùng một việc xảy ra, bạn cho là phải, ông hàng xóm của bạn cho là trái lẽ. Chúng ta nên để cho ý nghĩ của chúng ta được tự do, và để cho người khác cũng được tự do nghĩ theo ý họ. Bạn đồng ý chứ??

Một lá thư từ ngoại quốc gửi về...

Đài Bắc, đêm 14-3-1971
Kính ông Hoàng Hải Thủy.

Tôi là một độc giả của Con Ong, dù xa quê hương gần 2 năm vẫn có Con Ong đọc đều do 1 người bạn bên nhà gửi sang.

Hôm nay, đọc số 151, thấy ông kêu gọi sự giúp đỡ bà Lê văn Trương, lòng tôi bồi ngùi, chẳng biết giúp được gì. Xưa kia, tôi mê tiểu thuyết của ông Lê văn Trương lắm và không ngờ một nhà văn nổi tiếng mà nay vợ con lâm vào cảnh nghèo khổ như vậy.

Tôi tuy không giàu có gì xin gửi giúp 10000 cho bà Lê văn Trương nhờ ông trao họ đề gọi là ai mọt tờ chút lòng nhà văn quá cố!

Ngoài ra xin ông cho tôi được gửi lời thăm ông và lòng mến chuộng của tôi qua tài nghệ của ông. Có lần thầy tôi, ông Nguyễn hiến Lê có cho biết ông là bạn văn, tôi càng kính trọng hơn.

Xin ông tha lỗi, vì ở xa không thể gửi thẳng về Tòa soạn, bởi tiền VN không có, nên viết thư về nhà nhờ mang đến tòa soạn

— Tôi vừa cho người bạn làm việc chung, tên Đình sơn Thông đọc số 151, anh bạn rất cảm động và cũng xin giúp 10000

Vì lá thư trên của ông bạn phục vụ tận Đà Bắc đã quá đầy đủ nên CTHĐ thấy không còn cần phụ đề gì nữa. Chỉ cần nói thêm rằng hầu hết người VN ở ngoại quốc còn chút tình nhớ quê hương đều đọc C.O. muốn biết thực trạng quê hương ra làm sao người xa quê đọc C.O cho không đọc những tờ tạp san tuyên truyền của chánh phủ dù những tạp san này in trên giấy trắng, in toàn OFFSETT Vì C.O sống mà những tạp san kia chỉ toàn ghi những hình ảnh chết, những chuyện già đời hào nhoáng bề ngoài.
C.T.H.Đ.

MẶT TRÁI XÃ HỘI...

NHỮNG KẸ MỘC SỪNG

● Phóng sự ngắn : NGUYỄN ĐỨC NAM

(Tiếp theo và hết)

Anh Quan Tư bị mộc sừng cả năm trời mới được hân hạnh biết tin nhờ một lần về phép ghé lữ con nít hát loan cả ngõ :

“Chàng từ, chàng từ chinh chiến miền xa
Em bèn vung vít vô ra, vô ra Long Bình
..... (T i i)

Chiều chiều, chiều chiều anh Mèo lại chơi
Chàng về, chàng về mang cái sừng hươu...”

Trong khi lữ con nít hát thì lữ người nhón cười mai mỉa, chế riếu hoặc nhìn anh Thái Tá với ánh mắt thương hại.

Đến bây giờ, cái giác quan thứ 6 của anh — đã ngủ say sưa từ kiếp nào — mới dụi mắt lờ mờ ngòm bò dậy, đánh hơi.

Anh bèn điều tra ngấm ngấm. Anh cho tiền lữ con nít chòm xóm, dụ chúng kể chuyện. Khi nghe chúng cho biết có anh Mèo già thường đến ăn uống với vợ mình tại nhà mình mà trong những giờ đó, lữ con mình cứ bị dúi tiền cho vào tay, bắt đi chơi, đi xi-la-ma, Anh Thái Tá sùng phát điên lên được. Nổi đau đớn kinh khủng này hành hạ anh xé xác cái thân già ốm đói ra nhưng anh đâu có dám than thở tâm sự với ai ? Có người vợ là kẻ thường an ủi chia ngọt sẻ bùi với anh mà nay đã nhân tâm phản bội anh, cảm sừng lên đầu anh làm anh khổ hơn cha chết tức hơn là bị bỏ đá, đau hơn bị hoạn thì lấy ai mà thở vắn than dài nữa ?

Trong nỗi đau điên anh ngồi thảo kế hoạch bắt tại trận gian phu dâm phụ. Và anh Thái Tá thấy điên đầu hơn cả những lần soạn thảo lệnh hành quân “uýnh” với lữ vi xi. Bởi vì vi xi nó xuất hiện là quân ta hay liền, choảng liền vì chúng nó cứ lữ lữ ra đi cả đồng thể nào cũng tóm được. Đàng này, cái thằng tình địch của anh, cái thằng Mèo già thân tặng anh cặp sừng hươu quý giá để anh nấu cao ăn cho khỏe nó cứ che dấu cái mặt lông lá của nó đi, nó cứ chơi đờn du kích với anh, nó rình anh đi xa, ở nhà, nó “pháo kích” bậy bạ mấy phát rồi rút êm. Cho nên, cái việc tóm cổ được nó là cả một vấn đề gay go, gay cán.

Lỡ một lần, anh có hỏi dò thị Hăm một câu thì chị à chối phăng, không những thế, còn bù lu bù loa la lối rầm trời đất ra cái điều ta đây oan ức lắm. Rồi, lợi dụng dịp này, Thị Hăm “treo giò” anh Thái Tá luôn.

Ừ lòng quá, anh Thái Tá bỏ ra đơn vị, nhưng, ra đơn vị rồi, anh như thằng mất hồn. Anh tưởng tượng đến cảnh vợ anh đang nằm gọn trong đôi tay lông lá của thằng mèo. Và anh phát điên lên cóc làm ăn gì được nữa. Anh muốn về bắt nạt, nhưng nhà ban đi tới đi lui đâu có dễ thế. Chẳng lẽ lại nói thẳng với anh Trung Đoàn Trưởng là “tôi bị mộc sừng, cho tôi về bắt ghen” thì nó nhục nhã, thảm hại, tức tưởi cho quân lực quá.

Nghĩ nát óc, anh mới tìm ra 1 kẻ. Anh điện thoại về sẽ goong cho một thằng bạn, nhờ nó “uýnh” cho một cái điện tín, nội dung như vậy:

“Bố sắp chết, đang thở hắt ra, hai tay đang bắt chuồn chuồn, về gấp!”

Bố anh Thái Tá đã chết từ... khuya, lại bị lòi cổ dậy, bắt chết một cú nữa, kẻ ra cũng hơi vất vả cho ông cụ.

Và, nhờ cái lý do “Bố chết”, anh Thái Tá được đi một màn phép đặc biệt, về bảo vệ cái lá đa của Thị Hăm.

Anh có nhà, có cửa, có vợ, có con nhưng lần này không dám về dù nhớ lữ con quá chừng. Anh thuê phòng ngủ, gần nhà anh, lấy ống dòm, dòm về nhà.

Tối nay, anh thấy có anh Mèo già đưa Thị Hăm về bằng một chiếc xe Huê Kỳ lộng lẫy lắm. Rồi, anh Mèo to con như trâu điên vô nã với Thị Hăm. Một lát sau, anh thấy lữ con anh dắt nhau đi chơi hết thầy, ra cái điều phái chí, hí hờn lắm.

Anh Thái Tá nạp đạn vào súng, phóng ngay về nhà, tính bắn cho thằng Mèo nát đầu, bắn cho con đàn bà khốn lặn, lòng lang dạ thú nát cái lá đa thúy ra.

Nhưng, về đến gần nhà, nghĩ đến lữ con, lòng anh rũ liệt hẳn. Lữ con anh lớn rồi, nó biết chuyện này thì còn coi cha, mẹ nó ra gì nữa? Anh bắn vợ anh và thằng Mèo chết, anh sẽ vô tù, thì ai sẽ nuôi lữ con anh? Nếu anh tự sát chết luôn rồi cuộc đời chúng sẽ ra sao? Con gái lớn của anh đã 13, 14 tuổi rồi, chắc là khi cha mẹ nó chết, nó sẽ đi làm đi non mất thôi. và lữ con trai của anh sẽ vào băng bụi đời, làm ma cô du đãng hết trơn!

Trời đất ơi, anh muốn chết quá nhưng chết vì cái lá đa thúy hoặc thì còn gì nhục nhã cho bằng Anh là nhà ban, anh phải chết ở chốn sa trường thì mới hách chứ!...

Nghĩ như vậy xong, anh tông cửa vô nhà, súng cầm lăm lăm nơi tay nhưng không bắn. Anh thấy rõ vợ anh và tên mèo già đang hùng hục chơi trò đồ vật với nhau. Đã đoán trước quanh cảnh diễn ra như vậy nhưng mắt anh vẫn đổ hào quang thái dương anh đau nhức, nách anh toát si cầu ra và tay anh cầm súng không vững nữa.

Thị Hăm và tên mèo già không kịp lấy quần áo che thân, tông ngồng và thốn thẹn quì lấy anh như tể sao. Anh bảo họ ngưng, cười nhạt mà rằng:

— Bố tiên sư con đàn bà lẳng lơan nhè! Ông đã biết chuyện từ lâu, ông hỏi thì mày chớ i phăng như mày là Thị Kính không bằng. Nay ông bắt được quả tang, thế là hết đường chối cãi nữa nhè! Tiên sư thằng mèo già! Đáng lẽ ông cho mày ăn kẹo đồng cho mắt cái giống chần bò mắt đây, cạy có tí đồ la, tung ra chim vớ người; Nhưng, tại bây không đáng để cho ông bắn. Bắn tay ông

và phi mấy viên đạn nữa. Kể từ nay, ông cho chúng mày “líp. com- lo- vãng”. Ông biết, ông càng căm, chúng mày càng thêm nhau dữ. Ông cho tự do để một ngày nào đó, chúng mày sẽ chán nhau như cơm nếp nát vì chúng mày sẽ thấy bộ mặt thật dơ dáy, bần thiêu của nhau. Và ông ra một điều kiện: hai đứa chúng mày phải sống với nhau mãi, chúng mày mà bỏ nhau, ông về ông giết chết. Ông muốn thấy chúng mày tởm nhau, thù ghét nhau chơi. Còn các con ông, ông dắt nó đi theo ông. Nhà này ông bán. Rồi, mặc quần áo vào và cút cha chúng mày đi l...

Thị Hăm khóc, Thị Hăm kể lè, van xin. Thị Hăm kêu nhớ con. Anh Thái Tá lên đạn, khò vào đầu Thị Hăm mà chửi tiếp:

—Mày mà còn nói thương con, nhớ con à?Mày thương con mà mày để chúng nó lêu bêu, rác rưởi, mày đi cả ngày hú hí với thằng Mèo già này à? Mày thương con mà nửa đêm, mày tống hết chúng nó đi để gian phu dâm phụ làm trò con heo với nhau à?có đi ngay không ông bắn nát óc hai đứa ra bây giờ?

Thế là Thị Hăm phải khăn gói theo tên mèo già ngay đêm đó. Và hôm sau anh Thái Tá treo bảng bán nhà rồi thu xếp đồ đạc đưa các con đi ra vùng hỏa tuyến với anh. Lữ con hỏi mẹ thì anh bảo mẹ chúng đã chết dấm chết dúi ở nơi đầu đường xó chợ nào đó rồi tìm không ra...

Và quả nhiên ít ngày sau, sau khi liêu chán hoa che anh cõ lờ neo mèo quốc tống khứ Thị Hăm ra khỏi nhà đuổi thị Hăm ra khỏi sở và làm giấy thông báo khắp các cơ quan mèo rằng Thị Hăm là người có tật ăn cắp vặt, đừng cơ quan nào mướn cả.

Thế là Thị Hăm đói dài ra. Một tên lính dưới quyền chỉ huy của anh Thái Tá, một thời làm tài xế đưa Thị Hăm và các cô, cậu đi chợ, đi học, một bữa hứng tình, mò xuống xóm An Nhơn để xả sự. Mụ Tú Bà khoe có một “em” mới làm thứ “nhầy dù” chứ không phải thứ nhà nghề. Anh lính chịu. Đến khi nhập cuộc, mới té ngựa ra rằng “em bé nhầy dù” đó là... Bà Thái Tá!...

oOo

Đoạn I của thiên “mộc sừng Liệt Truyện” tới đây là phải tạm thôi, những diễn biến sau khi anh lính nhận ra bà Thái Tá nó thế nào tùy ý độc giả, muốn tưởng tượng thế nào cũng được. Nay phải sang mục khác cho nó có vẻ ly kỳ, rùng rợn hơn. Những Kẻ Mộc Sừng thì đông lắm, chớ có ai tưởng bỏ mà đi chọc cười người khác. Có nghĩa là chớ có tin lòng dạ thúy hoặc của một chị liền bà nào hết. Chị nào cũng có thể tặng ta sừng hết ráo. Ta phải luôn luôn đề cao cảnh giác. Lúc nào thấy sừng nhu nhú, trán và đầu ngựa ngựa tui phải lấy nón sắt đội lên, phải đề phòng ngay. Đó là mương sách vậy.

● ● ●

Ăn không tiêu? Kém ngon?
Gan mật yếu?

HÃY DÙNG :
HELOZYM
Thuốc điều hòa gan mật và
tiêu hóa ĐỨC QUỐC.

THÔNG CÁO

Kính gửi quý vị Hội Viên Quý Phụ Cấp Gia Đình Việt Nam
Theo quyết định của Hội Đồng Quản Trị, các tỷ số phân
đảm và đóng góp để áp dụng trong đệ nhứt tam cá nguyệt năm 1971,
được giữ y như cũ, tức là :

Tỷ số phân đảm (chi phí quản trị)	1,5 0/0
đóng góp (phụ cấp gia đình)	15,— 0/0
đóng góp (phụ cấp sanh sản)	1,— 0/0

Cộng : 17,50 0/0
Trân trọng kính chào Quý Vị.
T.M. Hội Đồng Quản Trị,
CHỦ TỊCH
TRẦN VĂN CHIÊU

Mặt Gian và Công Cốc !

Cả 2 anh chàng này đang vác bổ vác mẹ ra chửi nhau ra rít. Tiếng ta gọi là chửi nhau như chó. Anh nọ biểu anh kia là chó. Trước kia ngài ngự biểu rằng ở trong đám Cái Bang có ba con chó ghê. Nhưng tới bị chửi, sau khi phanh phui ra những vụ buôn lậu vàng, buôn thuốc phiện trắng, rồi buôn lậu lung tung xoè, từ cái si líp bực trở đi thì người ta thấy ở cái chỗ nớ có nhiều chó quá xá !

Tuy nhiên chả có anh nào chịu nhận mình là chó hết.

Thiêng thứ ra anh nọ cứ phải đổ lỗi cho anh kia.

Những Cái Bang Mặt Gian ra mặt nhưng vườn không chịu kém thối. Cũng chửi toáng những đồ chó má bờ lờ. Cũng thanh minh trong tiết tháng ba rằng mình trong sạch một cách không thể tả được. Kỳ cọ cả ngày không có lấy một cục ghết.

Mặt Gian đã lên tiếng minh xác rằng : Tôi không hề dính dáng tới bất cứ một hành động bờ lờ mờ ám và phi pháp nào. Nếu cái thằng Công Cốc trưng ra được bằng chứng cụ thể tôi xin sẵn sàng ở ror lui ngay khỏi cái đảng Cái Bang và sẽ xin nạp mình trước pháp luật.

Thế rồi Mặt Gian lại tố ngược lại Công Cốc : — Tôi yêu cầu Công Cốc trả lời thẳng trước dư luận về những vụ nó đi điều đình bán phiếu trong kỳ bầu cử văn phòng Cái Bang tháng 10-70, và lãnh tiền của trào đình để ủng hộ ngân sách 1971. Nó đã cố tình đánh lạc hướng dư luận vụ vụ cho tôi. Tôi biết rõ nó đã lãnh tiền từ tay người nào trong những việc mua bán phiếu.

Như rứa là chấy nhà ra mặt chuột đẹp nhá. Mặt mũi thẳng nào cũng đầy những của dơ hết.

Bi chửi thì người ta mới thấy trong cái đảng Cái Bang lúc nhúc đầy những chó, không những chó bông, chó xồm, chó vàng, chó vện mà còn rất nhiều chó ghê như sau này. Chả thế mà có một đảng viên Cái Bang vừa mới cho biết là ít ra còn có tới 80 Cái Bang dính líu vào các việc làm phi pháp.

Nếu vậy thì trong kỳ bầu cử sắp tới đây, hẳn rằng không còn một anh Cái Bang nào dám trưng cái nhãn hiệu Cái Bang của mình ra nữa. Trưng ra chỉ tỏ để cho dân chúng phải nhớ và ném cái lá Phiếu của họ vô thùng rác.

Anh nào cũng rết hết !

Sau khi các vụ bờ lờ vàng bạc, thuốc phiện bị nổ tung, một số cái Bang thuộc phe đối lập bằng mồm đã chơi nhà nước một cách tận tình. Vì mấy vị tổ sư bờ lờ như Phạm Chí Thiện, Nguyễn Quang Luyện v...v... đều là những người từ trước tới nay vườn ủng hộ nhà nước ra rít, được nhà nước coi như đồ gia súc trong nhà, sai cái chỉ mần cái nớ, cứ tuân hành lệnh của nhà nước răm rắp.

Được thế, Cái Bang Ngô Công Đức đã nói toạc ra rằng, xoàng ra cũng phải có tới 30 Cái Bang nữa dính líu vào các tổ chức bờ lờ bạch phiến. Không những thế, lại còn có nhiều đứa to đầu khác cũng có cổ phần, ngoài ra còn có cả Ba Tàu, Mèo, Tây, Ta hằm bà làng đủ thứ.

Có Cái Bang lại còn hàng tiết vịt hơn, và cũng đề tỏ ra rằng mình trong sạch ra rít, đã lên tiếng yêu cầu đảng Dùi Cui nên mở một cuộc khám nhà tất cả bọn Cái Bang. Nhà đứa nào có nhiều đồ lậu thì chính đứa nớ là đồ buôn lậu.

Tóm lại, Cái Bang đang ở trong một tình trạng tang gia bối rối. Anh nào cũng rết hết. Bởi lẽ, sau khi Phạm Chí Thiện bị phủ lít đất tay là chuỗi đưa vô cối nhà pha để tiếp tục công việc tu huyền cho khỏi mang tiếng là đồ thầy tu xuất, thì Phạm chí Thiện đã dọa rằng nếu ngài ngự đã cứu thì phải cứu hết. Cho em đi tù mà để những thằng khác, như thằng buôn bạc lậu, thằng buôn vàng y, thằng buôn sa phía cứ khơi ở ngoài thì em sẽ khui ra nhiều vụ động trời khác nữa. Em không có chịu đi tù một mình. Đi tù một mình thì buồn ghê lắm. Cần phải để cho thêm hàng chục thằng nữa cùng đi bị mí em cho nó vui về cả làng.

Nhiều thằng có tật giật mình. Vì không có tôi bờ lờ thì cũng có hàng tá tội lỗi khác kể cả tội quỵ rừ vợ người và tội nhòm lổ khóa. Vô phúc thiếu âm đức, mờ mà ông cha táng vô hàm chó đại, trong lúc bị thâm vẩn, bấn xúc xích lên, các mông sư Luyện Thiện, Mầu, lại khai cho mình cùng dính líu vào tổ chức thì bờ me.

Tuy rết thì rết thiệt, nhưng Bang Chúa Bát Lương vườn còn nói cứng như thường. Trong bữa kỷ niệm ngày "Người cày có ruộng", Bang Chúa đi tháp tùng ngài ngự, được báo chí phỏng vấn về những vụ bờ lờ kia, Bang Chúa đã tỉnh bơ đi mà rằng :

— Ai mần người đó chịu. Cái Bang không có việc gì mà mất uy tín hết ! uy tín vườn còn ngập ngựa lên đến đầu.

Tuy nhiên như vậy thiệt thế, nhưng mà, đầu sao Bang chúa cũng có ít nhiều trách nhiệm bởi cái lẽ rằng thì là Bang Chúa đã ký sự vụ lệnh vung vít để cho mấy cái đứa mặt dày, ấy đi ngoài quốc. Không những đi một hai lần mà đi xoành xoạch và mang cả chân tình nhân ngài đi để mang hàng về cho dễ. Mỗi năm đi đăm bảy phủ. Và quen mui thấy mũi ăn mồi, đớp thoát một lần là cứ đớp hoài đớp miết.

Bố Nguyễn Minh Đăng cũng rết một cách ghê gớm. Vì người ta biểu rằng cô Quý, người em gái của cái đảng E Con Rồng Lộn là em gái của ông Đăng. Cô Quý là chủ nhân của 9 kí bạch phiến.

Do đó ông Đăng đã kêu rầm trời đất biểu rằng không có họ hàng hăng hốc chi mí cô Quý. Nếu ông chưa có vợ và nếu cô Quý chưa có chồng và chưa có đứa con hai tháng, thì ông có thừa sức để lấy cô Quý về làm vợ. Sau khi điều tra lại, mới vỡ lẽ ra rằng, cô á là con gái một viên chức cao cấp từng sự tại Thương Viện.

Cái đám Trần Dạ Xoa, Cựu Sáu Lê Tài Hòa cũng phát sốt phát rết vì họ đều thuộc cái đảng của đóc tờ Luyện. Chả có thể mà cựu Sáu đã phải cấp tốc đi Băng Cốc. Người ta ngờ rằng cậu đi mí cái sứ mạng để dàn xếp vụ vàng y của đóc tờ Luyện.

LTS.— Mục này mở ra nhằm thấu góp tất cả những nguyện vọng, những tiếng kêu than hoặc thối mồm và luôn cả những sự chửi bới của dân chúng. Con Ong sẽ lần lượt đạo đạt lên các ông nhà nước. Thưa đó là một cái gạch nối liền sự bang giao giữa dân chúng mí nhà nước vậy.

Có tiền thì nằm nhà khơi khơi

Một số nghĩa quân thuộc Chi Khu Kontum có nhờ Con Ong đạo đạt lên trước Ba tòa quan Lớn một số những thắc mắc sau đây :

Có những Trung đội trưởng nghĩa quân được núp bóng vào các xã ấp, tránh trách nhiệm canh gác. Trong số các trung đội trưởng hiện hữu, có trên mười người đang làm ấp trưởng hoặc văn phòng cho các xã ấp trong thị xã. Do đâu mà họ được như vậy. Anh em nghĩa quân có tò mò hỏi rằng, tại sao ông là Trung đội trưởng mà không cầm quân uýnh giặc hay đóng đồn mà lại ở nhà phây phây sướng quá há. Thì ông ta trả lời rằng, phải chạy bao nhiêu tiền mới được ở chỗ ngon lành, bỏ trường để làm sao ?

Vậy anh em nghĩa quân xin có lời đề nghị với Trung tá Tiểu khu trưởng xem xét ai là người đã đớp ngon lành số tiền ấy, nếu không thì tại sao có ông Trung đội trưởng nghĩa quân vườn ở nhà mần chủ tiệm giày, và có ông thì mần việc trong văn phòng xã châu thành hay trong các xã yên ổn khác.

Chồng tử trận, vợ điên. 4 con thơ đại !

Con Ong xin đăng tải nguyên văn lá thư của một binh nhì, có người anh ruột tên là Lê Văn Có số quân 37/225685, trước phục vụ tại tiểu đoàn 14 sư đoàn 2 bộ binh, để các đảng viên kaki nhìn thấy cái thảm thương của gia đình này mà giúp đỡ họ cho đúng mí lý tình thần huynh đệ chi binh.

Anh Lê Văn Có đã hy sinh tại chiến trường Quảng Ngãi ngày 25-3-69, để lại bốn đứa con thơ đại và một người vợ bị loạn óc, có giấy chứng nhận của bác sĩ. Sau đó được ít lâu thì người vợ anh Có cũng chết nốt. Nhà nước chỉ phát cho gia đình anh Có 12 tháng lương rồi thôi, không có nhận được một đặc ân nào nữa.

Lương binh nhì, lại phải nuôi cha mẹ già, và đèo bồng thêm bốn đứa con của người anh, cho nên ông nhà ban này rách quá xá.

Vậy xin nhà nước địa phương soi xét cho, xem có thể giúp đỡ họ được phần nào chăng ?

Đòi lời mí bộ Quốc Phòng

Một số các sĩ quan Quân Pháp tập sự tại các tòa án quân sự thường trực và Mặt trận ở các Quận khu, có nhờ Con Ong chuyển đạt lên Bộ Quốc Phòng để xin cứu xét cho trường hợp của họ.

Nguyên từ trước đến nay, các SQQP tập sự đương nhiên được nhập ngạch SQQP sau một thời gian tập sự chứ không phải qua một kỳ thi tuyển nào cả. Ngoài ra, điều 1 sắc lệnh số 013-TT/SL ngày 12-1-70 của Tổng Thống, bổ túc điều thứ 3 sắc lệnh số 23/QP ngày 9-5-57 cũng có ghi như sau : « Trong tình trạng chưa thể tổ chức các kỳ thi tuyển chọn SQQP, chiếu nhu cầu công vụ, Tổng Trưởng Quốc phòng có thể chuyển sang ngành quân pháp các sĩ quan thuộc mọi quân binh chủng hoặc tốt nghiệp tại các quân trường, có văn bằng cử nhân luật khoa, hạnh kiểm tốt và không can án. Các sĩ quan nói trên sau thời gian tập sự 1 năm, sẽ được thực thụ nhập ngạch SQQP bằng sắc lệnh nếu có đề nghị của Tổng trưởng quốc phòng.

Nhưng bản dự thảo ngày 10-2-71 tại Nha Quân pháp lại bắt buộc chúng tôi đã là SQQP tập sự phải thi tuyển vào ngạch SQQP cùng với những sĩ quan thuộc các binh chủng khác muốn chuyển sang ngành quân pháp.

Kính thưa ông tổng trưởng, chúng tôi đã thực đắc vinh viễn tư cách SQQP tập sự thì đứng ra chúng tôi phải được chi phối bởi điều 1 sắc lệnh 013-TT/SL ngày 12-1-70, là sau thời gian tập sự 1 năm sẽ được thực thụ nhập ngạch SQQP. Như vậy nếu có thi tuyển thì chỉ mở cho những sĩ quan nào muốn chuyển sang ngành quân pháp mà thôi và có tính cách bắt hồi tố. Các SQQP tập sự như chúng tôi sẽ là vật hy sinh nếu phải thi tuyển cùng với những sĩ quan muốn chuyển qua ngành quân pháp, để cho các người vừa qua trước chúng tôi hợp thức hoá vai trò SQQP và cũng để cho họ được hưởng nhiều quyền lợi hơn chiếu theo sắc lệnh số 002/TT/SL ngày 16-12-60 ấn định phụ cấp cho SQQP được hưởng hiện vật và hiện kim tương đồng với các thẩm phán dân sự.

Mỗi ngày 2 chuyến bay
SAIGON - ĐÀ NẴNG
1 chuyến bay
SAIGON - HUẾ

BẰNG PHẦN LỰC CƠ BOEING 727
Hàng Không Việt Nam

● CỬU SỪNG

Lập một hội 4 Hàn lâm viện

Sau mấy ngày mần việc tui bụi, Hội đồng Văn Hóa Giáo dục đã đi tới một quyết định là thành lập một hội 4 Hàn lâm viện: Hàn lâm viện Văn Học gồm văn chương, ngôn ngữ và triết học, Hàn lâm viện Khoa học, Nhân văn và Xã hội, Hàn lâm viện Khoa học Thiên nhiên và chính xác, Hàn lâm viện Nghệ thuật.

Vì bạn phe la ghe liên miên trong hơn hai chục niên nay, nên nước Mít của chúng ta, chưa có Hàn lâm viện cóc khô nào cả. Nhưng đã không mần thì thôi, khi bắt tay vào mần là mần cho ra trò ngay.

Về phương diện Văn học, hiện bị giờ nước ta, ngoài cái Hội Văn bút lại còn có cả cái Hội Nghiên cứu Văn Học sử của một bố tư xưng là học giả, tức là bố Đỗ Đình Quý. Cái Hội này thì đồng bào cả nước đều biết tiếng. Vì Hội này chỉ có trần sư cụ một ông chủ tịch là bố Đỗ Đình Quý kiêm cả Ủy Ban Chấp Hành và kiêm cả loong toong. Mỗi khi có việc chỉ cần phải giao dịch mí lị bên ngoài, ông Quý thường xài một cái cú triện, không làm bằng khoai lang như triện của các vị lý trưởng ngày xưa mà làm bằng đồng. Triện này to ghê lắm, to gần bằng bàn tay, và chữ ký của ông chủ tịch thì cũng vĩ đại lắm: kéo dài tới gần nửa trang giấy lận.

Từ khi hội nghiên cứu này thành lập, người ta chả thấy hội hoạt động được cái cha gì hết, ngoài việc gọi một thông điệp cho đức giáo hoàng để loan báo vợ ông chủ tịch hạ sinh một cô tổ nữ, sinh đúng vào ngày nguyệt tận, rồi lại đăng báo vung vít cứ y như là sắp nằm bổ thiên hạ đến nơi!

"Công chúa tháng ngâu, ngày nguyệt tận!"
Đề con gái vào cái ngày ấy, tháng ấy hay hôm chi mà phải khoe râm lên!

Lại còn một cái Hội nữa gọi là Hội các nhà văn Việt Nam.

Hội này có tới những 2 ông chủ tịch lận. Ông chủ tịch cũ là mông sư Đào Đăng Vi, cựu Bộ Trưởng và cựu Thượng nghị sĩ. Còn ông chủ tịch mới là một thầy lang "chuyên trị nam phụ lão ấu nội ngoại chư khoa và các bệnh xài trẻ em, có thể hẹn giờ cho khòi được". Thưa đó là ông Lang Ta Trần Đồng Vọng.

Sở dĩ cái ông dao cầu thuyền tán này lọt vô được Hội Nhà văn và mần được chức chủ tịch là nhờ ở cái tác phẩm "Ôm vàng thi ca" mà người ta nói chệch đi là "Ôm vàng ca ca", với những bài thơ lục bát, lục điệu, sai vần, ngô nghê ngốc nghếch, còn tồi tệ hơn cả thơ của những đứa trẻ lên chín lên mười.

Hiện nay cả hai ông chủ tịch đều ra thông cáo chữ bố chữ mẹ nhau um xùm trời đất. Ông Vi thì biểu là ông Vọng đã tiếm chức chủ tịch để định ăn cái giải rút và đi mần áp phe. Con cú triện của ông Vọng đang xài là cú triện giả. Triện bằng đồng hình tròn ông vườn còn giữ còn triện giả thì bằng gỗ và hình vuông mà Ông Vọng đang xài. Ông Vi cũng cho biết thêm rằng Hội này đã đình hoạt động từ lâu và đang ở trong vòng tổ chức sắp xếp lại.

Thầy lang Trần Đồng Vọng tỏ sự môn phái thơ Con Cóc thì lên tiếng cho quần hào biết rằng, ông Vi trong thời gian mần chủ tịch thì chả bao giờ thêm sinh hoạt, cũng không hề đóng tiền niên liêm. Chỉ lợi dụng chức vụ chủ tịch đi áp phe lè, xin bông giấy của nhà nước để in tờ diền.

Và cái cú triện của ông Vi cũng là cú triện giả, vì cú triện thứ thiệt, ông Vọng hiện đang giữ.

Cũng theo thầy lang Trần Đồng Vọng thì ông Vi đã ô-ô-ô-ô lui khỏi cái chức chủ tịch từ tháng 7-69 và đã làm giấy ủy quyền cho thầy lang nguyên Tổng thư ký của hội đứng ra triệu tập Ban chấp Hành mới.

Vậy là trong cái vụ này, người ta thấy rằng sư nói sư phải vãi nói vãi hay. Tuy nhiên có điều rằng, nếu cú triện của ông Vọng đang xài vốn là cú triện của ông Vi, và nếu cú triện của Vi đang xài là cú triện của ông Vọng thì ắt hẳn, bà Vi và bà Vọng phải biết ngay và đã kêu toang lên rồi.

Nên chi, xin hai bố đừng cãi nhau í oang về triện thiệt mí lị triện giả nữa. Và cũng đừng có tranh nhau cái ghế chủ tịch nữa.

Bi giờ, nhà nước đang sửa soạn thành lập Hàn lâm viện Văn học. Xin hai bố cứ việc soóc tí líp, biết đâu lại chả được mời làm Chủ tịch Hàn lâm viện Văn học. Trong cái viện Hàn Lâm này mà lị có thêm bố Đỗ Đình Quý, bố Giáp văn Thập, bố Đỗ văn Rỡ, Chủ tịch Hội Khuyến lệ cô ca, rồi bố Nguyễn Đăng Thực thuộc môn phái triết học giấy thép gai, và cái bố Lạc Trịnh Ngân Hồng, một nhà tìm xura vừa được bố Mai Thọ Truyền mời diễn thuyết về vấn đề văn hóa ở Trường Quốc Gia Âm Nhạc nữa thì thiệt là xôm trò ra rít.

Thiệt tưởng cũng nên biết thêm rằng trong buổi diễn thuyết tại trường Quốc Gia Âm Nhạc bố Lạc Trịnh Ngân Hồng này đã tuyên bố những câu thiệt mê li rùng rợn. Rằng thì là tổ tiên ta ngày từ thời còn ăn lông ở lỗ đã phát minh ra được nguyên tử lực rồi thì ngày họa thuộc trường phái lập thể đã có từ đời Hùng Vương không tin cứ bóc cha nó cái bánh chưng ra mà coi. Trong ruột cái bánh chưng lòn nhón đủ các thứ màu xanh đỏ nâu vàng...

Cụ Mai Thọ Truyền còn chờ đợi chi nữa mà không mời mấy chả vô phủ Quốc Vụ Khanh để làm cố vấn?

Giáo dục sinh lý.

Bà Phan thị Nguyệt Minh tục gọi là bà Nghị "Trăng sáng vườn chè" tức là bà cụ thân sinh ra con ông Nguyễn văn Thơ trong một cuộc hội thảo về vấn đề giáo dục tư thực công giáo đã lên tiếng cho rằng:

— Vấn đề giáo dục tình dục là một vấn đề rất quan trọng trong chương trình giáo dục không thể nào bỏ qua được. Không những phải giáo hóa tình dục cho học sinh, sinh viên mà thôi, nhưng còn phải giáo hóa cho cả phụ huynh nữa vì nhiều khi các vị này không biết trả lời cho con cái làm sao khi chúng hỏi đến các vấn đề tình dục. Bà Trăng Sáng đưa thí dụ ngay trong kinh Cựu ước có nhiều đoạn liên quan đến vấn đề tình dục mà nhiều phụ huynh không biết phải giải thích ra rắng? Chả hạn bà Eve là do cái xương sườn cụt của ông Adam tạo ra. Vậy mà hai người lại ăn nằm mí nhau? Anh em trong gia đình nhà ông Noe đã lấy lẫn nhau như thế có loạn luân không? Ông vua David có mấy trăm vợ mà vườn còn ham vợ người khác, như thế tại sao vườn làm Thánh?

Giáo dục cái chi chứ về giáo dục sinh lý thì bà Nghị Thơ khỏi cần phải phát động một phong trào, có một vài nơi cô giáo chưa kịp dạy thì học trò đã dạy luôn cô giáo trước, thí dụ như cái vụ xảy ra ở trường Võ Đất, Bình Tuy. Hai thằng học sinh khốn lìn đã triêng bày cái của nọ của chúng nó ra để hỏi cô giáo rằng:

— Oan tù tì, cái này là cái gì?

Khiến cho cô giáo phát khiếp đảm mà phải bỏ luôn cả trường để chạy về Saigon xin tị nạn tại nhà ông Bộ Nguyễn Lưu Viên cho nó chắc.

Cũng có một vài trường thì nam giáo sư đã thử giả vợ dạy các em nữ sinh về cái sự gọi là sinh lý học qua hai câu thơ trong truyện Kiều:

"Tiếc thay một đóa trà mi.
Con Ong đã tỏ đường đi lối về.

Hoặc giả:

"Nước vô lựu, máu mào gà..."

Bà Nghị Thơ đã tỏ ra sốt sắng mí lị vấn đề tình dục một cách ghê gớm đến nỗi rằng lại còn yêu cầu dạy cả chuyện ăn nằm cho các bậc Phụ huynh học sinh nữa.

Độc giả của Con Ong phần lớn là dân tếu Bời thế khi tin tức này được đăng tải trên các báo, họ có viết thư về hỏi Con Ong rằng, thế thì bi giờ muốn học những cái chuyện ăn nằm ấy thời đến chỗ mô để học. Liệu có thể đến tiếp xúc thẳng mí bà Nghị Thơ để bà dạy, cho một vài đường là lướt được không? Và học thì học thêm trên thực hành hay lý thuyết một cách sống tình?

Vấn đề giáo dục sinh lý ở các trường thiệt ra cũng chả có mới mẻ gì. Các nước Bắc Âu, ngay ở bậc tiểu học, nam nữ học sinh nhiều đũa hầy còn thỏ lò mũi xanh, cũng đã được các nhà giáo dạy cho biết rồi. Họ còn chiếu cả si la ma đàng hoàng. Bởi thế, dân Thụy Điển dân Đan Mạch đã coi cái trò ấy như ăn cơm, uống nước. Những tiệm PornoShop của họ đầy rẫy ở phố phường và bày bán công khai các sách vở, hình ảnh những vụ trai gái yêu nhau vung vít đủ kiểu.

Nhưng có điều rằng, nước Mít là nước Mít và nước Tây là nước Tây.

Tí dụ bi giờ có một sinh viên sau khi đọc xong cuốn "Confessions d'une Lesbienne", (Lời thú tội của một cô mắc bệnh đồng tính luyến ái), nhân giờ giảng dạy về sinh lý học, bèn tò mò hỏi cô giáo rằng: "Tại sao cái Clitoris (hạch âm hộ) lại là chỗ dễ nhạy cảm nhất? Và tại sao cái Clitoris của phụ nữ Phi Châu lại dài hơn của phụ nữ Tây Phương."

Thế rồi họ lại còn hỏi luôn về cái mặc cảm Oedipe nữa.

Liệu có cô giáo Mít nào dám có can đảm để giải thích sự việc ấy.

Họa may chỉ có cô giáo Phan thị nguyệt Minh. Bi giờ mà bà giáo Phan thị nguyệt Minh mở trường chuyên dạy về môn tình dục học thì hẳn là sẽ đông khứa lắm. Cả người nhón lẫn con nít đều a la sô tới như nước chảy. Sẽ giàu lớn ả.

Khỏi cần phải đi bờ lơ bạch phiến và vâng cục như dân biểu Phạm chí Thiện và đốc tờ Nguyễn quang Luyện. Và Con Ong sẽ kéo cả đàn tới thụ huấn ngay tót sứt.

Cái tếu của không quân

Dân Không quân từ trước đến nay vẫn nổi tiếng là tếu, nghịch ngợm, vui về trẻ trung và lại rất dân chủ. Hết giờ làm việc là linh cũng như quan theo đúng tinh thần «chuyinh để chi binh».

Đa số dân Không quân cũng lại nghiện cái trò Majonner, tiếng Ta gọi là xoa mà chược. Một bữa, nhằm vào ngày chúa nhật tướng Minh Cồ Tư Lệnh Không quân buồn tình bèn cho mời mấy ông Tá tới văn phòng xoa chơi một phát. Trong số các ông Tá có ông Hoàng Song Liêm vốn là một nhà thơ trữ tình có hạng.

Hoàng Song Liêm là Thiếu tá thuộc phòng Tâm Lý Chiến. Đang xoa dở dang thì chợt có điện thoại. Ông Trung sĩ gác điện thoại chạy vô báo cáo rằng có Đại tá Võ Đình, Tham Mưu Trưởng Không quân cần gặp ngay ông Liêm.

Lúc bi giờ bài của mông sư Liêm tốt ghê lắm: Không hoa lá, toàn hàng và lại chờ « nhất cử liên hoàn». Thiệt là bợ thương vương tội, ù vẩn này mười mấy phán, chó đầu có phải chuyinh bôn! Cho nên sư Liêm cứ đứng lên lại ngồi xuống, về mặt ngàn ngo như người mất hồn.

Một Ông Đại tá bèn xúi khôn xúi dại:

— Thì cậu cứ việc nói mí lị cái ông Trung sĩ kia ra trả lời rằng: «Th.T Hoàng song Liêm không có ở đây. Bữa ni chủ nhật, ông dẫn vợ con đi coi si la ma rồi.»

Sư Liêm nghe bùi tai và cũng có vẻ hợp lý bèn y lời và nói lại với điện thoại. Nhưng một lát sau thì Đại tá Võ Đình lù lùác i chông hồ sơ đến để trình mí tướng Minh Cồ. Chả là ông cần một tài liệu về Tâm lý Chiến nên mới phải kiếm Hoàng Song Liêm gấp, kiếm không ra thì đành tự mình tìm lấy vậy.

Thấy Xếp Võ Đình tiến vào, sư Liêm ngưng chín cả người và chả còn biết ăn nói ra làm sao nữa.

Thay vì nâng đỡ cho đàn em một đôi câu, tướng Minh Cồ lại cười hô hố mà rằng:

— Phen này thì em đi Cà Mầu sớm em oi!

Dám rớn mặt xếp. Ngồi xoa mà chược, khi xếp gọi lại chối biến là đi vắng!

Không hiểu rằng, sau cái vụ này đại tá Võ Đình có trừ ếm gì đàn em Hoàng song Liêm không? Tuy nhiên, nếu theo đúng truyền thống của không quân thì vụ này coi như huê, hoặc cũng lắm thì sát sạ phòng sơ sơ là đủ.

Biếng ăn ! Mất ngủ !

HÃY UỐNG :

SIROP RÉACTIN (Béta)

— ĂN NGON — MAU ĐÓI
— LÊN CÂN NHANH CHÓNG
— DỄ NGỦ YÊN LÀNH
— TRỊ MỌI PHONG NGŨA.

(59M BYT/OCSP)

Có bán tại các nhà thuốc tây

CHÉM RUỒI

Đàn đầu mà gầy tai trâu
Đạn đầu bắn xé gươm đầu chém ruồi

VĂN QUÂN tạ thủ

Dân biểu hoạt động trong chỗ kín

Từ sau ngày dân biểu Luyện bị chộp quả tang buôn lậu 15 thời vàng, người bạn trung thành Mặc Giao đã tuyên bố hung hãn và nhiều nhất trong cuộc đời làm dân biểu của ông. Trước đây, người thường lù đù lằm, nay bỗng đứng lại nhảy lên chơi chơi như vậy thì không biết vì cái lý do bí ẩn gì, người có được chia chác chút nào chưa?

Sự ồn ào, hung hãn của người bạn trung thành Mặc Giao đã tạo nên cuộc gây gổ với nhiều người, trong đó có người dân biểu Trần ông Quốc, đến nỗi hai bên đã gọi nhau bằng những con chó! Thật là một khám phá tuyệt vời khi chính những người cùng loại nhận xét nhau. Mỗi đây, để minh chứng cho sự trung thành của mình, để chứng tỏ cái chó gì cũng biết, dân biểu Mặc Giao đã tuyên bố rằng: «Cuộc đời chính trị của db Luyện số Mệnh đã định chỉ có đến đây thôi.» Lê ra số mệnh đã định như vậy thì Ông Luyện nên nằm một chỗ mà giữ nhà cho yên thân nhưng ông lại bị người bạn trung thành lôi cổ dậy, bắt phải hoạt động trong chỗ kín. Theo người bạn này thì sau khi từ hết chức tước, Ông Luyện sẽ lui vào hoạt động chính trị trong bóng tối. Ông sẽ đóng các vai trò chìm.»

Thôi bỏ mẹ, dân biểu hoạt động công khai ngoài ánh sáng đã ăn bậy, cần bậy đến nỗi phải gọi nhau bằng chó rồi, nay lại dọa sẽ hoạt động trong chỗ kín nữa thì còn biết phải gọi là gì đây. Chẳng lẽ lại gọi là rận vì chỉ có rận mới hoạt động trong chỗ kín mà thôi.

Ngoài ra cũng theo ông Giao người phát ngôn đặc lực của nhà buôn lậu thì ông Luyện có thách thức báo chí cứ thahômàchửi ông trong tự điểnchửi bới có bao nhiêu chữ nghĩa cứ việc đem hết ra mà xài. (Báo chí thấy chưa? Người ta thách thức đó!) Bên cạnh lời thách thức này người bạn trung thành còn đe dọa thêm: «Sự nghiệp chính trị của ông Luyện còn dài chẳng làm việc này thì ông làm việc khác».

Đến đây thì nhà db Mặc Giao khó hiểu thấy mẹ. Trên, người tuyên bố số mệnh đã định «cuộc đời chính trị của db Luyện đến đây đã mãn», nhưng ngay sau đó người lại bảo nhà buôn lậu sẽ hoạt động chính trị trong chỗ kín. Thật chưa ai có tài ăn nói lấp bắp, câu nọ chửi cha câu kia như người bạn Mặc Giao. Hay là người muốn thay mặt số mệnh «định» cho bạn của người phải hoạt động trong chỗ kín? Người ta cũng không thể hiểu «sự nghiệp chính trị còn dài, không làm việc này thì làm việc khác» của ông Luyện là thế nào? «Việc này, việc khác» là những việc gì? Chắc là việc

của «chỗ kín» và như thế thì chỉ có ông Luyện và người bạn trung thành của ông ta biết mà thôi. Vì các ông ấy hoạt động ở trong đó mà

Sạch sẽ kiểu Nho, Quốc

Chuyện dân biểu xử ta càng ngày càng vui, viết có tới vài niên cũng chẳng hết. Nó biến thành một thứ trường thiên khôi hài, giúp cho cuộc đời này bớt phần nghiêm trang, buồn tẻ. Ngoài một số dân biểu buôn lậu giúp vui, ngay cả những nhà tự nhận là «đổi lập» của viện bên dưới cũng góp phần nữa. Họ đã cùng nhau vào cuộc chiến buôn lậu và chửi nhau kịch liệt, văng tục, gọi nhau bằng chó, bằng đồ mắt dạy, khôn nạn, đồ điếm đảng, lưu manh... Nghĩa là không một từ ngữ hán học nào về chửi bới mà họ không đem ra xử dụng.

Ngay sau khi xảy ra chuyện dân biểu buôn lậu bị tóm, trong số những db tự nhận là sạch đứng ra chửi bới hung hãn nhất và to mồm nhất, phải kể db Nho và db Quốc. Quốc thì gọi đối phương bằng «chó» và Nho thì gọi bằng «quân vô lại». Lập tức hai người (sạch) này bị định phân công tới tập Quốc cũng bị gọi lại là (chó), chuyên đi bán phiếu và đớp tiền của hành pháp. Còn Nho thì bị liệt vào loại (án bản) cũng chuyên (đi luồn hậu môn hành Pháp và đổi lập cuối, vớ xin xây nhà cửa cho mướn). Cứ thế, hai bên chửi nhau rất vui. Cuối cùng, chỉ còn nghe thấy những tiếng (chó) và (án bản) chẳng biết của bên nào

Trong khi trận chiến đang diễn ra sôi nổi, bất phân thắng bại thì bất ngờ các đầu thủ Nho, Quốc đi một đường xuất ngoại du hí, kêu bằng «đề phân đổi bọn chó má!» Trước khi lên tàu bay, người tự nhận là «vua xuống đường» (?) còn làm một màn thanh nga rằng, «trong cuộc đời làm dân biểu cao cả, người chưa ăn một xu nào của hành Pháp nên người thơ thối, hân hoan lắm!» Ôi, sạch sẽ đến như thế mà không biết tại sao có những tên thối mồm chúng cứ chửi đức vua «xuống giường» là «án bản, ăn có, luồn lọt, làm nhục cho tuổi trẻ...» Vậy, không biết phải tin ai bây giờ đây? Thôi thì dành tin ở cụ Lương vậy, trong cuộc đời làm dân biểu, cụ cũng chưa hề ăn một cái nào của hành pháp và cụ cũng hân hoan thơ thối lắm. Chẳng thế mà cụ đã ước mơ: «Qua sẽ lại làm chủ tịch một nhiệm kỳ nữa»

Tóm lại chẳng có anh chó nào ăn tiền của hành pháp cả. Họ không biết ăn tiền mà ăn cái gì khác cơ. Cho nó đứng «gu». Thế nên hy vọng các db «sạch» như Nho, Quốc sẽ ra với cụ Lương thêm một nhiệm

kỳ nữa cho vui và lạy trời các anh quan thuế sẽ không xét va li hai nhà dân biểu sạch này khi họ đi «phản đối bọn chó má» trở về.

Đánh đấm giờ thứ 25

Sau một thời gian im lặng để hoạt động trong chỗ kín, mới đây, mấy anh thuộc khối «đổi lập» viện bên dưới mới quyết định chuẩn bị mở cuộc tổng tấn công 7 món ăn kinh tài của tổng Ngọc. Tuy nhiên, đây mới chỉ là vận động tấn công thôi, chưa tấn công thực. Tổng Ngọc mừng chưa?

Tương cũng cần nhắc lại, từ khi tổng Ngọc trình làng 7 món kinh tài, báo chí và dư luận đã đánh đứ lằm. Có cả màn tụt quần của một số nghị viên GD. Trong khi đó, chỉ có các dân biểu là nín khe, mặc dù các cuộc tụt quần đã diễn ra ngay ở nhà hát bội của các người. Có người cho rằng lý do của sự im lặng trên là vì từ xưa tới nay, dân biểu với hành pháp vốn thương yêu nhau vô cùng, Chống Tổng Ngọc tức là chống hành pháp, chống 134 xin tự tăng, 120 xin công tác xã hội. Nên dân biểu không có đại. Tuy nhiên lập luận này không vững vì đôi khi dân biểu cũng có chống hành pháp để cho nó có vẻ «đổi lập». Và như vậy, dân biểu cũng có chống 7 món ăn kinh tài của tổng Ngọc nhưng lại chống cách khác, chống bằng cách không nói ra, cũng không thích tụt quần giữa hanh thiên bạch nhật như bọn nghị viên, nó có vẻ «mất thể thống dân biểu» đi. Các đấng ấy cũng tụt quần nhưng ở chỗ khác kia, kín đáo hơn, (Có phải thế không chị Dạ Xoa?) Hiện thì các anh chị dân biểu đương mệt. Sau một quả tự tăng 134 xin 1 tháng, rồi tới quả biểu quyết chớp nhoáng «án cướp» ngân sách dự chi không rõ cho hành pháp các anh chị dân biểu cảm thấy yên tâm quá nên đã ăn tết thật kỹ. Chị Dạ Xoa xin đi khách những 17, 18 phủa anh Luyện, Thiện, Mẫu lễ mễ khâu hàng tạ vàng bạc và thuốc phiện trắng về nước. Tất cả nằm trong kế hoạch chống tổng Ngọc đấy à? Chị Dạ Xoa đi khách nhiều như thế là cốt để bọn ngoại quốc chúng m ắc bệnh hết chúng sẽ chửi tổng Ngọc. Còn các anh kia đem vàng lậu vào xử là để làm suy sụp nền kinh tài của tổng Ngọc, bạch phiến thì để Tổng Ngọc hít rồi tổng Ngọc nghiền chẳng còn hơi sức đâu mà sáng chế ra những món ăn kinh tài mới nữa. Thế mới gọi là chống tổng Ngọc chứ không thêm chống theo cái kiểu ồn ào thô bỉ như mấy anh nghị viên GD.

Như vậy tức là phe buôn lậu và đi khách của viện bên dưới đã chống tổng Ngọc rồi. Nay các anh đổi lập mới đòi chống thì trễ quá, bị thế nào được với sự chống của các chị Dạ Xoa, các anh Thiện, Luyện, Mẫu, Nho, Quốc... (Hai vị sau này vừa xuất ngoại để khâu thêm thuốc phiện trả nợ về đầu độc tổng Ngọc đó, khiếp chưa?) Thôi, các anh dân biểu khối XH nên dẹp tiệm đi, đừng tranh đấu giờ thứ 25 nữa. Dù sao cứ tri nó cũng hiểu các anh quá đi rồi, nó không chi thêm lá phiếu nào nữa đâu. Các anh đừng tưởng bở, mất công vô ích. Đại lằm!

Danh sách Ban Chấp Hành

TỔNG ĐOÀN CÔNG KỸ NGHỆ VIỆT NAM ĐẮC CỬ NIÊN KHÓA 71-72

- 1) Ô. Trương Văn Quý, Chủ tịch, 242 Cống Quỳnh Sg, ĐT : 22906
- 2) Ô. Bùi Văn Quan, Phó Chủ tịch, 84-86 Trần Quý Cáp, ĐT : 21.830
- 3) Bà Nguyễn Thị Hai Phó Chủ tịch, 5 Ngõ thời Nhiệm, ĐT : 93.171
- 4) Ô. Nguyễn Bá, Phó Chủ tịch, 118 Nguyễn huỳnh Đức PNĐT : 21.965
- 5) Ô. Trương Khắc Huệ Tổng thư ký, 48 Bến kim Biên CL, ĐT : 38.243
- 6) Ô. Nguyễn Văn Ngãi, Thư ký, 46 Nguyễn thái Học, ĐT : 23.709
- 7) Ô. Nguyễn ngọc Minh, Thủ quỹ, 24 Đào Tấn CL, ĐT : 51.895
- 8) Ô. Châu Văn Tư Phó thủ quỹ, 274 Phan thanh Giản ĐT : 23.314
- 9) Ô. Nguyễn Văn An, Ủy viên, 84 Nguyễn Công Trứ, ĐT : 90.714
- 10) Ô. Dương mộng Áo, Ủy viên, 39 Ngõ đức Kế, ĐT : 25.648
- 11) Ô. Cao thanh Bình Ủy viên, 105 Nguyễn công Trứ, ĐT : 22.248
- 12) Ô. Nguyễn quang Đạt, Ủy viên, 615 Dương c. Trưng Thị Nghè, ĐT : 20.695
- 13) Ô. Nguyễn bá Đích, Ủy viên, 444 Hai bà Trưng, ĐT : 22.392
- 14) Ô. Trần Văn Đính, Ủy viên, 115 Nguyễn Trãi CL, ĐT : 37.880

- 15) Ô. Lưu tiến Giác, Ủy viên, 95 Nguyễn công trứ, ĐT : 23.107
- 16) Ô. Đào Văn Giản, Ủy viên, 730 Phan Thanh Giản, ĐT : 22.939
- 17) Ô. Nguyễn Văn Hải, Ủy viên, 34 Bến Văn Đồn ĐT : 24.454
- 18) Ô. Đoàn Văn Huân, Ủy viên, 63, 65 (Lầu II) Hàm Nghi ĐT : 98.355
- 19) Ô. Phạm mạnh Kha, Ủy viên, 15 Lê Lợi ĐT : 20.166
- 20) Ô. Trương Văn Khai, Ủy viên, 391 Lục Tỉnh Cholon ĐT : 50.047
- 21) Ô. Nguyễn Văn Khải, Ủy viên, 619 Phan Thanh Giản ĐT : 23.621
- 22) Ô. Trần Văn Kiện, Ủy viên, 16, 18 Hai Bà Trưng ĐT : 25.198
- 23) Ô. Trịnh Văn Nghĩa, Ủy viên, 128 Trần quý Cáp CL ĐT : 20.101
- 24) Ô. Trương duy Nhạc Ủy viên, 12 (Lầu I) Công Lý ĐT : 21.386
- 25) Ô. Nguyễn thành Niệm, Ủy viên, 130 Trần Hưng Đạo ĐT : 20.501
- 26) Ô. Hồ Tấn Phát, Ủy viên, 72 Hai Bà Trưng ĐT : 21.963
- 27) Ô. Hoàng kim Qui Ủy viên, 341 Cao Đạt Cholon ĐT : 50.573
- 28) Ô. Thi bích Sanh, Ủy viên, 274 Nguyễn Trãi Cholon ĐT : 37.089
- 29) Ô. Nguyễn đình Thọ Ủy viên, 76 Hai bà Trưng ĐT : 21.261
- 30) Ô. Bùi kiện Tín, Ủy viên, 343 Lục Tỉnh Cholon ĐT : 36.422
- 31) Ô. Bùi khắc Tinh, Ủy viên, 184 Trần hoàng Quán ĐT : 37.709
- 32) Ô. Trần ngọc Trinh, Ủy viên 39 Hai Bà Trưng ĐT : 93.6...
- 33) Ô. Nguyễn Văn Mạnh, Kiểm soát viên Tài chánh 29 Lê quốc Hưng Khánh Hội ĐT : 00.000
- 34) Ô. Văn Mậu Tân, Kiểm soát viên Tài Chánh, 321 Trần H Đạo ĐT : 91.529

Nguyên tác: **HỒ ÔNG**
Nhuận sắc: **TỬ HẠ**

(Kỳ 10)

Bị nhóm dân biểu đối lập tấn công tới tấp, dân biểu Mặc Bu bèn trở:

— Liệu cái thần hồn chúng mày. Ông mà cầu lên, ông đem vài xe lam-bờ-rô quân đội Hồ Nai Gia Kiếm đến... cắt để từng thảng!

Công Cốc cười khẩy:

— Còn khuya chúng ông mới rét. Sau lưng chúng ông còn có... Ân Quang. Xa xa hơn một tí, lại có phong trào phụ nữ đòi quyền sướng. Đừng dọa non dọa già. Chưa biết mèo nào cắn mỉu nào đâu!

Sau những vụ đấu khẩu nặng mùi, trông lảng sáng gió sẽ nổi lên ở Viện Tai Tiếng. Nhưng rút cuộc vẫn phẳng lặng vì hai phe gia nô và đối lập đều thì nhau tếch ra ngoại quốc... buôn lậu, làm chuyến tàu vét!

Dân biểu Tục Quần vẫn lấy làm cảm Quang Luyện vì đồng viện ta được « yêu » một cách trắng trợn, bèn kiện Quang Luyện ra « Tòa Án Tư ». Chánh Án tư cụ VIP KK và Thập Nguyên được mời ngồi xử nhưng đều chề.

Hai vị chánh án tư trừ danh viện lẽ không có đầu cù là để bôi mũi trong lúc xử án. Thêm nữa bị cáo là tu bíp Quang Luyện, nếu xử tại Nam Ngụ thế nào, Tòa cũng bị áp lực và bản án sẽ thiếu vô tư.

Cuối cùng có kẻ sĩ hảo tâm chuyên nghề « hốt rác », đã quen mùi hôi, uống thuốc liều nhận ngồi ghế Chánh án. Thành phần phiên tòa xử vụ dân biểu Tục Quần kiện Tu Bíp Đệ Nhị Phó Chủ Tịch làm thầy uy tín Viện Tai Tiếng, như sau:

CHÁNH ÁN : hảo tâm

BỒI THÂM I : người máy

BỒI THÂM II : hím

LỤC SƯ : đội điếc

MỔ TÒA : nghị rùa vàng

CHUYÊN VIÊN BUỘC TỘI

Phán Thập Thành

LUẬT SƯ BỊ CÁO

Dân Biểu Sơ Tông La

LUẬT SƯ NGUYÊN CÁO

Kiểu mộng Châu

(Không khí phiên tòa thật ngọt ngào. Những dân biểu thuộc khối Gia Nô đứng cười cười nói nói với các Bạn Dân ta đang bao quanh Tòa Án Tư. Trong khi đó thì nhóm dân biểu đối lập khìng đến nhiều cần xẽ trứng ung và cà chua thối. Mùi trứng ung hòa với mùi... dân biểu xông lên khiến những người hiếu kỳ đến dự thỉnh phiên Tòa phải đưa tay bịt mũi và quạt phành phạch. Chợt có tiếng Mổ Tòa la lớn).

MỔ TÒA : Tòa Án Tư khai mạc.

(Chánh Án và bồi thẩm đoàn đều đeo mặt nạ ngira hơi cay và mặc áo giáp bước ra. Cử tọa thấy về... trầm trọng của phiên tòa sợ lúc bị can gia nô gộc bị kết án nặng sẽ có lộn xộn nên linh thá nhiều. Chỉ còn lại toàn dân biểu là dân biểu).

CHÁNH ÁN : Tòa xử vụ dân biểu Tục Quần kiện dân biểu Vàng Thoi Nguyên Quang Luyện. Yêu cầu bị can Vàng Thoi bước lên vành móng lợn! (Dân biểu Vàng Thoi mình khoác vét tông, mồm ăn xi gà gộc, về dương dương tự đắc bước lên).

CHÁNH ÁN : Phải anh là Trưởng Khối Gia Nô không?

VÀNG THOI : Dạ chính tôi!

CHÁNH ÁN : Trong thời gian gần đây, anh công du làm gì mà lắm thế?

VÀNG THOI : Tòa hỏi ông Chủ Tịch Viện Tai Tiếng thì biết.

CHÁNH ÁN : Tòa không thích cái giọng ồm ồm vớ vin. Anh hãy trả lời thẳng.

VÀNG THOI : Tôi công du để... mua xú cheng đồ luych, thuốc làm rụng lông nách, thuốc...

CHÁNH ÁN : Anh công du để chỉ mua những thứ của nợ đó à?

VÀNG THOI : Thế mời gọi là... công du!

CHÁNH ÁN : Trong chuyện... công du mới đây anh bị phú lít Thái bắt với 15 ký vàng lậu. Có đúng thế không?

VÀNG THOI : Tôi chỉ mua một món quà bằng vàng để tặng vợ gọi là đèn đáp công ơn dạy dỗ tôi thành... dân biểu, chứ không hề buôn lậu 15 ký vàng. Tòa nên hiểu cho tôi là một trí thức khoa bảng...

CHÁNH ÁN : Trí thức khoa bảng mới lại càng bần tiện. Hạng các anh dếch giúp được gì cho đất nước này. Đọc những luận cú theo cái kiểu miệng ngậm mảnh bằng tay bưng bô kít. Quý hóa chó gì mà kiêu với hãnh. Nhờ anh tí...

VÀNG THOI : Oan cho tôi quá. Xin Tòa cho đòi nhân chứng lên đây mà hỏi sẽ hiểu rõ sự trong sạch của tôi.

MỔ TÒA : Nhân chứng 1 lên vành móng lợn. (nhân chứng 1 là thiếu phụ ăn mặc đom đàng, đeo dây đồ trang sức quý giá. Nghe gọi, thiếu phụ nà dòng nhắc móng tiến lại vành móng lợn)

CHÁNH ÁN : Nhân chứng quen biết thế nào với Vàng Thoi?

NHÂN CHỨNG 1 : Thưa ông Chánh Án, tôi... là vợ cả!

CHÁNH ÁN : Tòa không cho phép vợ làm chứng cho chồng. Cút!

(Mổ tòa gọi nhân chứng 11, dân biểu Lý tài Hót lên vành móng lợn. Lý tài Hót quay sang nói thì thầm với Nữ Hoàng Nín Đ. Đoạn «mi», đánh chụt một phát lên má Nữ Hoàng, rồi kéo phặc-mơ-tuya, xốc lại quần áo bước lên)

CHÁNH ÁN : Anh biết Vàng Thoi chứ?

NHÂN CHỨNG 11 : Dạ thưa Tòa, biết. Chúng tôi ở cùng khối với nhau. Chính Vàng Thoi đã chữa lậu cho tôi và các khối viên.

CHÁNH ÁN : Tốt lắm! Chuyển qua Thới Lai vừa qua anh được quan thuế Thới cho biết những gì?

NHÂN CHỨNG 11 : Họ Xác nhận Vàng Thoi bị bắt với 15 ký vàng!

CHÁNH ÁN : Thôi được rồi, anh lĩnh đi là vừa, (Lý Tài Hót lùi thối trở về ghế ngồi. Chuyên buộc tội, Phán Thập Thành đang ngồi nhờ lông nách, bưng tỉnh đứng dậy)

CHUYÊN VIÊN BUỘC TỘI : Thưa quý Tòa chịu chơi ra rít. Vụ án này tuy chẳng có gì mới mẻ, vì dân biểu vẫn buôn lậu soành soạch như Nhà Thờ đi khứa. Tuy nhiên nó quan trọng ở điểm bị cáo bị thộp ở ngoại quốc làm bêu cả Nam Ngụ. Sự

thần của ta tại Thới Lai quốc sẽ phải đeo mo cau lên mặt ít nhất vài tháng. Những nỗ lực ngoại giao của ta cũng vì vậy mà... trở thành di vãng. Yêu cầu Tòa trừng trị kẻ phá hoại chế độ bằng một bản án thật nặng để làm gương cho... dân biểu!

LUẬT SƯ NGUYÊN CÁO : Thưa quý Tòa vô tư mơ mộng chỉ thích làm thơ, chứ không hề biết đếm. Tuy bị cáo hèn nhát không dám nhận tội buôn lậu, nhưng nhân chứng Lý Tài Hót, một người đã từng lau nhà rửa bát cùng với bị cáo đã xác nhận bị cáo có buôn lậu 15 ký vàng. Như vậy là bị cáo đã vén quần tề vào danh dự các bạn đồng viện, trong đó có thân chủ tôi là dân biểu Tục Quần một người đẹp từ chim tới mặt. Một anh hùng Huê-Binh tụt xuýt, dám cầm gậy thọc vào mông đít hơn triệu chiến sĩ. Sạch và can đảm như thân chủ tôi tất nhiên trọng điều liêm sỉ lắm. Tòa không tin cứ bầu thân chủ tôi tụt quần ra mà xem. Liêm sỉ thân chủ tôi to lắm cơ. Vàng Thoi buôn lậu làm ô uế Viện Tai Tiếng tức là... xâm phạm tiết hạnh thân chủ tôi. Yêu cầu Tòa phạt bị can đến nơi đến chốn.

(Luật sư nguyên cáo cãi xong thò tay vào xú cheng móc hai viên thuốc ngira thai bỏ vào mồm nuốt đánh ực một phát rồi tếch. Liền đó luật sư bị cáo, dân biểu TTK Viện Tai Tiếng bắt đầu mở nắp bô)

LUẬT SƯ BỊ CÁO : Thưa quý Tòa cóc... thức thời. Nếu thân chủ tôi có buôn lậu.

CHÁNH ÁN : Mọc xà lù! Tội của Vàng Thoi đã rành rành, còn « nếu » cái khi mốc gì nữa.

LUẬT SƯ BỊ CÁO : Dạ tôi biết, nhưng mà không dám nói vì sợ... Tổng Thống la!

CHÁNH ÁN : Thôi được rồi, Tòa thông cảm cho anh ở cái kiếp gia nô. Vậy cãi đi.

LUẬT SƯ BỊ CÁO : Thưa quý Tòa rất... văn nghệ! Thân chủ tôi... « nếu » buôn lậu thật đấy nhưng cũng không thể bị kết tội là đã làm ô uế Viện Tai Tiếng được. Như quý Tòa đã biết từ cụ Chủ Tịch khả kính trở xuống, hầu hết dân biểu đều buôn lậu, ăn cắp. Ngay đến nguyên cáo và luật sư của nguyên cáo cũng đã từng làm ô uế Viện Tai Tiếng vì những vụ chơi bời bị vi trùng ô-ki-na-oa làm teo chim và cạo sửa nhiệm vụ lệnh đề đổi đồ lra theo giá khối song hành. Thân chủ tôi bị vạ nạn xui mới vỡ lờ ra chuyện buôn lậu. Nguyên cáo chủ bớ thừa kiện chẳng qua chỉ để bịt mắt thiên hạ cho thiên hạ hiểu nhầm là nguyên cáo sạch. Bằng chứng là có ổi dân biểu đã từng chủ bớ thân chủ tôi công du buôn lậu nhưng lại đến lay lục cụ Chủ Tịch cấp cho nhiệm vụ lệnh đề công du. Bọn này hiện đã tếch ra ngoại quốc quá nửa, Tòa không tin cứ phôn cho văn phòng Viện Tai Tiếng là biết ngay tất xuýt. Xin Tòa hãy thương cho thân chủ tôi thôi vì thiếu may mắn bị phát giác... mà tha bổng cho thân chủ tôi. Mọc-xi Tòa!

Sau phùa đình đề nghị án Chánh Án và Bồi Thâm đoàn lại lần lượt bước ra tuyên án).

CHÁNH ÁN : Truyền tha đồng bị cáo về tội làm sút mẻ uy tín Viện Tai Tiếng vì dân biểu đều cá mè một lứa. Nhưng phạt bị cáo phải từ chức bớ tội làm xấu hổ cả nước.

MỔ TÒA : Tòa Án Tư phặc mè la poọc?

Nhờ bản án đối với dân biểu Vàng Thoi có khí nhẹ, nên Chánh Án đã được thơ thới han hoan ra về, không bị hỏi giấy tờ hợp lệ quân dịch và bắt đi Trại Nhập Ngũ Số 3.

Ấy là:

Gia nô trăm đưa hồi thấy mẹ.

Đổi lập chục thăng bản bỏ cha.

Muốn biết còn những dân biểu nào sẽ bị lời ra Tòa Án Tư, đón coi hồi sau sẽ rõ.

(kỳ sau tiếp)

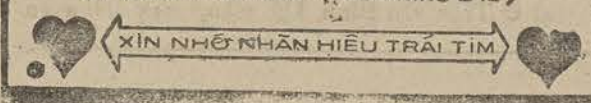
VIÊN NGỌT DỄ UỐNG
CHỮA BỆNH NHIỄM TRÙNG

COTRACYN

● 2 TRỤY-SINH (antibiotiques)

● 3 KHÁNG-SINH (sulfamides)

● SINH-TỐ B12 (vitamine B12)

TIỂU NGỌC
Người dân đen
cầm cán

**Từ nền giáo dục vô rừng
đến nền văn minh tu hít**

Trong một phiên họp gần đây Hội Đồng Văn Hóa Giáo Dục đã bàn cãi như mổ bò để tìm lối thoát cho nền Giáo dục Anamta. Tuy nhiên, theo tin tức do báo chí đăng tải, thì hình như chưa có một tia sáng nào le lói ở cuối đường hầm.

Thật đáng buồn. Kể từ khi nền Giáo dục tại nước Giao Chỉ được «Việt hóa» đến nay, đã 16 năm nước chảy dưới cầu. Đó là tính từ năm 1955, thuở thực dân Pháp chính thức chuyển giao nền đại học cho quý quan Anam quản trị. Còn bậc tiểu học và trung học thì đã được «Việt hóa» từ khuya, từ 1/4 thế kỷ này lên. Ấy thế mà cho đến ngày hôm nay, giới hữu trách vẫn còn loay hoay tìm lối thoát cho cái nền giáo dục lai Tây, lai Ba Tàu và lai Da Đỏ này, thì quả thật là đoạn trường tân thanh lắm lắm!

Nền giáo dục Anamta có bị tuột giốc thì chỉ là điều đáng buồn chứ không đáng ngạc nhiên. «Song hành, trên đất nước này, ngoài các trường «ta» dạy các chương trình Việt, lại còn có những trường «tây» dạy chương trình Pháp. Học sinh Giao Chỉ cũng chia ra làm hai loại.

Đa số con nhà nghèo hay con nhà «không thức thời» nghĩ lầm căm rằng quốc gia mình độc lập rồi, thì ta cứ học chương trình của nước ta. Nền giáo dục Anamta, nếu lúc ban đầu còn yếu kém vì thiếu giáo sư, thiếu học cụ thiếu hầm bà lằng đủ thứ nhưng sau một thời gian «tự túc tự cường» thì hướng đi lên chắc chắn sẽ phải thẳng băng si lô không còn nghi ngờ gì nữa. Bèn làm một đường rú nhau ta về ta tắm ao ta. Trong khi ấy đa số con nhà giàu hoặc con nhà «thức thời» thường thường là con ông cháu cha đều theo học chương trình Pháp. Sau khi đậu xong mảnh bằng Tú tài họ bèn được cha ông làm cho một đường xuất dương du học, vừa khỏi bận tâm về chuyện quân dịch quân điếu, lại vừa có thể tiếp tục «sự nghiệp» ăn trên ngồi trốc của cha ông họ. Nhất cử lưỡng tiện là như vậy. Phải nói thật rằng rất hiếm thấy con cái quý đáng thuộc hạng tai to mặt lớn, thuộc hạng lãnh đạo, cấp sách đến thụ giáo chương trình Việt. Ngày xưa, hồi còn mỗ ma chế độ đệ nhất cộng hòa, nước ta có một ông Tổng Thống «anh minh», nhưng không có vợ, dĩ nhiên là ông làm cóc gì có con để cho theo học chương trình Pháp được. Nhưng cháu ông, con bà «đệ nhất phu nhân», đều theo học trường Tây, dĩ nhiên là học chương trình Tây rồi. Ngoài ra, con cái các bậc lãnh đạo nền quốc gia giáo dục Anamta, hình như cũng chẳng có mấy kẻ theo học chương trình Việt. Cái sự trái khoáy của đất nước này nó là như rứa. Lãnh nhiệm vụ điều khiển nền Giáo dục quốc gia, nhưng con cái lại cho học chương trình ngoại quốc. Lãnh sứ mạng chỉ huy công cuộc chống xâm lăng Cộng Sản, nhưng lại chịu

khó tậu nhà tậu cửa ở nước ngoài một cách rất hăng say, để ra cái điều «quần tử» phồng thân. Hậu quả tất nhiên là nền giáo dục Anamta có tối bưng như đêm ba mươi, có lai căng nửa đời nửa đoạn, có một thứ «vô rừng», cũng không phải là một chuyện đáng ngạc nhiên.

Hình như, một quan đốc tờ thượng thư bộ xã hội xã hợp gì đó, đã phát biểu rằng cái sự phụ nữ Anamta sinh hạ được những đứa con lai là một cái sự quý huê lắm lắm, vì cái gì lai đều bổ cu bông. Bộ Quốc Gia Giáo Dục Anamta cũng do nhị vị đốc tờ lãnh đạo, cho nên cái chính sách giáo dục có lai Tây, lai Mỹ, lai Ba Tàu, hay dù có lai thêm Congo nữa càng tốt, càng lai nhiều bao nhiêu càng quý hóa bấy nhiêu. Vậy thì, những ai chỉ trích chính sách giáo dục «vô rừng» đều là những kẻ tối dạ không hiểu biết thâm ý các nhà lãnh đạo.

Đã cho con cháu theo học chương trình Pháp, tất nhiên chính sách giáo dục phải là chính sách vô rừng. Chính sách giáo dục là chính sách «vô rừng», tất nhiên các vị giáo chức, các nhà mỗ phạm hân hoi, phải bị «vô rừng» chi phối.

Đã gọi là vô rừng, dĩ nhiên môn võ này phải trái nghịch với môn võ chính phái chân truyền. Cũng như luật lệ giang hồ luôn luôn kỵ luật lệ quốc gia như mặt trăng với mặt trời, như nước với lửa

Phong dao, tục ngữ Anamta có rất nhiều câu ngụ ý giáo dục con nít hoặc nhằm đề cao tình nghĩa thầy trò. Những buổi trưa hè oi ả hay những lúc đêm khuya thanh vắng, người ta thường nghe thấy tiếng hát ru em à ơi cất lên:

— Bồng bồng mẹ bế con sang,
Đò dọc quan cấm, đò ngang không chèo,
Muốn sang thì bắc phù kiều.
Muốn con hay chữ thì yêu lấy thầy.

Dĩ nhiên «hay chữ», ở đây có nghĩa là biết cư xử theo đạo thánh hiền chứ không phải là thuộc lòng cái sự «chỉ hồ già» như con vẹt hoặc nói trơn chu năm ba câu «ô kê» «xà và» như cái máy. Muốn hay chữ thì phải yêu lấy thầy. Chỉ lý lắm? Cho nên tại một miền địa linh mang tên là Bình Tuy mới có một vài nhân kiệt tai to mặt lớn «yêu» thầy một cách kịch liệt. Thầy đây là hai vị nữ giáo sư Trường Trung Học Võ Đất được mấy đấng có chức phận «đòi yêu» thật lực. Cái sự «yêu» lấy thầy này có lẽ hung hăng con bọ xít lắm nên hai nữ giáo sư mới phải ù té chạy về Saigon cầu cứu. Và rồi các khóa sinh trường Sư Phạm cũng ào ào phản đối. Có gì đâu mà hốt hoảng thế! Chẳng qua, «người ta» áp dụng cái sự giáo dục vô rừng để thực thi câu phương ngôn: muốn con hay chữ thì yêu lấy thầy đó mà thôi.

Cái sự yêu thầy không ngừng lại ở đấy. Một vài đấng phụ huynh học sinh lại còn tỏ tình yêu thầy giáo một cách hung hãn hơn nữa. Hình như, năm ngoái, tại một trường công lập miệt Thủ Đức, đã xảy ra chuyện một đấng phụ huynh xông vô trường, thân tặng một thầy giáo mấy quả phạt thú, khiến ông thầy này sặc máu mồm, dòn máu mũi và ngất ngư con tàu đi luôn. Gần đây, cha con anh lính kìn ào ào kéo tới trường Tiểu học Minh Phụng, đâm đá tận tình vào người ông hiệu trưởng trường này khiến ông phải dzỏ nhà thương. Một bà giáo và một bác lao công định can gián, cũng được cha con anh lính kìn tâm quất tung bưng. Ủy ban bảo vệ giáo chức và học đường đòi bộ Giáo Dục phải có thái độ về việc này. Làm như thế là Ủy ban bảo vệ giáo chức và học đường chưa thông suốt chính sách giáo dục «vô rừng» đấy nhé! Tục ngữ có câu: Yêu cho voi cho vọt, ghét cho ngọt cho

bùi. Vậy thì, đánh thầy giáo cũng là một lối tỏ tình yêu thầy giáo một cách nồng nàn thâm thiết theo đường lối vô rừng đấy ạ.

Cái lối tỏ tình yêu thầy theo chính sách vô rừng xem ra có vẻ rất nhiều hướng đi lên. Không những chỉ có một thiếu số phụ huynh tỏ tình với thầy giáo, mà còn có một số học sinh cũng thừa thắng xông lên bày tỏ tình yêu thầy rất chí là nồng nàn. Một vị giáo sư tại một trường trung học ở Long Xuyên đã cho biết rằng ngày 13 tháng 3 ngay giữa sân trường trung học công lập Thoại Ngọc Hầu, một tên học sinh lớp 10 đã thành kính tặng thầy một trạn đôn như từ, trước mắt hàng ngàn học sinh khác. Chỉ vì thầy dám cả gan đuổi tên học troet ấy ra khỏi lớp khi y không chịu chấp bái vô và buông lời xác xược. Vị giáo sư này còn cho biết thêm rằng dường như một số giới chức ngành Cảnh Sát địa phương đã đổ kỳ với giáo giới, nên những đơn thưa của nhà trường nhờ Cảnh sát gia tăng bảo vệ cho giáo giới đã không được đã động đến. Lập luận như nhà giáo này là sai. Làm gì có chuyện đổ kỳ ngược đời như vậy. Làm «ông cò» hách hơn làm ông giáo nhiều chứ. Bằng chứng còn sờ sờ ra đấy, chỉ có chuyện lính kìn đánh ông giáo, chứ làm gì có chuyện ông giáo đánh lính kìn bao giờ? Hành vi của «ông cò» nếu đúng như lời ông giáo nói thì quả thật đáng tưởng thưởng giáo dục bội tình lắm lắm, vì đã thông suốt chính sách giáo dục vô rừng.

Không biết có phải nhờ ơn chính sách giáo dục vô rừng không, mà hồi này cái sự thanh, thiếu niên choai choai cỡ 15, 17 tuổi biểu diễn trò bẻ hội đồng hơi bộn. Lại còn vô số chú bé chưa ráo máu đầu khác ưa diễn tích trộm cướp, mặc dù chúng có thể là con nhà khá giả, không đến nỗi đói rách. Để chống lại tai họa ấy, Nha Cảnh Sát yêu cầu dân chúng nên xử dụng một loại còi báo động, thổi liên hồi khi gặp trường hợp cần kêu cứu.

Như thế là «song hành» với nền giáo dục «vô rừng», nhà chức trách Anamta lại khai sinh 1 nền an ninh «tu hít». Ta hãy thử tưởng tượng xem từ nay hễ bước chân ra đường, mỗi công dân, không phân biệt nam phụ lão ấu đều đeo tòng teng trước ngực 1 cái «tu hít» thì quang cảnh đẹp mắt biết là chừng nào. Vừa đẹp mắt, lại vừa đẹp mặt. Dĩ nhiên là đẹp mặt nhà nước. Chỉ có mấy anh lái buôn là đẹp lòng. Phen này ta quyết buôn tu hít, vừa bán vừa la vườn đất hàng.

Thế rồi, mấy trăm năm nữa, giả tí có một nhà văn hóa nào tương đương với cơ nhà văn hóa Lão Mai, tề tề buồn buồn làm một đường khảo kiu về nền văn minh của nước Giao Chỉ thời đệ Nhị Cộng hòa, chắc sẽ kết luận đó là nền văn minh «tu hít», vì lẽ khám phá ra rằng đời bấy giờ dân gian mỗi người đều sai một cái tu hít.

Làm thế nào để hậu thế đừng mệnh danh nền văn minh đời bị giờ là nền «văn minh tu hít», điều kiện cần thiết là phải giữ từ chính sách giáo dục «vô rừng», nhưng tiếc thay đó chưa phải là điều kiện sung mãn. Và trước tiên đó là phần việc của các đấng hữu trách. Tuy nhiên, nếu quý đấng làm không xong, thì cực chẳng đã dân đen phải sẵn tay áo làm lấy vậy. Nhưng để như thế thì kẹt lắm ạ.

CẨM — CÚM

đã có

RHUMEX

(Bán tại các nhà thuốc tây)

Nhãn Hiệu
Con Voi Đỏ

Có gì ấm ồm và lý thú bằng : mời nhau
dự tiệc tại túrlầu TÂN SƠN NHẤT :

Restaurant AÉROPORT

— Đề tiên người thân-tin xuất ngoại !

— Đề rước người ân-nhân hồi-hương !

Vừa giữ được giờ-giấc tốt-đẹp khi máy bay cất cánh;
Hoặc nồng-nàn đón nhau khi mới đặt chân về lòng đất MÈ.

Trên một sân gác mộng mơ của
túrlầu AÉROPORT TÂN SƠN NHẤT

Một tuần người Bảy ngày việc

● THIÊN KHÔI

Trong một đoạn... rồi

Trong một «bức thư chính trị đầu năm» dài 47 trang đánh máy, ông Nghị Sĩ Phạm Văn Tâm đã đưa ra nhận định tổng quát về toàn bộ chánh sách của chính phủ VNCH. Bằng một giọng điệu mỉa mai, đôi khi «chua ngoa, đanh đá» ông Nghị Sĩ đã lần lượt đề cập tới từng vấn đề. Trước hết là vấn đề chiến tranh. Ông Nghị Sĩ đã nhắc lại những lời tuyên bố của những người lãnh đạo đất nước này là cuộc chiến tranh đang tàn lụi, nhưng theo ông Nghị Sĩ cuộc chiến tranh không những không tàn lụi mà lại còn mãnh liệt hơn nữa, nhất là lúc này máu Việt đang đổ trên đất Miên, Lào. Cuộc chiến đang gọi máu, gọi tiền, cuộc chiến tranh đang làm cho chúng ta xuất huyết, xuất hãn, và để nhất cường quốc Mỹ sau bốn năm tranh đấu ở đây đang phải rút lui vì không chịu nổi sự xuất huyết nữa. Ông Nghị Sĩ cho đó là một bài học tử nhục của người Mỹ để lại trên đường họ rút lui, nhưng không biết có làm tỉnh được những ai ở đây vẫn còn giữ giọng «chiến thắng với sức mạnh quân sự». Ông Nghị Sĩ cũng đã khai triển thêm vấn đề chiến tranh trong một cuộc họp báo sau đó tại trụ sở Mặt Trận Cứu Nguy Dân Tộc. Trong cuộc họp báo này ông Nghị Sĩ đã nói tới sự lãnh đạo chiến tranh sai lầm của những người lãnh đạo đất nước, ông cũng cho rằng chánh sách quốc phòng hiện tại chưa hợp lý khiến sinh hoạt xã hội một xã hội chìm ngập trong chiến tranh đã tách rời hẳn chiến tranh.

Sau vấn đề chiến tranh là vấn đề an ninh lãnh thổ, ông Nghị Sĩ đã nghi ngờ con số tỷ lệ 99,1 phần trăm dân chúng, đất đai mà chính phủ nói là đã kiểm soát được, ông Nghị Sĩ đã nói tới chiến dịch Phương Hoàng đề tiêu diệt cán bộ hạ tầng của địch, và cái chiến dịch này đã bị địch «hoá giải» khi địch áp dụng chiến thuật «đề dân bám đất, ta (địch) bám dân, đề dân sống hợp pháp, ta (địch) sống hợp pháp với dân». Văn theo Ông Nghị Sĩ, địch hiện đang đưa ra tiêu chuẩn hoàn thành sự hợp pháp hoá 50% cán bộ trước năm nay... để khi ta thành công trong chiến dịch 100% địch sẽ biến thành «ta», và để một ngày không xa nào đó, địch sẽ thay ta cầm quyền!

Chiến tranh và an ninh lãnh thổ gắn liền với nhau. Trong cuộc chiến tranh này, theo Ông Nghị Sĩ ta ý vào sức mạnh đi tìm chiến thắng quân sự đối với địch, nhưng địch yếu thế về quân sự không đi tìm một chiến thắng về quân sự đối với ta, thế ta là đi một ngã, địch đi một ngã, ngã khác đó địch làm rình, trong khi sức mạnh quân sự của ta làm bằng tiền, bằng máu và bằng tử nhục của «ăn xin» đưa ta đến chỗ tàn dân và tàn quân. Chiến tranh này, ông Nghị Sĩ kết luận chưa tàn lụi là vì thế, và càng không thể tàn lụi trong cái lẽ «ta đang mạnh và CS đang yếu về quân sự». Cuối cùng ông Nghị Sĩ đã kêu lên một tiếng kêu cứu cho là chua xót, trầm thống: «Xin ngừng đem máu và tiền đi buôn ảo tưởng».

Qua hai đoạn nói về chiến tranh và an ninh lãnh thổ bằng giọng điệu mỉa mai, ông Nghị Sĩ đã chua ngoa khi nói tới «người số một». Ông Nghị Sĩ đã lập lại lời tuyên bố của người số một: «Nếu có ra tranh cử Tổng Thống kỳ tới thì đó chỉ là sự hy sinh thêm nữa» ông Nghị Sĩ cho lời nói đó «khô khan». Nếu người số một kêu gọi đồng bào cảnh giác để phân biệt giữa người quốc gia và người CS thì ông Nghị Sĩ kêu gọi đồng bào hãy cảnh giác để nhận diện trước hết «sự hy sinh ra ứng cử Tổng Thống một nhiệm kỳ nữa» của người số một, rồi lấy sự hy sinh đó làm tiêu chuẩn để phân biệt người quốc gia với người CS, theo ông nghị sĩ thì lúc đó lo gì CS nắm vùng sẽ không lời cái bộ mặt đối khát và thiếu hy sinh ra. Và lúc đó đồng bào hãy lấy muối bỏ vào mắt chúng cho chúng đui mù hết để loại chúng ra khỏi vòng tranh đấu... rồi như thế «chiến tranh sẽ tàn lụi dần».

Vấn đề kinh tế hay chánh sách kinh tế cũng được ông Nghị Sĩ đề cập tới trong lá thư chính trị trên. Ông Nghị Sĩ đã nói tới những luật kiểm soát song hành 7 biện pháp đã làm cho đời sống dân chúng vốn đã khốn khổ lại càng thêm khốn khổ. Ông đã chứng minh cái ông gọi là «sợi giây lò gích nói luật kiểm soát bất hợp pháp với luật rừng qua chánh sách kiểm kê thuế vụ... để kết luận Hành Pháp có tài xoay sở luật pháp và kết cục «con đường đã đi được 9/10 để tiến tới hòa bình» theo ông Nghị Sĩ chính là con đường phá sản kinh tế và phá sản chính trị.

Bức thư dài 47 trang, tôi mới chỉ «tóm lược» tới trang thứ 8, và không thể «đi thêm được nữa», dù những trang sau còn nhiều chuyện đáng nói. Tôi tin rằng những người «lớn» trong guồng máy nhà nước đã đọc và đã nhận định được giá trị nếu có của toàn bộ lá thư của ông nghị sĩ Phạm Văn Tâm. Tôi chỉ nói thêm đề nhiều người chưa biết về ông nghị sĩ là ông nghị sĩ ở trong một đảng đối lập với nhà nước, mà đã gọi là đối lập thì hẳn nhiên những điều gì mà nhà nước làm đảng đối lập đều cho là không đúng.

Dưới ánh nắng Đông Hà

Dưới ánh nắng gay gắt của những ngày sắp hết một mùa xuân miền giới tuyến, ông Tổng Thống Nguyễn Văn Thiệu đã mở một cuộc họp báo. Theo ý ông Tổng Thống, sở dĩ ông chọn địa điểm này là để cho các ký giả được sống ngay trong khung cảnh «quân sĩ tôi» đang chiến đấu anh dũng chặn đứng sự xâm lăng của BV. Địa điểm họp báo cách Đông Hà hai cây số và ở trên một bãi tha m. bỏ hoang lâu ngày.

Trong cuộc họp, ông Tổng Thống đã trả lời một câu hỏi mà cũng là một thắc mắc chung của mọi người trong mọi giới: «Nếu không có sự yểm trợ của không lực Mỹ liệu VNCH có đủ sức đánh CS tại những nơi xa như Hạ Lào không?» Ông Tổng Thống đã cho

biết:

— Nếu Mỹ yểm trợ nhiều về không quân tôi chọn một lối hành quân khác, Mỹ yểm trợ ít về không lực tôi chọn một lối hành quân khác và Mỹ không yểm trợ tôi lại chọn một lối hành quân khác nghĩa là mỗi cuộc hành quân mở ra tùy theo phương tiện nhưng cùng để đạt tới một mục đích tấn công CSBV ngay trên những vùng CS đã hoạt động, có khi ngay cả trên lãnh thổ BV.

Câu trả lời thật khéo thật đẹp thật đúng sách vở chính trị, sau 4 năm chấp chánh ông Tổng Thống đã «lớn bồng» hẳn lên trên phương diện chính trị có lẽ vì thế mà trong thông điệp đọc đêm ba mươi Tết Tân Hợi ông Tổng Thống đã nói là toàn dân có thể ngây thơ nhưng ông là Tổng Thống ông không có quyền ngây thơ để mắc mưu CS.

Cũng trong cuộc họp báo này ông xác nhận là không có chuyện gọi là bất đồng giữa ông và ông Phó Tổng Thống về việc ông Phó Tổng Thống nói là chỉ biết cuộc hành quân qua Lào sau khi nghe radio, ông Tổng Thống tiết lộ trước khi cho lệnh hành quân ông có gọi giấy nói để báo cho ông Phó của ông hay, nhưng ông Phó đi miền Tây vắng, nhưng ông cũng chia sẻ được mối âu lo của ông Phó Tổng Thống khi ông Phó e ngại sẽ bị sa lầy tại Lào. Chia sẻ vì ông hiểu tâm trạng của ông Phó cũng như của nhiều người khác vì vẫn còn «mơ mơ màng màng bởi cái trận Điện Biên Phủ» Nhưng ông đã giải tỏa được sự âu lo này khi ông tuyên bố đây chỉ là một cuộc hành quân giới hạn cả về không lẫn thời gian.

Điều quan trọng trong cuộc họp báo là ông đã loan báo 5 phút trước khi họp báo, một đơn vị quân đội của ta đã đổ bộ và tấn công vào một căn cứ của Cộng Sản tại Hạ Lào, căn cứ Rừng Thông 611. Như vậy là cuộc hành quân Lam Sơn 719 còn tiếp diễn sau một vài ngày tạm ngưng, và cũng trong vài ngày tạm ngưng này, nhiều nhân vật cao cấp trong guồng máy Hành Pháp Hoa Kỳ không biết đã «phiên trách» ông Tổng Thống cho ngưng cuộc hành quân quá sớm. Những người làm chính trị ở nước Mỹ quả là ngây thơ thiếu bình tĩnh!

Hơn một giờ ngồi dưới nắng, ông Tổng Thống đã giải tỏa được khá nhiều thắc mắc của báo chí. Điều mừng nhất là trong cuộc họp báo này là ông Tổng Thống cho hay tình liên danh của ông với ông Phó Tổng Thống vẫn đẹp vì không có sự bất đồng nào hết. Sau đó là ông không bao giờ chấp nhận có chuyện xích mích giữa những tướng lãnh thuộc các quân binh chủng khác nhau trong khi điều động cuộc hành quân 719.

Chàng Siêu mái tóc điểm sương...

Một ký giả đã từng «theo chân» ông T.T khi ông còn là một vị tướng tư lệnh vùng Bốn, đã cho hay là sau mấy năm làm chính trị, mái tóc của ông Tổng Thống đã bạc quá nhiều, và nếu ông «chấp nhận hy sinh» một nhiệm kỳ nữa để leo lái cỗ thuyền quốc gia, chắc khi đứng dậy trở về vui thú điền viên «một mai, một cốc, một cần câu» mái tóc của ông sẽ không còn sợi nào đen nữa.

Ban Siêu thời xưa lúc «giã vợ đi làm tướng» trần biên khu, mái tóc xanh như cỏ xuân mà khi về thì tóc đã điểm sương (Chàng Siêu mái tóc điểm sương mới về) Ông Tổng Thống trải lại, khi làm tướng trần biên cương, tóc ông xanh như lúa mạ Thần Nông, mà khi làm Tổng Thống mái tóc đã biến ngay sang màu sương tuyết. Thì ra cuộc chiến tranh này tuy dài, (hơn hai mươi năm rồi chứ ít gì), mà cũng không dài bằng bốn năm ông ngồi trên cửu ngũ. Người ký giả nói: Anh bỗng búi ngùi và thương cho ông Thiệu(?)

Chính trị làm già con người, nhưng con người vẫn khoái làm chính trị để mong được đi vào chính sử.

Kỹ Thương Ngân Hàng COMMERCIAL INDUSTRIAL BANK

□ Công Ty Nặc Danh — Vốn 250 000.000 đ 00 góp đủ — Trụ sở : 422 Trần Hưng Đạo SAIGON (Góc Nguyễn Biểu — Trần Hưng Đạo)
□ Điện thoại số : 98.495 — 98.496 : QS 60.078 — 61.421 Điện tín : INCOMBANK

THỰC HIỆN MỌI NGHIỆP VỤ NGÂN HÀNG :

- Nhận và trả mọi số tiền ký thác — Cho vay dưới mọi hình thức — Mở tín dụng khoản xuất nhập cảng
- Chuyển ngân — Mở Truong Mục Tiết Kiệm

Tiếp đón nồng hậu phục vụ mau lẹ và kín đáo

NẾU CHÍNH PHỦ KHÔNG MUỐN MANG TIẾNG LŨNG ĐOẠN BÁO CHÍ, HÃY CỐ TỔ CHỨC ĐẠI HỘI BÁO CHÍ 1971 CHO ĐẢNG HOÀNG

• Có phải quả thật có âm mưu thành lập một Hội Đồng Báo Chí « tiên chế » không ?

Đa thọ đa nhục.

Làng báo VN đã có hơn 100 tuổi. Số thời gian thật đáng hãnh diện, nhưng cũng đầy nhục nhã, đúng với câu « đa thọ đa nhục ». Làng báo VN quả thật càng sống lâu càng có lắm cái nhục.

Suốt gần 100 năm dưới thời Tây, báo chí An Nam phải theo luật Tây. Đến khi gọi là được độc lập, thì báo chí bị coi như những cây cảnh trồng trong một ngôi vườn dưới quyền cắt xén và sinh sát của bàn tay hành pháp.

Mãi đến ngày 30-12-1969, một quy chế báo chí mới ra đời, quy định sinh hoạt của làng báo.

Một lần tan vỡ

Theo quy chế báo chí, đại diện cho làng báo, là một Hội Đồng Báo Chí.

Theo điều 41 QCBC, đại hội báo chí đầu tiên sẽ do Bộ Thông Tin triệu tập trong thời gian 3 tháng sau khi quy chế báo chí ban hành. Như vậy, đáng lẽ Hội Đồng Báo Chí đã phải được thành lập xong trong tháng 3-1970, cách đây 1 năm.

Sở dĩ năm ngoái, Đại Hội BC bị tan vỡ, vì chánh quyền đã muốn lũng đoạn BC bằng « kế hoạch nước lũ », mời rất nhiều người đi họp, cả đại diện các báo chưa xuất bản và đã đình bản. Âm mưu này muốn « lấy thịt đè người » để bầu một Hội Đồng BC theo ý nhà nước.

Sau khi Đại Hội trên tan vỡ, đáng lẽ, chính quyền phải thúc tiến việc triệu tập ngay một Đại Hội khác. Nhưng chính quyền đã để mặc, rồi vào đầu năm 1971, Thủ Tướng lại ký sắc lệnh số 006 cho phép các Bộ Thông Tin và Nội Vụ thay thế Hội Đồng BC trong khi HĐ này chưa thành lập được.

Bị phản ứng mạnh sắc lệnh 006 phải rút lại chính quyền đành phải tính chuyện triệu tập Đại Hội Báo Chí đã bầu ra Hội Đồng Báo Chí.

Đi đêm

Theo điều 39 quy chế BC thành phần chức vụ và số lượng hội viên trong Hội Đồng Báo Chí sẽ do Đại Hội Báo Chí quy định.

Như vậy, đáng lẽ chính quyền cứ triệu tập Đại Hội BC đi. Rồi Đại Hội sẽ quy định Hội Đồng Báo Chí gồm bao nhiêu người, thuộc thành phần nào, bao nhiêu người là Chủ nhiệm, bao nhiêu

người là ký giả v.v.. Và bao nhiêu chức vụ.

Nhưng hình như Chính quyền vẫn muốn « nắm » Hội Đồng BC, cho nên đã tổ chức một bữa ăn, cùng với một số người trong Báo giới được coi là thân với chính quyền, để thỏa thuận ngầm với nhau rằng Hội Đồng Báo Chí sẽ gồm 27 người, chia cho cả 11 Nhật Báo 8 người, nghiệp Đoàn ký giả Nam Việt 6 người, nghiệp Đoàn ký giả Việt Nam 6 người, chủ Báo định kỳ 6 người, và ký giả báo Hoa Văn 1 người.

Sau khi chia như trên, các Hội chủ Báo, và hai nghiệp đoàn ký giả đã lần lượt họp để chọn người đại diện vào Hội Đồng BC.

Phi pháp

Sự chia ghế kể trên trái hẳn tinh thần điều 39 quy chế Báo Chí.

Ai cho các đoàn thể báo chí có quyền chia nhau các ghế như vậy ?

Việc chia chác phi pháp trên cần chấm dứt ngay.

Làng báo không phải là những con cừu mà có những kẻ âm mưu đặt cái cày trước con trâu rồi cũng đành chấp nhận.

Theo điều 40 mỗi đoàn thể báo chí có tư cách pháp nhân chỉ được cử có một đại biểu tham Dự Đại Hội Báo chí.

Mỗi nhật báo hay báo định kỳ có quyền có hai đại diện chủ nhiệm và một ký giả đại diện cho tờ báo.

Theo tinh thần điều 40 kể trên, thì cơ quan triệu tập (bộ T.T) Đại Hội Báo Chí chỉ được quyền mời mỗi đoàn thể như hội chủ báo, các nghiệp đoàn ký giả v.v... một đại biểu tham dự mà thôi, kể mời nhiều hơn một người là trái luật.

Bộ Thông Tin cũng chỉ có thể mời đích danh chủ nhiệm, còn thành phần ký giả thì phải để cho mỗi tòa soạn đề cử, như vậy mới hợp lý. Không thể để chủ nhiệm tự ý cử gia nhân đi họp, và Bộ Thông Tin cũng không thể tự mình chọn tay

sai làm đại biểu.

Tất cả mọi âm mưu làm khác đi, là có gian ý.

Sau khi Đại Hội khai mạc, thì tất cả mọi vấn đề, đều phải được đem ra Đại Hội thảo luận và biểu quyết, rồi

mới áp dụng.

Không thể căn cứ vào những thỏa hiệp ngầm ngầm do kết quả của những cuộc đi đêm với nhau rồi nói rằng có giá trị thi hành.

Tóm lại nếu quả thật chánh

quyền thành tâm muốn sớm

có một Hội Đồng BC theo đúng quy chế BC thì phải triệu tập BC cho hẳn hoi. Nếu không Đại Hội năm nay sẽ đi vào con đường đổ vỡ như năm ngoái.

Ngồi rờ gãi hăng dài tấn tấn
TRẦN VĂN HƯƠNG

Thủ phạm

Sau hơn một năm trời, khi thăng, khi trầm, vụ án Mỹ Lai lại tái bùng nổ dữ dội khi Trung Úy Calley, kẻ bị tố cáo đã tàn sát thường dân VN, bị tòa quân sự ở Fort Benning kết án chung thân khổ sai.

Trước đây, người ta sôi nổi, đòi điều tra tìm cho ra thủ phạm để truy tố ra tòa.

Bây giờ, sau khi thủ phạm lãnh án, thì dư luận Mỹ lại sôi nổi, đòi tha cho Calley. Trước đòi hỏi của dân chúng, T.T. Nixon quyết cần luật lệ, bèn tạm phóng thích ngay Calley để hốt phiếu trong cuộc bầu cử sang năm.

Những người bênh Calley bảo rằng anh ta chỉ là kẻ thừa hành, chứ không phải chánh phạm. Vì chánh phạm là các Tướng đã điều khiển chiến tranh, ra lệnh hành quân v.v...

Sự thật, bênh vực như vậy là sai bét, vì các Tướng chỉ ra lệnh hành quân, chứ đêch ai ra lệnh tàn sát dân lành. Do đó, chánh phạm vụ Mỹ Lai không phải là các Tướng Mỹ, mà chính là mấy... Dân biểu Việt Nam.

Theo các chuyên viên y khoa, thì sở dĩ Calley có thể tàn sát dân vô tội không gớm tay, vì y đã làm như vậy trong khi đang say bạch phiến. Chất bạch phiến có đặc tính chỉ cần chích vào hoặc hít vào người một chút là người say bạch phiến có thể làm bất cứ điều gì. Có thể nhảy từ lầu cao 100 tầng xuống đất mà chẳng hề sợ sệt, trông thấy đàn bà đẻ ra hiệp liền và có thể giết người quá dễ dàng.

Mấy bố dân biểu nhà ta chuyên dùng ngân sách Quốc gia, xuất ngoại bằng thông hành ngoại giao để nhập cảng bạch phiến của Trung Cộng vào bán cho Linh Mỹ thì đích thực là thủ phạm vụ Mỹ Lai rồi, còn chẳng chớ nào vào đây nữa.

Đề ợt

Một nhật báo mới ra lò, đã có sáng kiến mở 1 mục lớn ngay trang nhất đề « lảng xê » các ông dân biểu bị tố cáo là buôn lậu, hoặc ít nhất là có chân trong « băng » buôn lậu. Hôm đầu, « lảng xê » Phạm hữu Giáo tự Mặc Giao, hôm thứ nhì DB Trần Thế nào cũng sẽ lần đến các dân biểu Võ Văn Mẫu, Nguyễn Văn Chính, Nguyễn Trọng Nho, Trần quý Phong, Nguyễn bá Lương, Khiếu thiện Kế, Nguyễn quang Luyện v.v...

Đặc biệt, hôm thứ nhì, bài « lảng xê » dân biểu Bác sĩ Trần duy Tự, đã chạy một cái tựa lớn 3 cột như sau: « DB Trần duy Tự sau bốn năm hoạt động đã gây được thành tích gì ? »

Xin trả lời: buôn lậu hàng ngàn lịch cỏi trường ! Câu trả lời quá dễ mà còn bày đặt hỏi làm chi nữa.

Văn hóa ! Đời Hùng

Quốc Vụ Khanh Mai Thọ Truyền, người có can đảm nhất nước đứng ra bảo trợ, và xuất quỹ in thiệp mời làng nước tham dự một loạt diễn thuyết gọi là « tìm hiểu về văn hóa đời Hùng ».

Loạt diễn thuyết kéo dài cả tháng trời, mỗi tuần vào chiều thứ sáu. Mấy diễn giả đề tỏ ra mình là con Lạc cháu Hùng, đã đặt trước tên họ mình một chữ Lạc như Lạc Nguyễn đoàn Tuấn, Lạc Trịnh hồng Linh...

Các báo đang kêu la thảm thiết về nội dung các bài diễn thuyết của các học giả hốt Lạc kể trên. Ví dụ như các ngài nói rằng thời Hùng Vương, nước ta đã có lò nguyên tử lực địa bay, có người lên mặt trăng, có tàu ngầm v.v... Các người còn đưa ra những lời giải thích rất quái gở về thiên văn địa lý như nói rằng quỹ đạo của mặt trăng không phải như điều mà các nhà bác học không gian đã tìm ra mà nó là một quỹ đạo « đu đưa ma quái » như hình củ khoai !

Những anh nhà báo nào kêu than về vụ này quả thật chẳng biết điều chút nào và cũng đêch biết suy luận. Sự thật cụ Mai văn hóa đã rất có lý khi chịu đứng ra bảo trợ cho các học giả họ Lạc kể trên trình bày văn hóa đời Hùng.

Đời Hùng cách đây đã trên 4000 năm. Tìm hiểu về văn hóa đời Hùng tất nhiên phải có một trình độ hiểu biết như người sống vào đời Hùng. Thời bấy giờ mà biết được mặt trăng có quỹ đạo « đu đưa ma quái » như hình củ khoai là thông thái đứt đuôi đi rồi còn gì nữa.

Lại ghét

Việc dân biểu lấu là điều bản tất nhiên khỏi cần « diễn tả » nữa. Nhưng chỉ có những thằng không bản mới chịu được thằng bản mà thôi. Ví dụ như Nguyễn quang Luyện mà chú Phạm chí Thiên, thì bỏ ai người được. Vì thế, trong cái « pháp nạp » buôn lậu của Hạ Viện, chỉ có nàng Kiều là « tư cách » nhất. Vì nàng đã biết cái « thân phận cao sừa » của mình, nên đành ngậm miệng, đêch phê bình ai cả. Thế là hay.

Trong khi đó, Nghị Phết xuất ngoại 35 ngày, với lý do « nghiên cứu về bịnh cùi » tại... Paris và một số nước khác.

Vừa về nước, nghị Phết ngôn ngay. Có tới sáu bảy dân biểu liền can đến bạch phiến chứ không phải chỉ có 3. Hạ Viện Thượng viện, cũng là Quốc Hội, cũng là giới, lập pháp với nhau. Hạ xấu thì Thượng đẹp gì, « xấu chàng hờ ai ? » Biết anh nào thì cứ nói mẹ nó tên tuổi ra, nói bóng nói gió làm đêch gì. Còn nếu chỉ muốn được báo nhắc đến tên, thì thiếu gì cách ?

ca kê dê nõng

Giáo dục sinh lý

Cho tới bây giờ ở vào cái tuổi «tứ thập nhi bất hoặc» tôi cũng vẫn chưa biết thế nào là giáo dục sinh lý. Cứ tưởng rằng sinh lý thì cần gì phải giáo dục. Cứ tới một cái tuổi nào đó tự nhiên phải biết tới sự phân biệt giữa đàn ông và đàn bà. Rồi thì lấy vợ để con sau khi đã bị vài ba phát ái tình quật cho vỡ mảy vỡ mắt. Nhưng rồi tới khi nghe thấy các ông các bà phân nhiều là thuộc giới chữ nghĩa hội thảo về giáo dục sinh lý lúc đó mới hiểu rằng «nghề chơi cũng lắm công phu».

Ngày còn nhỏ hình như tôi cũng có vài ba thắc mắc. Tôi cũng có hỏi người lớn rằng tại sao mình lại được sinh ra có đầy đủ bộ phận như... người. Tôi nhớ rằng người lớn trả lời rằng tôi đã chịu ra đàng nách. Tôi đã tin như vậy, và có lẽ tất cả mọi lứa tuổi của chúng tôi hồi đó, đều tin như vậy. Và như thế cũng xong.

Đưa con gái nhỏ của tôi, một hôm cũng hỏi tôi một câu. Rằng tại sao nó đi tè, cứ phải ngồi xuống, còn thằng cu ở nhà bên cạnh, thì đứng mà cũng tè được. «Bố mua cho con cái chim, để con đứng tè như nó nghe bố?» Đưa con gái nhỏ của tôi lắc mạnh tay tôi, đòi phải mua cho nó cái thứ đó. Tôi gật đầu, nhận lời... Đưa nhỏ chạy đi, hí hửng khoe với bạn... Và như thế cũng xong.

Bốn tiếng «giáo dục sinh lý», nghe thật lạ tai. Tôi còn lấy làm lạ rằng, những người hội thảo hay thuyết trình về vấn đề sinh lý, phần đông là đàn bà. Cách đây chừng một tháng, trong chương trình Người Dân Muốn Biết, ông quan Năm Giám Đốc Hãng Tin Nhà Nước, cũng đã phỏng vấn bà bà Hiệu Trưởng những trường Nữ Trung Học lớn nhất ở đây, về vấn đề Giáo Dục Sinh Lý. Câu hỏi của ông quan Năm nghe thật... gợi tình thấy mẹ. Nhất là khi ông cố đẩy một bà vào cái thế kẹt, để phải giảng về sinh lý.

— Thưa bà, bà nghĩ sao về sự áp dụng một chương trình giáo dục sinh lý tại trường Nữ Trung Học của bà?

— Tôi không có ý kiến!... Ở trường chúng tôi, trong chương trình Vạn Vật, cũng có dạy vấn đề sinh lý của... loài cây.

— Thưa bà, xin bà cho biết vấn đề sinh lý của loài cây và sinh lý của... loài người có khác nhau không?...

Không thấy bà Hiệu Trưởng trường Nữ Trung Học trả lời. Chưa bao giờ, thấy chương trình của ông quan Năm, Tin Nhà Nước, lại nham nhò như thế. À, cũng có. Đó là lần ông quan Năm đấu với bà có tài từ điện ảnh về nền xi la ma Giao Chỉ cõi trường.

Nhưng lần này, diễn giả nói về giáo dục sinh lý, lại là một bà Nghị sĩ. Bà Nghị sĩ, theo đúng nghĩa chính danh, chứ không phải là vợ ông Nghị Sĩ. Đó là Bà Nghị Phan thị Nguyệt Minh, cũng còn một cái tên khác là Bà Nghị Trăng Sáng Vườn Chè. Tụi nhà báo Cờ Huê gọi bà là Bướm Sắt, không hiểu theo điển tích gì. Còn cái tên Trăng Sáng của bà thì cũng khá li kỳ. Ngày mà đàng phu quân của bà còn giữ chức Thượng Thư Bộ Học, cái bằng Tú Tài thời đó đã được ông già gân ầu yếm phong cho là cái bằng Tú Tài đi điểm. Bà Trăng Sáng khi được mấy anh nhà báo phỏng vấn về vụ này bà đã có ý kiến rất đáng đồng tiền bát gạo như sau đây :

— Với tư cách Nghị sĩ thì tôi khuyên chồng tôi không từ chức. Nhưng với tư cách là vợ thì tôi khuyên chồng tôi nên từ chức.

Cứ loay hoay mãi ở sự từ chức nên thằng cu họa sĩ Hím của bần báo đã vẽ thành bức tranh «anh chưa từ chức thì chưa động phòng». Bà Nghị Nguyệt Minh có cái tên Trăng Sáng Vườn Chè từ đó.

Bây giờ lại thấy bà diễn thuyết về giáo dục sinh lý, tại một hội đồng giáo dục của tôn giáo đầy những bóng áo đen áo trắng, áo nâu, áo vàng... Sở rằng, những lời về sinh lý thốt ra từ cửa miệng hoa, sẽ làm vỡ khối kẻ biến thành những chàng tu xuất hay phá giới, thì thật là tội nghiệp. Mà không hiểu những người không cần gì tới sinh lý ấy, tới dự ở những nơi mà người ta vào luận về sinh lý làm chi?... Sự «ra vào bần khoản», đã là một đầu đề châm biếm cho một bài ca dao «thấy cỏ xách gió mò cua...» Bà Nghị Trăng Sáng vừa làm một chuyến đi xa mới trở về. Bà đã sang tận nước Cờ Huê để đấu về chuyện phân chiến. Nước Cờ Huê thì hiện nay, đang rối loạn vì bệnh... lậu. Một đứa nhỏ trai mới lên chín tuổi đã được một đứa bé gái mười tuổi, đỡ bệnh cho. Dù nói chuyện về phân chiến, nhưng chắc bà Nghị cũng để ý đến chuyện này, nên khi về nước, bà đã tới ngay nơi Pax Romana, để nói chuyện về giáo dục sinh lý.

Đôi với Thượng Viện, hay là còn được gọi là Viện Bê Lão, thì bây giờ, bà Nghị là một bông hồng độc nhất. Trước kia, còn có bà Phước Đại. Nhưng từ ngày là Phước Đại bị đi tuột trong kỳ bầu cử thượng viện bán phần vừa rồi, thì chỉ còn sót lại có một Bà Nghị Trăng Sáng. Không có chị, có em để đấu láo trong môi trường hội họp, bà Nghị chắc bị dồn ép, nên phải đi nói chuyện sinh lý với mấy thầy tu.

Bà Nghị Trăng Sáng còn «văn minh» hơn thiên hạ nhiều lắm. Theo như bà, thì việc giáo dục sinh lý, không những phải dạy cho học trò, mà còn phải được dạy cho cả cha mẹ học trò. Như vậy, thì cha mẹ lú học trò, dù có đi vào sự sai nguyên tắc. Sinh lý cũng tỷ như một ngoại ngữ. Có nhiều em gái bán bả, nơi tiếng Mèo vi va vi vút, lén bông xuống trâm, nghe cứ như mây bay gió thổi, nhưng nếu bắt viết một câu tiếng Mèo, thì «bê hội đồng» cái ngoại ngữ đó ngay. Nếu các em được dạy thêm về văn phạm thì tốt lắm. Cần phải giáo dục phụ huynh học trò về vấn đề sinh lý, có lẽ cũng là để trau dồi cho những bậc làm cha mẹ, có được một chút văn phạm sinh lý. Đoán cái ý của bà Nghị Trăng Sáng như vậy không hiểu rằng có đúng hay không.

Bà Nghị đã lấy những thí dụ, rút ra từ Thánh Kinh. Bà cho là các bậc làm cha mẹ sẽ chẳng bao giờ trả lời được khi các đấng con cái có những thắc mắc to tồ, bỏ, khi đọc Thánh Kinh.

— Tại sao bà Eva là cái xương sườn thứ sáu của ông Adam mà ông Adam lại có thể ăn nằm với cái sườn sườn?...
— Anh em nhà Noé, lấy lẫn nhau, thì đó có phải là một sự loạn luân không?...

— Ông vua David, có tới cả hơn một trăm bà vợ, tại sao vẫn thành được một ông Thánh?...

Bà Nghị Trăng Sáng cho rằng, không có bậc làm cha mẹ nào có thể trả lời được những thắc mắc của các đấng con nít, khi được «phỏng vấn» như vậy. Tôi cũng đã làm cha tới năm đứa nhỏ, và rất may, các con tôi, có một truyền thống rất ư là nhược tiếu, nên chưa bao giờ đặt ra những câu hỏi bực đến như thế. Nhưng nếu con tôi, chúng nó hỏi tôi về những câu sinh lý như thế tôi vẫn có thể trả lời được. Câu trả lời của tôi như thế này :

— Ôm một khúc xương mà ngủ thì đâu có gì là khó. Các con hãy nhìn mẹ các con kia. Nhờ kiếm ước song hành mẹ chúng mày đâu có khác gì một khúc xương Ấy thế mà tôi nào, bố cũng ôm khúc xương ấy mà ngủ thì đâu có sao?... Còn có loạn luân hay không giữa anh em nhà Noé?... Lúc có anh em nhà Noé thì nước Tàu chưa xuất cảng được ông Khổng Tử nên chưa ai biết tới luân thường. Không biết là không có tội, ông kiếm hiệp Kim Dung đã dạy thế. Vậy thì anh em nhà Noé không có tội. Chuyện về vua David, thì cũng dễ trả lời. Tục ngữ Giao Chỉ có câu «nói như ông Thánh, ông Tướng». Vậy thì ông Thánh và ông Tướng giống nhau. Nói đến Thánh thì xa vời, vậy ta giảng nghĩa tới Tướng. Nếu có nhiều vợ mà không được làm Tướng, thì ở nước này chỉ còn có hai ông Tướng là ông Tề Tướng và ông Nghị Sĩ Huỳnh Văn Cao...

Câu trả lời của tôi, chắc cũng không làm cho các con tôi hài lòng, nhưng rồi như thế... cũng xong.

Trong buổi hội thảo ấy, có một ông Linh Mục cũng đã thắc mắc về lứa tuổi để giáo dục sinh lý. Theo như ông mà với tuổi mười bốn, mười lăm thì sớm quá, mà với tuổi mười sáu, mười bảy thì lại muộn quá. Nhưng chắc ông Linh Mục không có đọc báo. Trên các báo, đã có đăng tin những đứa nhỏ mới chừng mười ba, mười bốn đã biết «bê hội đồng» vung vít. Thế hệ này, đầy những kẻ tuổi trẻ, tài cao. Đứa trẻ chừng mười lăm, mười sáu bây giờ, ít ra cũng hơn ông Linh Mục ở một điểm là đã trải qua hành.

Tôi sợ rằng vừa khai giảng một lớp học về sinh lý, mới học được một bài thứ nhất đã có kẻ muốn thi tốt nghiệp vì những bài học đó chúng thuộc cả rồi. Nhiều khi học trò còn giỏi hơn thầy giáo và cô giáo. Dạy học về những môn đó cần phải có trợ huấn cụ. Mà trợ huấn cụ mới là một điều nan giải. Mua ở những nước Tây Phương thì thường không đúng cỡ. Chế tạo ở trong nước thì thường không được tinh xảo. Nếu bày hàng họ thật ra, cho lớp học có vẻ sống động thì không chừng phạm tội công xúc, tu xi. Khó là ở chỗ đó.

Điều thắc mắc cuối cùng của tôi, muốn hỏi bà Nghị Trăng Sáng. Tại sao cái ngày mà quan ông còn giữ chức Thượng Thư Bộ Học, bà không đặt ra vấn đề giáo dục sinh lý?... Đợi tới khi quan đã về vườn, bà mới đặt ra, phải chăng bà định làm khó cho Bộ Võ Rừng?...

Nhưng dù sao tôi cũng vẫn ủng hộ... Vậy khi nào lớp học của bà khai giảng, xin cho tôi được ghi tên vào học sinh lý thực hành

ĐỀ HÚC CÀN

Đĩa Ngục Môn

Bèo hợp để ly tan

Hoa nở để mà tàn
Trăng tròn để rồi khuyết
Bèo hợp để ly tan...

Mấy vần thơ trên của nhà thi sĩ « lại cái » cách đây chừng 30 năm không ngờ đột nhiên ứng ngay vào tình trạng của 17 « đảng ta » trong lúc này.

Vâng, quả thật 17 « Đảng Bèo » của chúng ta vừa mới làm xong một màn « hợp » rất đẹp mắt, với việc thành lập cái gọi là « Ủy Ban Phối Hợp hành động Chính Đảng ».

Hợp xong, 17 « Đảng Bèo » bèn biểu diễn một màn nhất trí đầu tiên : Tranh đấu quyết liệt đòi trừ sỏ ! Tranh đấu đúng đường lối quá rồi : Người cày có ruộng, phe bình có đất cắm, thì chính đảng phải có trụ sở chứ sao ? Nhưng buồn một nỗi là 17 « Đảng Bèo » lại thích đặt trụ sở ở Đại Lộ Thống Nhất cho nó « le » cơ, thành thử lại hóa ra « Xôi hỏng bỏng không ». Có lẽ Ngài Thừa Tướng hơi ngại nếu mấy ông « Đảng Bèo » có trụ sở ở đây, mấy ông sẽ la cà thì thụt hết bên Dinh Thừa Tướng lại sang bên Phủ Hai Rồng, Một Rồng, ẽ sinh ra lăm chuyện phiền phức, nên Ngài Thừa Tướng mới bác phăng lá đơn. Bởi vậy cho tới lúc này, 17 « Đảng Bèo » vẫn còn trong tình trạng « vô gia cư », đành phải ở đậu tại nhà Trương viên ngoại.

Không biết có phải cái cảnh ăn nhờ ở đậu ấy làm cho các « Đảng ta » thất vọng chán nản, hay là vì những chuyện « trong nhà chưa tỏ, ngoài ngõ đã tường » mà chưa chỉ một số « Đảng Bèo » đã cất tiếng ca ào nào thể thắm hơn cả tiếng hát liêu Thanh Thúy : « Biệt ly nhớ nhung từ đây... »

4 Đảng đã ra đi rồi còn lại có 13. Con số 13 lại rất độc thể nào cũng sẽ có thêm vài Đảng hát tiếp khúc Tạ Từ cho nó đỡ xui xẻo. Và cứ thế bèo hợp sẽ dần dần ly tan... ôi còn biết làm sao hơn khi Định mệnh đã an bài ?

Chanh đã hết nước ?

Tuần rồi ông thông tấn Nhà nước Về Tê Ích phang ra một cái tin về 6 ông dân bêu, phân động là có rất nhiều thành tích « nâng bi », đi Mèo, gọi là bi dự Hội Nghị. Cái tin bèo ngoài có vẻ nhẹ nhàng, khách quan lắm, nhưng để ý một chút thì thấy nó mồm mồm xừ dân biểu khá đau. Phải là Hội Nghị có mấy ngày, mà các xừ xin đi cả mấy tuần. Nào là đi từ Sài Gòn qua Nam Mèo rồi trở về, mà các xừ lại xin phép đi du hí tận Ba Lê, Hong Kong, Đài Bắc, Đông Kinh lung tung xèo. Cậu Sáu Rolex, một trong những xếp sòng « nâng bi » ở Nhà hát, dù không bị « chơi » trực tiếp, nhưng cũng chạm nọc đau như hoạn. Bèn đi một đường thanh minh thanh nga đùm các « đồng chí » và cũng có ý xài xề ông thông tấn Nhà nước.

Ông thông tấn Nhà nước đã không chịu thua thì chớ, lại kẻ thêm một cái tù lặt nữa vào mồm cậu Sáu Rolex, làm cậu tịt ngòi luôn, hết dám hó hé. Có lẽ cậu và các « đồng chí » không thể ngờ rằng mình lâu nay nâng bi kỹ thế mà bị giữ lại bị « đâm dao sau lưng » ?

Nhưng nếu thông minh một tí thì chả có gì là khó hiểu : Chanh đã vắt hết nước rồi, không liêng vô đi thì giữ để mà « nhò » à ?

Bề hội đồng báo chí

Nếu là một « hội đồng báo chí » chính cống bị lang Trọc thì nó phải theo đúng quy chế báo chí, nghĩa là do một Đại Hội đẻ ra.

Đảng này dường như người ta tính bề hội đồng báo chí hay sao ấy nên chưa chi đã tuyển lựa tài tử lập sẵn liên ranh này nọ. Chắc hẳn tới khi mấy liên ranh ấy ráp lại là a lè hấp bề hội đồng ?

Di nhiên báo chí xứ này dù đã rách như cái mền cũng vẫn không chịu nổi trò bề hội đồng đau đớn và xấu hổ thấy mẹ.

Chờ nên nhiều bà con đã bắt đầu tri hô làng nước. Một vài anh được nhập bọn « bề hội đồng » tự nhiên thấy liêm sỉ quay ngựa trở về, bèn rút ra không thèm ởng nữa.

Những anh « có đám ăn xôi » lại ngồi lại chắc rồi cũng sẽ học, khạc chẳng ra, nuốt chẳng vào.

Chung quy chỉ một ông đạo diễn nhà « nước » quay có một màn « bề hội đồng » mà hai năm trời vẫn chưa xong. « Ta ke one » bị hư « Take two » xem chừng cũng khó khá lắm. Chẳng lẽ lại xóa đi lần nữa để làm thêm một « Take three » ?

Lại hội đồng chí chóc

Hồi năm ngoái, đã một lần Hội Đồng Báo Chí biến thành Hội Đồng Chí Chóc. Đầu đuôi là tại mấy ông Báo Ngày chề mấy ông Định Kỳ là tạp nhạp, trong khi mấy ông Định Kỳ lại tính lấy thịt đè người, hai đánh một chẳng chột cũng què ! Có lần gây cấn đến nỗi một vài ông tính rút cả chó lừa ra cho cắn nhau chơi !

Vì thế Nhà nước phải cho « tán giải » cái Hội Đồng Báo Hại ấy để nó khỏi biến thành chí chóc..

Lần này không biết nhờ oai linh ai (lạy giới đưng có Đức Thánh Trần chòm chòm vô) mà Hội Đồng lại sắp có cơ thành hình ?

Nhưng rất tiếc là mấy ông « cai thầu » Hội Đồng làm « ma nớp » có hơi lộ liễu, nên phiên Đại Hội và Hội Đồng sắp tới cũng lại dám chí chóc một lần nữa lắm.

Bên phía mấy ông chủ báo, vì cái « ma nớp » loại hai sừ Ngô Đi Đứ và Tôn Mất Sừng ra, nên một số bà con có cảm tình với hai sừ này bắt đầu nhao nhao la ó.

Bên phía hai nghiệp đoàn thợ viết, thì hai cuộc bầu cử bất chấp tục sỏ, điều lệ, nội quy, chỉ cần dùng chỉ thị của thượng cấp, để gắp ra hai liên ranh, xét ra cũng chẳng được anh em trong lòng chấp nhận.

Chưa chi mùi xôi thịt đã phàng phất đâu đây. Và một khi đã thoảng thấy xôi thịt, nhất định sẽ có mỡ bò, nghĩa là lại có... chí chóc !

Lời thề năm cũ

Những ai đã từng theo dõi cái Đại Hội Chí Chóc hồi năm ngoái lúc này hẳn còn nhớ : sau khi Đại Hội ra đám, công tử họ Huỳnh có viết một loạt bài trên báo Nai Đồng Quê mồm mồm sỏ, khiến tiền bối họ Trần phải tạc giảng nổi giận, gửi thư cho hải nội chư quân tử, long trọng thề rằng « kể từ nay, Trần mỗ sẽ không bao ngồi chung với công tử họ Huỳnh, nơi nào có Huỳnh công tử thì mỗ sẽ đi chỗ khác chơi... »

Những đồng chữ sắc bén như dao chém đá, tưởng chừng sẽ không bao giờ phai mờ, không bao giờ có thể bay đi, hay theo câu tục ngữ « Les Paroles s'envolent... »

Ấy thế mà giờ đây, dùng một phát, hải nội chư quân tử chợt thấy Trần tiền bối sát cánh khít khít với Huỳnh công tử trong một liên ranh để sửa soạn ra Hội Đồng chí chóc ! thật là một tin rứt gân không kém biệt kích Mèo đồ bộ Sơn Tây, quân đội Giao Chỉ đánh sang Hạ Lào ?

Thì ra những bút tự cũng có cánh, thời đại của Apollo có khác ?

DÙI CUI LỆNH

□ DÙI CUI SỨ GIẢ thủ lệnh

Dũi cui lệnh xuất hiện chấn động giang hồ

Từ cái tuổi xuất thế chào đời, Con Ong của nhà chí sĩ Minh Võ vốn quen nghề cầm chích loạn, rất là một sự hung hãn.

Chích mãi, thâm nhiễm nghiệp... Chích lâu ngày. Minh chí sĩ đâm ra ngỡ mình là tay thế thiên hành đạo thực sự. Thay trời màn cái việc duy trì... Chánh đạo. Cho nên, dưới băng hiệu Con Ong, băng dân thiên hạ mới thấy có những « cơ quan » như Phủ De Giao Chỉ, Ba Toà Ông Lớn, Lục Xi, Địa Ngục Môn v.v..

Vẫn chưa cho rằng đủ. Có lẽ vì trên cái cõi đời gồm toàn những điều với những biến pháp này hãy còn nhiều ghê chóc, ung nhọt mất vệ sinh quá. Nhất là chu kỳ bốn niên lại sắp chấm dứt, 1 chu kỳ mới đã gần kề. Nhà thế thiên hành đạo... tự phong bèn quyết định tăng cường thêm một số Dũi cui... tư cho băng hiệu Con Ong gọi là đầy mạnh cái công cuộc rửa rái cõi đời.

Bồn sừ, chán nản cuộc đời, đã hề quan huyện Phủ Dung Công lâu ngày. Minh chí sĩ vẫn mến tài thiện xạ và đức độ của bồn sừ, cơ hội này đã ba phen tìm đến — nói theo chữ nghĩa là tam cố... — gác xép mà tin cần trao cho chiếc dũi cui lệnh. không nỡ từ chối với kẻ sẵn sàng chi ti địa còm. yểm trợ thêm phương tiện tác xạ cho mình, bồn sừ giả bèn nhận lời thủ dũi cui lệnh.

Nguyên là báu vật trấn sơn của Nam Đé Giao Chỉ, truyền nối từ đời Hùng trong tay các chấp pháp trường lão, Dũi cui Lệnh vốn uy lực vô biên xuất hiện tới đâu là đất bằng đây sóng đến đó, Kề ta mị nghe đến đều teo mất bu ji, thụt mất đé. Vậy nên, bồn sừ giả xin kính cáo cùng băng dân thiên hạ được biết. Dũi cui lệnh sẽ xuất hiện trên chốn giang hồ. Bồn sừ cũng xin có lời báo trước cùng quý đảng ghê chóc, quý đảng mất vệ sinh được hay rằng thì là quý vị nào có ý định sẽ sử dụng đường chiêu... « Thông cảm » để đối phó mỗi khi bị Dũi cui lệnh đến hỏi thăm sức khỏe xin hãy bỏ ý định ấy đi kéo hồi bắt cập.

Biết rằng đường chiêu thông cảm là một quái chiêu, uy lực cũng rất là kinh khiếp. Vốn rất được đặc dụng xưa nay, quái chiêu này từng hóa giải biết bao thế... kẹt, chuyện khó khăn, Tuy nhiên, cũng vì đường chiêu này biết bao dũi cui nhân của nhà nước, tục gọi các đảng dân đã phải thân bại danh liệt, sự nghiệp dũi cui đi đứt. Họ đã trót dại ứng tiếp đường ác chiêu thông cảm một cách sơ xuất, hoặc không tư lượng công phu của mình chưa đủ hòa hầu mà liều lĩnh tiếp chiêu.

Bồn sừ giả, hàm dưỡng môn công phu phù dung đã tới mức ngũ khí triều nguyên. Lại thêm khổ luyện hàm mô công hằng mấy niên liền tù tù nên rất sợ bị tâu hoà nhập ma một khi công phu khổ luyện bị gián đoạn bất từ, đầu chỉ một đời ngày. Hoá nên bồn sừ sẽ cương quyết... chề không tiếp chiêu.. thông cảm dù chiêu sỏ có biến hóa lên tới mức nào cũng vậy.

Dũi cui lệnh oai chấn võ lâm vừa dài lại vừa tròn đại khái như cái thăng. Cú lẳng của ông Cống Quỳnh, hang hóc gốc kẹt nào cũng chui lọt tuốt. Bồn sừ vốn ruột gan ngay đơn, trước khi xuất thủ đã tế cáo thiên địa quỷ thần và báo trước hẳn hồi kéo có kẻ trách mồm sau này.

Dũi Cui Sứ Giả kính cáo

ĐÃ PHÁT HÀNH KHÁP TOÀN QUỐC !!!

băng nhạc SHOTGUNS 14

□ 20 bài ca hay nhất hiện đại với 20 ca nhạc sĩ trứ danh !
— Đặc biệt nhạc phẩm « Điệu ru nước mắt », đã gây chấn động thủ đô và « Kỳ vật cho em » của Phạm Duy do Thái Thanh ca đều do SHOTGUNS phát hành với kỹ thuật âm thanh độc đáo.

XIN HỎI TẠI : Radio Minh Châu (đường Lê Lợi) — Thương xá Sam Đa (Crystal Palace) Akai (dưới nhà) — Ngoc Hân 85 (đầu cầu thang lầu 1) — Hưng Lan 211 (lầu 1) — Nam Thanh 29 Võ di Nguy (Chợ cũ) và Nguồn Sóng 142 Bùi Viện Saigon — Ở tỉnh xin hỏi các Đại Lý !

Tất cả khách Thủ Đô thanh lịch, hào hoa phong nhã đều nên đến...

CHƯƠNG TRÌNH SHOTGUNS

TẠI PHÒNG TRÀ

QUEEN BEE

Đề thưởng thức giọng ca tuyệt vời lời cuốn của THÁI THANH.

THANH THÚY tiếng hát liêu trai vừa tài xuất giang hồ

ELVIS PHƯƠNG (độc quyền) — Gia đình PHẠM DUY (JULIE

QUANG), NGOC TUYẾT, PHƯƠNG HỒNG HẠNH, MỸ THỂ...

NHẠC CÁCH ĐÔNG CAT'S TRIO - CAROL - MAI LÊ HUYỀN

Ban AVT và TRẦN VĂN TRẠCH — SHOW QUỐC TẾ

Chương trình ca nhạc vô địch thủ đô!

PHÚ ĐỀ GIAO CHI

Thành tín

Mới đây 11 ông khóm trưởng thuộc Phường Ty Đức đã đồng loạt từ chức, có thêm công tác với Nhà Nước vì ông Đỗ Trường... thiếu thành tín. Chắc hẳn mấy ông Khóm Trưởng kia nghĩ rằng "Choi" với người thiếu thành tín sẽ mang tội đồng lõa, nên phải từ chức... để người đời sau khỏi chê cười?

Theo bọn C.O vụ từ chức tập thể này sẽ làm uy tín của Quan Đô Nhiêu hao hụt khá nhiều. Nhà Nước rất may là đã chọn được những ông Tổng Bộ Trưởng... không giống như mấy ông khóm trưởng trên, nên uy tín của Nhà Nước có sao cả.

Chạy Thuốc

Sau khi bị báo chí Anamta tố cáo thật lực về tội tố chức vũ vấy lá đa, nhầy dầm, đi điếm, ông Chủ nhà hàng Minh Nguyệt (cựu Quan Năm) đang chạy thuốc bằng cách đến gõ cửa nhà các ông nhớn bà nhớn vẫn âm thầm hỗ trợ cho nhà hàng này, để cầu cứu.

Cháy nhà ra mặt chuột. Kỳ này cháy lá đa sẽ ra mặt nhiều khuôn mặt nhớn đây. Điều này "mái tóc đáng thương" của Anamta chắc khó lòng mà xanh lại được.

Đến vợ dân biểu... gặp xui!

Vụ các dân biểu buôn lậu vàng và bạch phiến chưa hết sôi nổi, thì mới đây Cảnh Sát Bình Thuận lại khám phá ra một hệ thống tiếp tế thuốc trụ sinh cho Vem. Đặc biệt một số thùng thuốc mang địa chỉ của bà dân biểu Trương Gia Kỳ Sanh. Chính bà này cũng đã nhìn nhận những thùng thuốc trụ sinh đó mua của một người quen ở Sài Gòn. Nhưng khi bị thẩm vấn thì bà dân biểu Sanh lại tỏ ra lúng túng có chịu được.

Tưởng rằng năm nay là năm Con Heo, cái vụ đớp hít phải khám khá; không ngờ hết dân biểu đến vợ dân biểu đều gặp xui; quả là lạ thật!

Ưu tiên cho ba tàu

Cách nay khoảng hai tuần HĐQT có chia ra 3 đề nghị hôn đi công du thăm viếng Đài Loan.

Cuối cùng là đề nghị xuất ngoại gồm toàn những ông nghị hôn có số gia đình ở Chợ Lớn, nghĩa là toàn Ba Tàu là Ba Tàu? Với một phái đoàn như vậy chắc hẳn nước bạn Trung Hoa Quốc Gia phải tưởng nhầm rằng đất Nam Ngu đã bị Tàu đồng hóa hết. Con Ong chắc đây là "một đôn ngoại giao" của Nhà Nước. Chứ không lẽ Đức Thánh Trần cũng dính líu vào vụ công du của các nghị hôn.

Ma giáo

Trước đây vài số báo, C.O có nhận được lời kêu cứu của ông Trần Gấm cán bộ thông tin ở Bình Dương. Bọn C.O phần lớn đều có tí máu nghĩa hiệp quèn, nên thấy chuyện bất bình là chịu cóc được. Bởi vậy nên đã chỉ ông TT Thông Tin Bình Dương để "cứu" ông Trần Gấm r kể mà C.O tưởng rằng đã bị thế lực bao vây. Sau bài báo C.O nhận được một số thư của vài độc giả ở Bình Dương lên tiếng tố cáo sự ma giáo của Trần Gấm và minh oan cho ông Trưởng Ty Thông Tin Bình Dương. Bên mở một cuộc điều tra nhỏ nhỏ bọn C.O mới ngã ngửa ra là đã bị ông Trần Gấm lợi dụng phương tiện báo chí để chơi ông TT Thông Tin Bình Dương, một người hiền như cục đất và đã từng giúp đỡ Trần Gấm nhiều lần.

C.O còn biết thêm chính Trần Gấm có gốc lớn ở Bộ Thông Tin. Nơi đây đã nhiều lần che chở cho Trần Gấm, như việc TG xin thuyên chuyển mà bất chấp cả thủ tục hành chánh, nhưng vẫn được chấp thuận.

C.O mong rằng Bộ Thông Tin hãy trưng trị tên cán bộ phản phúc, ma giáo k, để những người sạch có tí an ủi.

Khoẻ xéng

Sau anh nghị hôn Hoàng Đình Từ, lại đến anh nghị hôn Nguyễn Duy Bảo. Chủ Tịch HĐT Gia Định khoái trò mua xéng dọ dân. Theo chỗ bọn C.O được biết, thì ngày 24-3-71, nghị hôn Bảo đã hăm dọa lấy xéng bắn bỏ người lối xóm là bà Phạm thị Văn, chỉ vì bà này đã gây tiếng động làm cho ông Chủ Tịch mất ngủ! Nội vụ nghe đâu đã được lời ra ông Đại Cui thuộc Quận Tân Bình.

Mới làm tới nghị hôn mà đã hách xi xằng thế này. Thứ hồi một mai (ngáp) được cái ghé dân biểu, người Chủ Tịch Bảo còn hách tới đâu. Vừa thôi chứ...

Lột quá

Một số em học sinh vẫn thường đến tắm ở Hồ Tầm Yết Kiều, than với bọn C.O rằng các em đã bị (ông hồ tắm) lột hơi kỹ. Chẳng hạn những thứ linh kính mang theo vào hồ tắm cũng bị gửi với giá cửa cò. Các phao mướn chưa tới giờ đã bị đòi. Nếu chậm trả một chút là bị chửi bâng những ngôn ngữ thô tục nhất. Ngoài ra nước hồ tắm rất bẩn thỉu mất vệ sinh vì ông chủ tiếc tiền cóc chịu thay. C.O mong rằng ông hồ tắm nên si tốp cái lòng tham một chút. Để tuổi thơ mang lòng oán hận là có tội lắm đấy.

Bạn dân thế này ư?

Ông Quản Tàu Bay Bùi Ngọc Lợi viết thư đến tòa soạn kêu với bọn C.O một việc như sau: Nguyễn xóm ông có một cái đường mương nên phải kê một tấm ván lót để đi lại. Bất chợt tấm ván bị kẻ gian tham nào ăn cắp mất, ông giáo sư Lang cứ đồ diết cho người em trai của ông Quản Lợi. Sau màn đấu võ mồm nhà mô phạm Lang bên thừa cậu em ông Quản Lợi là Bùi Văn Hiền tại Ty CS Quận 9 Kể đến ông dẫn một số nhân viên tại Ty CS về nhà ăn nhậu, sau đó đám nhân viên này đến bắt cậu Hiền dẫn đi. Gia đình ông có đến Ty CS Quận 9 hỏi thăm tin tức mấy ngày liền nhưng đều bị từ chối. Hiện thời gia đình cậu Hiền và đồng bào lối xóm thuộc Quận 9 rất hoang mang. C.O mong ông TT Cảnh Sát Quận 9 nên làm sáng tỏ vụ này kéo lại mang tiếng che chở cho nhân viên làm bậy.

Lũng củng

Cách đây ít lâu 17 đảng phái nhớn nhỏ đã tạm ngồi lại với nhau để tạo sức mạnh đặng với nhau với An Quang trong mùa bầu cử Hạ Viện tới. Sau mấy cuộc họp hành đảng phái đã bắt đầu lũng củng và tổ nhau là thiếu thành tín.

Ngồi xích lại gần nhau để làm một cái gì đẹp để bắt lợi thì họa chẳng còn được. Chứ phải tạm ngồi với nhau để tạo cái thế tranh cướp xoi thớt thì trước sau thế nào cũng tan vỡ là cái chắc.

Khuyến khích tội ác

Vụ TT Nixon bắt ngờ quyết định phóng thích tên trung úy khát máu Calley, sau khi tên này bị Tòa kết án chung thân khổ sai, đã gây sôi nổi dư luận không ít. Với tặc án của tên này, bọn C.O thiết tưởng bản án dành cho hẳn quá nhẹ. Không ngờ ông TT Nixon lại ra lệnh phóng thích cho hẳn, chỉ vì sợ mất phiếu trong kỳ bầu cử TT Mẽo tới.

Người ta có trăm ngàn cách vận động, mua chuộc để kiếm phiếu. Nhưng không ngại khuyến khích cả tội ác để chiếm ghế, thì quả là TT Nixon «già» chính trị thật.

Khác xa

Cũng trong vụ TT Nixon phóng thích tên đồ tể khát máu Calley, C.O ghi được một sự kiện rất đẹp. Đó là vụ ông Ziegler Tham Vụ Báo Chí Tòa Bạch Ốc đã thẳng thắn nhận định việc làm trên của ông Nixon là chông mông vào luật pháp. Một Đại Tá Mẽo hồi hưu cũng nói Tôi từng ở 30 năm trong ngành quân cảnh, nhưng chưa bao giờ thấy một người bị tù chung thân mà không bị giam.

Trong khi đó thì tại Anamta, Nhà Nước cũng đã nhiều lần làm những việc sai luật, nhưng những nhân vật tuân với Nà N róc, đều lên tiếng cho cho rằng Nhà Nước làm đúng phong phúc ý nghĩa của người cộng tác và gia nô, quả là khác xa nhau.

Hạn chế sinh đẻ

Nghị đi tướt Nguyễn cao Hách, Phó Chủ Tịch Hội Đồng Kinh Tế, mới đây vừa vi vút cho đỡ buồn về vấn đề «khó khăn trong việc phát triển nông ngư nghiệp». Sau khi chề nông thôn Anamta sản xuất quá bẽ bối, Nghị đi tướt Nguyễn cao Hách đã khuyến cáo Nhà Nước nên phổ biến kế hoạch hạn chế sinh đẻ... thật sâu trong quần chúng Bọn CO không biết Nhà Nước có đề ý đến lời

ĐA DANH: cầm tròng

khuyến cáo của ông nghị đi tướt Nguyễn cao Hách không và nếu nghe, thì sẽ thực hiện kế hoạch hạn chế sinh đẻ như thế nào? Hiện nay thì có nhiều loại thuốc ngừa thai rất công hiệu, kể cả «áo mưa O.K.» nữa. Tuy nhiên tiền thuốc ngừa thai và tiền «áo mưa» hơi nặng, không hợp với túi tiền của đa số dân nghèo. C.O e rằng có nhiều gia đình chỉ vì muốn hà tiện, tiết kiệm ngân quỹ gia đình... mà lại phải vác bụng bầu!

Để việc hạn chế sinh đẻ có kết quả, C.O đề nghị Nhà Nước nên khuyến dân chúng treo hình ông Tổng Ngọc ở đầu giường. Ngó thấy ông này là đồng bào ta phải vội vàng «đinh chiến» liền tụt xuyết.

Trái banh của ông Phó Râu Kẽm

Mới đây trong chuyến viếng thăm các trại sinh tại bãi biển Nha Trang ông Phó Râu Kẽm người tuyên bố «nhất nước đã tâm tình nhữ sau Đền tuổi già làm chính trị chơi thể thao rất có lợi chẳng hạn như đá banh đánh cờ nit, Khi mình tức cái gì quá, mình cứ tưởng tượng đánh banh là đánh «Người», đó đánh tha hồ, đó phải sợ nhà báo chí trích. Ông Phó Râu Kẽm cũng cho biết, ông đã nhiều lần... đánh banh như vậy. Nếu cứ kể mỗi quả to nit là một tên ăn cắp tham nhũng thì mỗi ngày phải thay một trái banh, mới lành mạnh hóa xã hội được.

Câu tâm tình của ông Phó Râu Kẽm -hạt là khó hiểu. Từ trước đến nay làng báo Anamta vẫn hừng hực đánh tham nhũng, không lẽ lại đi chỉ trích ông Phó Râu khi ông chửi tham nhũng, để đến đôi ông phải âm thầm đánh tham nhũng bằng quả banh to nit. Con Ong cũng kiểm điểm và thấy rằng chưa lần nào mình chửi chính ông Phó Râu vì ông chửi tham nhũng cả. Có chăng chỉ là cảnh cáo các cấp lãnh đạo không nên «cù» nhau mà thôi. Chắc hẳn ông Phó Râu Kẽm sợ báo chí chỉ trích vì cái điều này?

Dù sao thì làm chính trị kiểu to nit như ông Phó Râu Kẽm cũng sướng thật!

Tướng bom hóa ra pháo tếp

Theo tin các báo, trong cuộc họp khoảng đại đầu tiên khóa tháng tư năm 71. Nghị Sĩ Huỳnh Văn Cao, đệ nhất phó chủ tịch Thượng Viện sẽ cho nổ quả bom: «Hai nghị sĩ nào buôn lậu». Cả làng báo đều sốt tới Thượng Viện nghe chờ tiếng nổ, nhưng có lẽ ngôi bom ướt, hay chỉ là thứ bom Molotop nên tiếng kêu nhỏ xiu, ông Cao chỉ cho biết đã gửi văn thư tới thủ tướng yêu cầu cho Thượng Viện biết hai Nghị sĩ nào buôn lậu theo như lời ông dân biểu Bạch Phiến Phạm chí Thiện khai mà các báo đã tường thuật.

Thấy bom nổ như cái pháo tếp ông già chửi chơi «papa» Phạm như Phiến đã yêu cầu ông Nghị Huỳnh văn Cao xác nhận lại là ông có hay không tuyên bố sẽ cho nổ bom vào sáng nay tại Thượng Viện bằng cách công bố đích danh hai ông Nghị Sĩ buôn lậu. Nhưng ông «văn chương giáo khoa thư» họ Huỳnh đã chỉ cười kể chuyện cò tích là «Hôm qua nhân lúc nắng đẹp, trời trong không khí mát mẻ, ông lên xe tới chỗ tổ chức giỗ ông Hùng Vương, và ở đấy, ông thấy một cô gái là nữ kỹ giả mắt tô xanh, lông mi giả, tóc giả, móng giả, ví giả, đã tới gần ông ớn ớn: «Anh Cao ơi, anh cho em biết hai Ông Nghị Sĩ buôn lậu mà ông Chí Thiện khai là ai đó hở anh Cao?» Nhưng «anh Cao» của em kỹ giả đã không đáp câu hỏi này, và «anh Cao» chỉ trả lời em hím kỹ giả câu hỏi về Ông Tổng Thống thôi, nhưng không hiểu sao hôm sau «anh Cao» đọc báo lại thấy em hím loan tin thú ồm làm «anh Cao» mang tiếng oan.

Quản lý: HOÀNG THỊ QUY

In tại nhà in DÂN NGUYỄN

54 Võ Tánh Sài Gòn

Một số 20đ. Một tháng 80đ. Một năm 300 đ